ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56
ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667
E-mail: elia@ath.forthnet.gr
www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944
Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946
Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948
(22.925 σελίδες)

Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο του Γρηγορίου Ξενόπουλου.

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση
A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1907

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.—ΤΟΜΟΣ 14ος

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελ.

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:

Ἀνδρείκελλα (τὰ) 307
Ἀπογραφὴ (ἡ) 371
Ἀπὸ τὰς ἐξετάσεις 334
Ἀπὸ τ' ἀστεῖα τῆς ἀπογραφῆς 386
Ἄσωτος (ὁ) υἱὸς 99
Βασιλικαὶ ἐπισκέψεις 123
Βερναρδάκης (ὁ) 59
Δεκαπενθήμεροι (αἱ) διακοπαί 43
«Δημιουργία» (ἡ) 235
Ἑλληνικὸν Πάσχα 163
Ἑορταὶ καὶ ἑορταί 178
Ἑπταετὴς Βιολιστής 19
Θαῦμα (ἕνα) 347
Θέλησις (ἡ) 219
Ἰταλοὶ (οἱ) ποδηλάται 187
Ἱστορικὸν (ἓν) δρᾶμα 267
Καθαρὰ Δευτέρα 115
Καιρὸς (ὁ) πλησιάζει 315
Κατάκτησις (ἡ) τοῦ ἀέρος 355
Κομήτης (ὁ) 299
Μαραθῶν 91
Μασκαράδες 107
Μελετᾶτε 211
Μετὰ τὰ χιόνια 67
Μικροὶ (οἱ) Δὸν Κιχῶται 365
Μικρὸς (ὁ) Νέρων 3
Παιδιὰ ποῦ κερδίζουν τὸ ψωμί των 27
«Παναθήναια» 259
Παρατράγωδα (τὰ) 243
Περιοδικάκια (τὰ) 195
Περιττὰ (τὰ) δῶρα 35
Πλημμύρα (ἡ) 227
Πνεύματα (τὰ) 342
Ποῖος πταίει 75
Πρώϊμος Ἡρακλῆς 395
Πρωταπριλιά 147
Πρωτοβρόχια 294
Σὰν τὰ χιόνια 51
Σεπτέμβριος 323
Σιναχὶ (τὸ) 83
Σχολὴ (ἡ) τῶν Ἀπόρων 203
Τῶν Βαΐων 155
Φάληρον 251
Φροῦτα (τὰ) 286
Φάσμα (τὸ) τοῦ Βίκτωρος Οὐγγὼ 380
Χορὸς (ὁ) τῶν ἀψύχων 275
Χελιδόνια (τὰ) 139
Χωρὶς θέμα 131
Ἀθηναϊκὸς (ὁ) τύπος περὶ Διαπλάσεως 54, 118, 143
ΑΛΗΘΕΙΑΙ 5, 116, 139, 156, 180, 195, 220, 230, 236, 243, 251, 259, 266, 290, 324, 341, 362, 382, 396, 411
ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ», 14, 23, 31, 39, 47, 55, 71, 79, 87, 95, 103, 111, 119, 127, 135, 143, 151, 159, 167, 183, 191, 199, 207, 215, 223, 231, 239, 255, 263, 271, 279, 287, 295, 303, 311, 319, 327, 335, 343, 359, 367, 375, 383, 391, 399, 413
Ἀνέκδοτον 355
Ἀπαντήσεις ἀπὸ βραβευθέντα τετράβια Μ. Μυστικῶν 70

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:

Ἀποτελέσματα Δημοψηφίσματος τοῦ 1906 102
Ἀποτελέσματα 96ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων) 270
Ἀποτελέσματα 98ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων) 311
Ἀποτελέσματα 99ου Διαγωνισμοῦ (Διηγήματος) 326
Ἀποτελέσματα 100οῦ Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων) 215
Ἀποτελέσματα 101ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων) 319
Ἀποτελέσματα 102ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων) 335
Ἀποτελέσματα 103ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων) 412
Ἀποτελέσματα ς' Διαγωνισμοῦ Ἐσπαθώματος 294
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγωνισμοῦ Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ 94
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγωνισμοῦ Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ 166
Ἀποτελέσματα Μ. Ποιητικοῦ Διαγωνισμοῦ 343
Ἀποτελέσματα Μ. Διαγωνισμοῦ Μικρῶν Μυστικῶν 70

ΑΣΠΡΟΥΔΗΣ (ὁ) *νηπιακὸν μετὰ 11 εἰκόνων*, 340, 348, 356, 364, 372, 380, 387, 396, 408
Ἀσυλλογισιὰ *(βραβευθεῖσα μετάφρασις μετ' εἰκόνος)* 95
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ (τὸ) ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΑΜΠΟΥΛΑ, *(νηπιακὸν μετὰ 20 εἰκόνων)*, 4, 19, 28, 36, 44, 52, 60, 68, 76, 84, 92, 100, 108, 116, 124, 132, 140
Ἀφοῦ ἦσαν ἀγαπημένες 99
Γυιὸς (ὁ) τοῦ χωριάτη 331, 338
Δακτυλίδι (τὸ) μὲ τὰ χαντράκια 262, 267, 278
Δημοψήφισμα (τὸ) τῶν Ψευδωνύμων τοῦ 1907 390

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:

101ος Διαγωνισμὸς (λύσεων) 15
102ος Διαγωνισμὸς (λύσεων) 150
103ος Διαγωνισμὸς (ἀσκήσεων) 190
104ος Διαγωνισμὸς (λύσεων) 286
105ος Διαγωνισμὸς (ἀσκήσεων) 382
Ὄγδοος Διαγωνισμὸς Ἐσπαθώματος 366
Μικρὸς Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν ποιήματος 255

ΔΙΔΥΜΑ (τὰ) ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΑΛ *(μετὰ 59 εἰκόνων)* ... 7, 21, 25, 33, 41, 52, 57, 65, 73, 81, 69, 100, 105, 113, 121, 128, 137, 148, 153, 161, 179, 186, 196, 201, 209, 217, 229, 237, 241, 249, 257, 266, 273, 284, 289, 300, 305, 317, 324, 329, 340, 345, 356, 361, 369, 377, 388, 393, 410
Δράκος (ὁ) 407
Δύο παιδιὰ καὶ δύο χοιρίδια *(βραβευθεῖσα μετάφρασις)* 166
Δῶρα (τὰ) τῆς Διαπλάσεως 360

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ:

Βραβευθέντες (οἱ) εἰς τὸν ς' Διαγων. Ἐσπαθώματος 385
Δημήτριος Σ. Γκίνης 399
Ἀλεξάνδρα Κ. Δανασῆ 310
Κωνσταντῖνος Δεπάστας 12
Ζίνα 126
Ἄννα Δ. Ζλάτκου 23
Διονύσιος Π. Κοκουρίκος 411
Ἄννα Π. Κοκουρίκου 339
Κωνσταντῖνος Γ. Κωνσταντινίδης 406
Λήθη 231
Ἀντώνιος Μ. Μούγιας 373
Παῦλος Μ. Πέππας 287
Μαρία Σ. Σπυριδάκη 382
Νικήτας Κ. Ψαρρός 174
Ἔκκλησις (μία) 151
ΕΛΕΦΑΝΤΑΡΟΣ (ὁ) ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΑΚΙ *(νηπιακὸν μετὰ 6 εἰκόνων)* 300, 308, 316, 324, 332
Εὔσημα (τὰ) τοῦ 1906 111

Σελ.

Ἐφάγανε τὴν Ἄννα! *(μονόλογος)* 254
ΖΩΓΡΑΦΟΣ (ὁ) ΚΑΙ Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ, *νηπιακὸν μετὰ 6 εἰκόνων* 187, 196, 204
ΖΩΗΡΟΥΛΑ (ἡ) *(νηπιακὸν μετὰ 7 εἰκόνων)* 212, 220, 228, 236
Θαῦμα (ἕνα) 30
Ἱστορία (ἡ) τοῦ Πιπάνη *(παραμῦθι)* 46, 51, 62
Κακὴ (ἡ) ἐντροπὴ 5
ΚΑΚΟΜΑΘΗΜΕΝΗ (ἡ) ΑΡΚΟΥΔΙΤΣΑ *(νηπιακὸν μετὰ 9 εἰκόνων)* 244, 252, 260. 268, 276, 284, 292
Καλάθι (τὸ) μὲ τὰ κυδώνια 283
Κερασνὸς (ὁ) 67
ΚΛΑΨΙΑΡΑΚΟΣ (ὁ) *(νηπιακὸν μετὰ 6 εἰκόνων)* 147, 156, 163, 181
Κλήρωσις (ἡ) τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως 352
Κοινὸς (ὁ) νοῦς 140
Κοκκινοσκουφίτσα (ἡ) ποῦ ἔφαγε τὸ λύκο *(μετὰ 2 εἰκόνων)* 291, 302
Κομψὴ (ἡ) καὶ τριζῶνι 354, 364
Κυνήγιον (τὸ) 181
ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ:
24η Κυριακὴ *(μετὰ 10 εἰκόνων)* 169
25η Κυριακὴ *(μετὰ 10 εἰκόνων)* 401
ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ
Ποῦ εἶνε ἡ γριά; 318
Ποῦ εἶνε ἡ κυρία Μάγερ; 46
Ποῦ εἶνε ὁ ἀριθμὸς 3; 78
Ποῦ εἶνε ὁ Ἀρχιμουσικός 5
Ποῦ εἶνε ὁ ἰδιοκτήτης; 142
Μάθημα καὶ μάθημα 188
ΜΑΘΗΤΗΣ (ὁ) ΤΟΥ ΛΟΧΙΑ ΦΛΟΓΕΡΑ *(μετὰ 10 εἰκόνων)* 314, 321, 332, 337, 349, 353, 365 373, 381, 389
Μαλωμένα (τὰ) Δίδυμα 306
Μανδρόσκυλος (ὁ) 227
Μαυρισμένα (τὰ) δάκτυλα 124
Μὲ τὴν λεμονάδα 78
Μικρὸς (ὁ) καπετάνιος 132
Μικρὸς (ὁ) λοχαγὸς 222
Νίνα (ἡ) ποῦ ἔγινε μύγα 198
Ὁδηγὸς τοῦ συνδρομητοῦ τῆς Διαπλάσεως 10

Σελ.

ΟΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ, 13, 23, 47, 62, 78, 87, 110, 119, 127, 134, 143, 150, 159, 167, 182, 191, 199, 207, 223, 231, 239, 255, 271, 279, 310, 318, 334, 342, 359, 375, 382
Ὀπτικοὶ (οἱ) 398
Παιδία (τὰ) 374
ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, 13, 31, 39, 47, 55, 63, 79, 87, 95, 103, 111, 119, 127, 135, 143, 151, 159, 167, 182, 191, 199, 207, 223, 231, 247, 268, 279, 287, 295, 303, 311, 327, 343, 351, 359, 383, 390, 399, 413
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ, 15, 24, 32, 40, 48 56, 64, 72, 80, 88, 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 152, 160, 168, 184, 192, 200, 208, 216, 224, 232, 240, 248, 256, 264, 272, 280, 288, 296, 304, 312, 320, 328, 336, 344, 352, 359, 368, 376, 384, 391, 399, 415
Πορτοκαλόφλουδα (ἡ) 158
Πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν *(βραβευθὲν διήγημα)* 327
Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς 358
Πῶς ἔγινα τραυλὸς *(μονόλογος)* 346
Συννεφάκια (τὰ) 394
Συνωμοσία (μία) *(κωμῳδία μετὰ 4 εἰκόνων)* 6, 20
ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ (ἡ) ΦΑΝΙΤΣΑ *(κωμῳδία μετὰ 11 εἰκόνων)* 386, 396, 408
Στὴν ἀμμουδιὰ 206
Στὴν πρασινάδα 214
Τεχνηταὶ φωλεαὶ *(μετὰ 2 εἰκόνων)* 363
Τί ἀπέγινεν ὁ τζίτζικας 238, 246
Τί εἶνε ἡ ζωὴ 110
Τῶν φρονίμων τὰ παιδιὰ *(βραβευθὲν διήγημα)* 350
Ὑπὲρ τῶν μικρῶν προσφύγων ἐξ Ἀγχιάλου 183, 191, 199, 207, 215, 239, 255, 279, 399
ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ (ἡ) *μετὰ 40 εἰκόνων* 1, 17, 28, 36, 44, 49, 60, 68, 76, 84, 92, 97, 101, 116. 125, 133, 140, 145, 156, 164, 176, 189, 193, 204. 212, 220, 225, 234, 244, 260, 269, 276, 281, 292, 297, 308
Φιλαργυρία (ἡ) τῆς Εὐθαλίας 86
Φωλιὰ (ἡ) μὲ τὰ κοτσύφια 370, 378
Φωλίτσα (ἡ) 178

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἀλφάβητον (τὸ) 38
Βρύση (ἡ) 18
Βροχὴ (ἡ) 412
Διακοπαὶ *(βραβευθέντα ποιήματα)* 343, 357
Δύο (οἱ) ἀμυγδαλιὲς 203
Δύστυχα (τὰ) παιδιὰ 383
Εἰκόνα (ἡ) 331
Κισσὸς καὶ θυμάρι 148
Δόγια (τὰ) τοῦ Ἥλιου 299
Ξενητειὰ (ἡ) 181
Ὀρνιθοποῦλι (τὸ) 164
Πρῶτα (τὰ) βήματα 219
Ρολόϊ (τὸ) 155
Σπίτι (τὸ) μας 235
Σύγνεφο (τὸ) κι' ὁ ἥλιος 54
Τάφος (ὁ) τοῦ ναύτη 63
Τόπος (ὁ) σας 99
Τραγοῦδι γιὰ τὰ παιδάκια 44
Τραγοῦδι (τὸ) τῶν ἀνθῶν 133
Τσέπη (ἡ) τοῦ πατέρα 4
Χασομέρης (ὁ) 79
Χριστούγεννα 27
Φλογέρα (ἡ) 287

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 315 εἰκόνας καὶ κοσμήματα

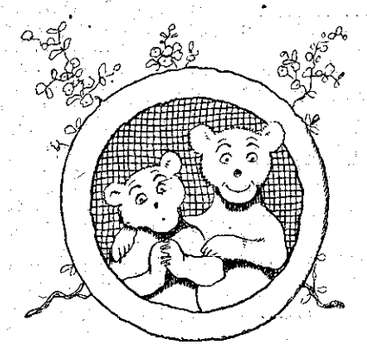

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίες καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	Ἐξωτερικοῦ:
Ἐτησία. . . . δρ. 8,—	Ἐτησία φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος. . » 4,50	Ἑξάμηνος » » 5,50
Τρίμηνος. . . » 2,50	Τρίμηνος » » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20.
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α΄ καὶ Β΄ περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βορβάκειον.

Περίοδος Β΄.—Τόμος 14ος ***Ἐν Ἀθήναις, 2 καὶ 9 Δεκεμβρίου 1906*** ***Ἔτος 29ον.—Ἀριθ. 1—2***

Η ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ÉMILE PECH)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

— Ἐδῶ εἶνε ἡ κυρία Γριβώ;—ἠρώτησεν ἡ δεσποινὶς Ἀνδρέα Δεβουσύ, ἑτοιμαζομένη νὰ καταβῇ, ἀλλὰ ὀρθὴ ἀκόμη ἐπάνω εἰς τὸ ἀνάβαθρον τῆς ἀμάξης, τὸ ὁποῖον ὁ ἰδικός της ὑπηρέτης εἶχε χαμηλώσῃ ἐμπρός της.

— Μάλιστα, δεσποινίς· θὰ λάβω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναγγείλω, ἀπήντησεν ἕνας οἰκοθεράπων μὲ στολήν, ἐνῷ ἐδείκνυε τὸν δρόμον εἰς τὴν ἐπισκέπτριαν.

Ἡ Ἀνδρέα ἀνέβη μὲ βῆμα μεγαλοπρεπὲς τὰ μαρμάρινα σκαλοπάτια τῆς εἰσόδου, ἀνασηκώνουσα τὸ φόρεμα, τὸ ὁποῖον δὲν εἶχε καμμίαν ἀνάγκην νὰ ἀνασηκωθῇ, διέσχισεν ἕνα μεγάλον ἑξάγωνον διάδρομον, τοῦ ὁποίου αἱ γωνίαι ἦσαν ἐναλλὰξ στολισμέναι μὲ μεγάλα ἀνθοδοχεῖα ἀπὸ κόκκινο μάρμαρο καὶ μὲ μεγάλους λυχνοστάτας, καὶ κατόπιν εἰσῆλθεν εἰς ἕνα μικρὸν προθάλαμον.

Ἂν καὶ ὁ ὑπηρέτης τῆς κ. Γριβὼ πρώτην φορὰν ἔβλεπε τὴν Ἀνδρέαν εἰς τὴν Τουρέττην, τὴν ἀνεγνώρισεν ὅμως ἀπὸ τὴν οἰκοστολὴν καὶ τὸ ἁμάξι τοῦ κ. Δεβουσύ, τὸ ὁποῖον συχνὰ ἔτυχε νὰ συναντήσῃ καθ' ὁδόν, ἐνῷ ἐπήγαινε διὰ θελήματα εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐξοχῆς.

— Ἀργήσατε λιγάκι, δεσποινίς... — παρετήρησεν ὁ ὑπηρέτης, ἐνῷ τὴν ἐβοηθοῦσε νὰ βγάλῃ τὸ στακτὶ μεταξωτὸν ἐπανωφόρι ποῦ ἐφοροῦσε διὰ τὴν σκόνην.

— Ἀργησα; ἄργησα; — ἠρώτησε ξηρὰ-ξηρὰ ἡ ἐπισκέπτρια, εὑρίσκουσα ὅτι ἦτο ἀλλόκοτον καὶ ἀνάρμοστον νὰ τολμήσῃ ἕνας ὑπηρέτης καὶ νὰ τῆς κάμῃ, μόλις τὴν εἶδε, τοιούτου εἴδους παρατήρησιν.

— Μὲ συγχωρεῖτε, δεσποινίς, ἀλλὰ ἡ μικρὴ ἀπογευματινὴ ἔχει ἀρχίσῃ στὰς δυόμισι, καὶ ὅλη ἡ συντροφιὰ εἶνε τώρα εἰς τὸν κῆπον. Ἑτοιμάζονται νὰ καθίσουν εἰς τὸ πρόδειπνον, καθὼς γράφει τὸ πρόγραμμα.

— Ἡ μικρὴ ἀπογευματινή; τὸ πρόγραμμα; εἶπε μὲ ἀπορίαν ἡ Ἀνδρέα. Δὲν ἐννοῶ...

— Δὲν ἔρχεσθε λοιπὸν διὰ νὰ ἑορτάσετε μαζὶ μὲ τὴν δεσποινίδα Σολάνζην, διὰ τὰ γενέθλιά της;

— Ὄχι, διόλου· δὲν γνωρίζω μάλιστα ποία εἶνε ἡ δεσποινὶς Σολάνζη. Ἔρχομαι ἁπλῶς νὰ κάμω ἐπίσκεψιν τῆς κυρίας Γριβώ, καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ὁδηγήσετε πλησίον της.

Ὁ γέρων ὑπηρέτης ἔκαμψε τὸν κορμόν του μὲ μίαν ἀκαδημαϊκωτάτην ὑπόκλισιν, καὶ χαμογελῶν ἀπὸ μέσα του διὰ τοὺς ὑπεροπτικοὺς τρόπους τῆς νέας, ἤνοιξε καὶ τὰ δύο φύλλα τῆς θύρας, καὶ ἀνήγγειλεν:

— Ἡ δεσποινὶς Δεβουσύ!

Ἡ μεγάλη αἴθουσα, ὅπου εἰσῆλθεν, ἦτο ἐπιπλωμένη μὲ φιλόκαλον πολυτέλειαν καὶ στολισμένη καλλιτεχνικώτατα μὲ φοίνικας καὶ ἄλλα ἐξωτικὰ φυτά, μερικὰ ἀνθισμένα. Τὰ στὸρ ἦσαν μισοκατεβασμένα εἰς τὰ τρία μεγάλα πορτοπαράθυρα, ποῦ ἐφώτιζαν τὴν αἴθουσαν, τὸ δὲ θαμβὸν φῶς, ποῦ ἄφηναν νὰ εἰσδύῃ, ἔκαμνε γλυκύτερα τὰ χρώματα τῶν ἐπίπλων, κ' ἔδιδε συγχρόνως ὀλίγην δροσιὰν εἰς ὅλα τὰ ἀντικείμενα.

Ἀφοῦ ἀνήγγειλε τὴν ἐπισκέπτριαν, ἀπεσύρθη ὁ ὑπηρέτης, χωρὶς ν' ἀντιληφθῇ ὅτι εἰς τὴν αἴθουσαν δὲν ἦτο κανείς· ἀλλὰ τὸ ψιθύρισμα γυναικείων φωνῶν, ποῦ ἤρχετο ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῶν παραθύρων, ἔφθασεν εἰς τὴν ἀκοὴν τῆς Ἀνδρέας.

Ἐσκέφθη νὰ πλησιάσῃ διὰ νὰ ἰδῇ ποῖος ἦτο ἐκεῖ, ὅταν ἕνα στὸρ παρεμερίσθη, καὶ μία κυρία, σαράντα περίπου ἐτῶν, μὲ φυσιογνωμίαν γλυκεῖαν καὶ καταδεκτικήν, μὲ τρόπους λεπτοὺς καὶ ἀνέτους, εἰσῆλθεν.

— Ἀ! εἶπε, προχωροῦσα καὶ μὲ

«Εἶμαι ἡ δεσποινὶς Δεβουσύ...» (Σελ. 2, στήλ. 6΄.)

τὰ δύο χέρια της ἀπλωμένα πρὸς τὴν μικρὰν ἐπισκέπτριαν, καλὰ μοῦ ἐφάνη πῶς ἤκουσα τὴν φωνὴν τοῦ Δομένικου! Πῶς αὐτὸς ὁ ἀνόητος δὲν εἶδεν ὅτι κανεὶς δὲν ἦτο ἐδῶ; Καὶ ἡ ὑγεία σας, πῶς ἔχει, κόρη μου; Εἶχα ἀρχίσῃ ν' ἀπελπίζωμαι, πῶς θὰ σᾶς ἔβλεπα ποτέ. Τὸ ξέρετε πῶς ἔχω πολλὴν διάθεσιν νὰ σᾶς μαλώσω, ποῦ δὲν ἤλθατε ἐνωρίτερα;

Ἡ Ἀνδρέα ἐκολακεύετο καὶ ἦτο καταγοητευμένη μὲ αὐτὴν τὴν πρόσχαρον ὑποδοχήν. Τὴν ἀπέδιδεν εἰς τὴν λαμπρὰν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν θὰ εἶχε, βέβαια, προξενήσῃ ἡ κομψότης τῆς ἐνδυμασίας της καὶ ἡ χάρις τῆς συμπεριφορᾶς της· δι' αὐτὸ μὲ τὸ γλυκύτερόν της χαμόγελο ἐπροχώρησε καὶ ἔσφιξε τὰ χέρια τῆς οἰκοδεσποίνης.

— Εἶνε τόσος καιρὸς τώρα, ἀπήντησε, ποῦ ἐλογάριαζα νὰ ἔλθω· διότι φρονῶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ποῦ ζοῦν μακρὰν ἀπὸ τὰς πόλεις, πρέπει νὰ βλέπωνται κάποτε καὶ νὰ διατηροῦν μεταξύ των τὰς καλὰς φιλικὰς σχέσεις, ἂν ὄχι δι' ἄλλον λόγον, ἀλλὰ διὰ νὰ διακόπτουν τοὐλάχιστον τὴν μονοτονίαν τῆς ἐξοχικῆς ζωῆς των.

— Καὶ ὅμως εἶνε ὡραία ἡ ἀγροτικὴ ζωή!

— Πιθανόν· ἂν μ' ἐρωτᾶτε τὴν γνώμην μου, θὰ ἐπροτιμοῦσα κάτι ἄλλο· τὰς συναναστροφάς, τοὺς χορούς, τὰς ἑσπερίδας, τὸ θέατρον. Ἀφοῦ δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀπολαύσῃ κανεὶς αὐτὰς τὰς διασκεδάσεις εἰς τὴν ἐξοχήν, θ' ἀρκεσθῶ μὲ τὸ νὰ ἐξέρχωμαι τοῦ λοιποῦ λιγάκι συχνότερα καὶ νὰ λάβω ἐπὶ τέλους τὴν θέσιν μου μεταξὺ τοῦ καλοῦ κόσμου.

Ἡ κυρία Γριβὼ ἔμεινε σὰν παραζαλισμένη. Παρ' ὀλίγον ν' ἀπαντήσῃ ὅπως ἐταίριαζε εἰς τὴν ἀπρόοπτον δήλωσιν τῆς μικρούλας δεσποινίδος, ἡ ὁποία καλὰ-καλὰ δὲν εἶχεν ὑπερβῇ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν· ἐσκέφθη ὅμως καλλίτερα καὶ ἔκρινε φρονιμώτερον νὰ μὴν τὸ κάμῃ. Δι' αὐτὸ ἤλλαξεν ἀποτόμως τὸ θέμα τῆς συνομιλίας:

— Ἀληθινά, εἶπε, ποῦ εἶνε ἡ Ὀδέττη; γιατὶ δὲν τὴν ἐφέρατε μαζί σας; Ἂν καί, ἕως σήμερα, δὲν ἔτυχε ποτὲ νὰ σᾶς ἰδῶ, πολλάκις ὅμως μοῦ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ συναντήσω τὴν ἀδελφοῦλά σας. Εἶνε πραγματικῶς χαριτωμένη, καὶ τὴν ἀγαπῶ πολύ.

Τότε μόνον ἡ Ἀνδρέα ἐνόησεν ὅτι τὴν ἔπαιρναν δι' ἄλλην, καὶ ἐπειράχθη κατάκαρδα, ὅταν εἶδεν ὅτι ἡ θερμὴ ὑποδοχὴ ποῦ τῆς ἔκαμναν δὲν ἀπηυθύνετο εἰς τὸ ἄτομόν της.

— Νομίζω, δὲν μὲ γνωρίζετε ποία εἶμαι, εἶπε μὲ σφιγμένα χείλη· δὲν ἔχω ἐγὼ ἀδελφήν.

— Ἄ, ἀλήθεια; λοιπὸν ἐγελάσθηκα νοστιμώτατα! Σᾶς ἐξέλαβα διὰ τὴν Ἄνναν Δαρτέμ, ἡ ὁποία μᾶς ἔχει ὑποσχεθῇ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν μικρὴν ἀπογευματινήν, ὅπου ἡ κόρη μου ἡ Σολάνζη ἐκάλεσε τὰς φίλας της, διὰ νὰ ἑορτάσῃ τὰ γενέθλιά της, ποῦ μπαίνει στὰ δέκα. Τέλος πάντων, ποία εἶσθε, δεσποινίς; Ἐνόμιζα ὅτι ἐγνώριζα ὅλους τοὺς φίλους καὶ ὅλας τὰς φίλας τῶν παιδιῶν μου, ἀλλὰ τὸ ὁμολογῶ ὅτι πολὺ δυσκολεύομαι νὰ θυμηθῶ τὸ ὄνομά σας.

— Εἶμαι ἡ δεσποινὶς Δεβουσύ, — ἀπήντησεν ἡ νεαρὰ ξένη, πολὺ δυςηρεστημένη μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι εὑρέθη ἄνθρωπος νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὴν εἴλκυσεν εἰς ἐκεῖνο τὸ σπίτι ἡ ὄρεξις νὰ παραστῇ εἰς μίαν παιδικὴν διασκέδασιν.—Εἶμαι ἡ κόρη τοῦ κ. Δεβουσύ, ὁ ὁποῖος εἶνε τραπεζίτης εἰς τὴν Σινὼν καὶ ἰδιοκτήτης τοῦ πύργου τῆς Λεπτοκαρυᾶς· καὶ ἦλθα ἁπλῶς διὰ νὰ σᾶς κάμω ἐπίσκεψιν.

— Ἐπίσκεψιν, 'ς ἐμένα!—ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν της ἡ κ. Γριβώ, μὴ γνωρίζουσα τί εἶδους ὑποδοχὴν νὰ κάμῃ εἰς μίαν τόσον μικρὰν ἐπισκέπτριαν. — Ἡ εὐγένειά σας μὲ καθυποχρεώνει, εἶμαι καταμαγευμένη... Πᾶμε ὅμως εἰς τὸν κῆπον...θέλετε; Εἶνε πιὸ δροσιὰ ἐκεῖ.

Ὡδήγησε τὴν Ἀνδρέαν εἰς μίαν μεγάλην σκηνὴν ἀπὸ σκοῦρο χονδρόπανον μὲ κόκκινες ρίγες. Εἰς τὴν σκιὰν ποῦ ἔρριπτεν ἡ σκηνὴ ἦσαν ταξιθετημένα διάφορα πλεκτὰ ἀπὸ λυγαριὰν καθίσματα, στολισμένα μὲ ἀναπαυτικὰ μαξιλάρια.

Ἐπάνω εἰς ἓν ἀπὸ αὐτὰ τὰ καθίσματα ἦτο μισοξαπλωμένη, εἰς στάσιν ἀμέριμνον καὶ ἀναπαυτικήν, μία πολὺ νέα κυρία, εἴκοσι περίπου ἐτῶν, ἐξόχως ὡραία.

Ὅταν ἤκουσε βήματα κοντά της, ἐγύρισεν ὀλίγον καὶ ἄφισε νὰ φανοῦν μὲ τὸ μειδίαμά της τὰ μικρὰ καὶ θαυμασίως λευκὰ δοντάκια της.

— Νά την λοιπὸν ἡ καθυστερουμένη σου, εἶπε πρὸς τὴν οἰκοδέσποιναν. Ὅπως μοῦ τὴν παρέστησες, ἐφανταζόμην ὅτι ἡ δεσποινὶς ἔπρεπε νὰ εἶνε κοπέλλα μεγάλη, ἐνῷ τὴν βλέπω καὶ δὲν μοῦ φαίνεται παρὰ κοριτσάκι.

— Καὶ ὁ λόγος εἶνε—ἀπήντησεν ἡ κυρία Γριβὼ—διότι ἁπλούστατα ἡ δεσποινὶς δὲν εἶνε ἐκείνη ποῦ σοῦ ἔλεγα. Ἐκείνη, ὡς βλέπω μὲ ἀπορίαν μου, δὲν ἦλθεν, ἂν καὶ ἡ Σολάνζη τῆς ἔστειλε προχθὲς εἰδικὴν πρόσκλησιν.

Καὶ ἔπειτα, ἀποτεινομένη πρὸς τὴν Ἀνδρέαν:

— Καταδεχθῆτε νὰ καθήσετε, παρακαλῶ, 'ς ἐκεῖνο τὸ κάθισμα, ἐκεῖ, κοντὰ-κοντὰ μὲ τὴν ἀδελφήν μου, τὴν κυρίαν Δὲ Λόρζ.

Καὶ ἔκαμε, μὲ μίαν ἀπαλὴν ὤθησιν, τὴν ἐπισκέπτριαν νὰ καθήσῃ εἰς τὴν πλεκτὴν ἀπὸ λυγαριὰν πολυθρόναν, εἰς τὴν ρίζαν ἑνὸς δένδρου *κατάλπα* τῶν τροπικῶν, τοῦ ὁποίου τὸ πυκνὸν φύλλωμα ἔρριπτεν εἰς τὸν ὄμιλον τῶν τριῶν γυναικῶν τὴν προστατευτικὴν σκιάν του.

Ἔμειναν σιωπηλαὶ καὶ αἱ τρεῖς, ἐνῷ ἡ Ἀνδρέα ἐπροσπαθοῦσε νὰ λάβῃ ἀξιοπρεπῆ στάσιν εἰς τὸ κάθισμά της. Τὸ περίεργον καὶ κάπως περιπαικτικὸν βλέμμα τῆς νέας κυρίας τὴν ἔφερεν εἰς ἀμηχανίαν, καὶ εἰς μάτην ἐβασάνιζε τὸ μυαλό της κάτι νὰ εὕρῃ νὰ εἰπῇ.

Ἡ κυρία Γριβὼ ἦλθεν ἐπίκουρός της· τῆς ἔδωκεν ἀφορμὴν πῶς νὰ εὕρῃ θέμα ὁμιλίας.

— Μὲ συγχωρεῖτε, δεσποινίς, εἶπε μὲ ἕνα καλόκαρδον μειδίαμα· δὲν ἀντελήφθην ὅμως καλὰ τὸ ὄνομά σας, ὅταν μοῦ τὸ εἴπατε προτήτερα.

— Τὸ οἰκογενειακόν μου ὄνομα εἶνε Δεβουσύ, ἀπήντησεν ἡ Ἀνδρέα, ἀρκετὰ πειραγμένη μὲ αὐτὴν τὴν ἔλλειψιν προσοχῆς ἢ μνήμης ἀπέναντι τοῦ μικροῦ ὑποκειμένου της.

— Δὲ Βουσύ... εἰς δύο λέξεις, βέβαια;

— Ὄχι, εἰς μίαν μόνην. Ὁ πατέρας μου, ἀλήθεια, ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις διὰ τὸ *Δέ*, ἀφοῦ τὸ εἶχαν οἱ πρόγονοί μας εἰς τὸ ἐπώνυμόν των· ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ὁ πάππος του ἔκρινε καλόν, χάριν ἀσφαλείας, νὰ κάμῃ δημοκρατικὴν τὴν ὀρθογραφίαν τοῦ ὀνόματός του, καὶ ἀπὸ τότε λεγόμεθα ἁπλούστατα Δεβουσύ, εἰς μίαν λέξιν.

— Αὐτὸ νομίζω ἄλλως τε δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν, παρετήρησεν ἡ κυρία· ἡ ἀληθινὴ εὐγένεια ἔγκειται ὄχι εἰς τὰς λέξεις, ἀλλὰ εἰς τὰ ἔργα, καὶ περισσότερον ἐγὼ ὑπολήπτομαι ἕνα ἄνθρωπον ἀπὸ ταπεινὸν γένος, ἀλλ' ἔντιμον, εὐθὺν καὶ καλόν, παρὰ ἕνα εὐπατρίδην ἐγωϊστήν, φαντασμένον καὶ σκληρόκαρδον πρὸς τοὺς πτωχούς, καὶ ἂν ἀκόμη ἡ εὐγένειά του χρονολογῆται ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς πρώτης σταυροφορίας. Ἀλλά, γιὰ νὰ ἰδοῦμε...Δεβουσύ... Δεβουσύ,— ἐξηκολούθησεν ἡ κυρία Γριβώ, ζητοῦσα νὰ συγκεντρώσῃ τὰς ἀναμνήσεις της... Ἄ! ναί, τί τρελλὴ ποῦ εἶμαι! Πρόκειται βέβαια διὰ τὴν τράπεζαν Δεβουσύ, Βινιὼν καὶ Σα; Τώρα τὸ θυμοῦμαι· πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν ἔκαμα ἐκεῖ κάτι μικρὰς ἀγοραπωλησίας. Ἀργότερα ἔμαθα, δὲν ἐνθυμοῦμαι πῶς, ὅτι ὁ κ. Δεβουσὺ εἶχε μίαν κόρην, μοναχοκόρην, καὶ τὴν ἀγαποῦσε πολύ· τὴν ὑπέθετα ὅμως πολὺ μεγαλητέραν, κρίνουσα ἀπὸ τὴν ἡλικίαν ποῦ ἔλεγαν ὅτι ἔχει ὁ πατέρας της. Βλέπω ὅτι εἶχα ἄδικον, διότι ἐσεῖς εἶσθε κοριτσάκι ἀκόμη... Τί ἡλικίας εἶσθε, δεσποινίς;

— Βεβαίως δὲν εἶμαι ἀκόμη δεκαοκτὼ ἐτῶν, ἀπήντησεν ἡ Ἀνδρέα, ὑπεκφεύγουσα τὴν ἄμεσον ἐρώτησιν, τὴν ὁποίαν τῆς ἔκαμνεν ἡ κυρία Γριβώ· ἀλλὰ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις, εἶμαι μεγαλείτερη παρ' ὅ,τι φαίνομαι,—ἐπρόσθεσεν ἀνασηκώνουσα ἀλαζονικὰ τὴν κεφαλήν.

Τὸ πεῖσμα καὶ ἡ ἀδημονία ποῦ ἐξέφραζεν ὁ τόνος τῆς φωνῆς της, ἦσαν τόσον κωμικά, ὥστε ἡ κυρία Δὲ Λορζ δὲν κατώρθωσε νὰ κρατήσῃ τὰ γέλια. Ἀλλὰ ὅλη προσηλωμένη εἰς τὴν ἰδέαν της, ἡ Ἀνδρέα δὲν ἔδωκε προσοχὴν εἰς τὴν ἔκκρηξιν ἐκείνην τῆς ἱλαρότητος.

— Καὶ δι' αὐτό, ἐξηκολούθησεν, ἐσκέφθην ὅτι εἶχεν ἔλθῃ ἡ ὥρα ν' ἀρχίσω τὰς σχέσεις μου μὲ τὸν καλὸν κόσμον. Μία νέα τῆς κοινωνικῆς μου θέσεως ἔχει βεβαίως καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσῃ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας, καί...

— Τῆς κοινωνικῆς σας θέσεως, δεσποινίς; εἶπεν ἡ ἀνηλεὴς κυρία, διακόπτουσα τὰ γέλια της καὶ παρατηροῦσα τὴν ἐπισκέπτριαν μὲ περιέργειαν, τῆς ὁποίας ἡ εἰρωνεία δὲν ἐκρύπτετο καλὰ ὑπὸ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ποῦ ἐξέφραζε τὸ πρόσωπόν της.—Καὶ ποῖα εἶνε τὰ καθήκοντα, τὰ ὁποῖα σᾶς ἐπιβάλλει ἡ κοινωνική σας θέσις;

Ἡ Ἀνδρέα ἐκόμπιασε. Τῆς ἦτο εὔκολον νὰ ὁμιλῇ στὸν βρόντο, ὁσάκις παρουσιάζετο εὐκαιρία, διὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐννοοῦσε καὶ διὰ τὰ ὁποῖα οὔτε εἴδησιν εἶχεν· διέφερεν ὅμως τὸ πρᾶγμα, ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἔννοιαν καὶ τὴν σημασίαν των. Εὑρέθη φοβερὰ στενοχωρημένη, δὲν ἤξευρε τί ν' ἀπαντήσῃ. Καὶ αὐτὸ ηὔξησεν ἀκόμη τὴν ἀντιπάθειαν, τὴν ὁποίαν ἐξ ἀρχῆς τῆς εἶχεν ἐμπνεύσῃ ἡ τρομερὰ ἐκείνη κυρία μὲ τὰς ἐρωτήσεις της.

Αἱ δύο κυρίαι ἀντελήφθησαν τὴν στενοχωρίαν της· ἀλλά, ἐνῷ ἡ νεωτέρα διεσκέδαζε πονηρὰ μὲ τὸ νὰ τὴν προκαλῇ, ἡ ἄλλη, παρακινουμένη ἀπὸ αἴσθημα εὐσπλαγχνικώτερον, ἠσθάνετο πράγματι οἶκτον πρὸς τὴν μικροῦλαν φαντασμένην, ποῦ ἐγίνετο γελοία μὲ τὰ καμώματά της· ἦλθε λοιπὸν εἰς ἐπικουρίαν της, στρέψασα πάλιν τὴν συνομιλίαν εἰς ἄλλο θέμα, διὰ νὰ δώσῃ καιρὸν εἰς τὴν Ἀνδρέαν νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ δείξῃ ἄλλην ὄψιν τοῦ χαρακτῆρός της, ὄχι τόσον δυςάρεστον.

Δὲν τὰ εἶχε καταφέρῃ καλά, ὡς βλέπετε, ἡ Ἀνδρέα· δὲν εἶχε κάμῃ εἰς τὰς δύο ἀδελφὰς τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἐκολακεύετο πιστεύουσα ὅτι θὰ ἔκαμνεν· ὅσον λυπηρὸν καὶ ἂν ἦτο αὐτὸ τὸ πρᾶγμα διὰ τὴν φιλαυτίαν της, ἦτο ἠγανακτισμένη νὰ τὸ παρατηρήσῃ, καὶ ἡ σκέψις αὐτὴ τὴν ἔκαμε νὰ μετανοήσῃ πικρῶς, ποῦ δὲν εἶχε καθήσῃ ἥσυχα στὸ σπιτάκι της.

Ἡ κυρία Γριβὼ μόλα ταῦτα ἔκαμε τὸ πᾶν διὰ νὰ τῆς δώσῃ θάρρος. Τῆς ἔπιασε τὰ χέρια, τὴν ἔσυρε κοντά της, τῆς εἶπε μερικὰ λόγια τρυφερά, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ καλὸ καὶ ἐπιεικὲς μειδίαμά της ἔδιδε περισσοτέραν ἀκόμη ἔκφρασιν καὶ γλυκύτητα...

(Ἕπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΝΕΡΩΝ

Ἀγαπητοί μου,

ΙΣ τὰ παιδικά σας ὄνειρα τὰ τολμηρά, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι πολλάκις θὰ εἴπατε «Νὰ ἤμουν βασιλόπουλο!» Καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ἐπίσης ὅτι θὰ τὸ εἴπατε, διότι σᾶς ἀρέσει ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ αἴγλη, τὴν ὁποίαν δίδει ἡ γέννησις πλησίον ἑνὸς θρόνου, καὶ τὴν ὁποίαν βεβαίως θὰ ἐζηλεύσατε διὰ νὰ τὴν μεταχειρισθῆτε πρὸς καλόν: Διὰ νὰ γίνετε καλλίτεροι ἀφ' ὅ,τι εἶσθε ὡς κοινοὶ θνητοί· διὰ νὰ εὐεργετήσετε πολλοὺς ἀνθρώπους· διὰ νὰ ὑπηρετήσετε τὴν πατρίδα σας καὶ εἰ δυνατὸν νὰ τὴν δοξάσετε· διὰ νὰ γαγαπηθῆτε ἐπαξίως καὶ νὰ λατρευθῆτε ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον...

Ὑπάρχει ἕνα παιδί,—κατ' αὐτὰς γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην,—τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου καιροῦ ἀκόμη ηὔχετο νὰ γίνῃ βασιλόπουλο, ἀλλά, φαίνεται, μὲ σκοποὺς κάπως διαφορετικούς... Ἦτο τότε ἁπλῶς ὁ πρωτότοκος υἱὸς ἑνὸς συνταγματάρχου, τοῦ Πέτρου Καραγεώργεβιτς, τοῦ ὁποίου οἱ πρόγονοι ἐβασίλευσαν εἰς τὴν Σερβίαν, κ' ἐσπούδαζε μὲ τὸν ἀδελφόν του εἰς κάποιαν αὐτοκρατορικὴν Σχολὴν τῆς Πετρουπόλεως. Ἀπεῖχεν ἀκόμη πολὺ ἀπὸ τὸν θρόνον, διότι εἰς τὴν πατρίδα του ἐβασίλευεν ἄλλη δυνασταία, ἡ τῶν Ὀβρένοβιτς· ἀπεῖχεν ὅμως ὀλιγώτερον ἀφ' ὅσον ἐγὼ ἢ σεῖς, καὶ ὅταν ηὔχετο νὰ «ἤμουν βασιλόπουλο», εἶχε βεβαίως κάποιαν ἐλπίδα βασιμωτέραν. Καὶ ἰδοὺ ἔξαφνα ἡ εὐχή του πραγματοποιεῖται! Εἰς τὴν Σερβίαν γίνεται συνωμοσία, ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος Ὀβρένοβιτς καὶ ἡ βασίλισσα Δράγα δολοφονοῦνται ὑπὸ Σέρβων ἀξιωματικῶν, καὶ ὁ συνταγματάρχης Καραγεώργεβιτς, ὁ ἐξόριστος μνηστὴρ τοῦ θρόνου, ἀνακηρύσσεται βασιλεὺς καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν πατρίδα του. Τὸν ἀκολουθοῦν οἱ δύο του υἱοί, καὶ φυσικὰ ὁ πρωτότοκος Γεώργιος, δεκατεσσάρων τότε ἐτῶν, ἀνακηρύσσεται ὁ νόμιμος διάδοχος τοῦ θρόνου. Ἀπὸ τὴν Σχολὴν λοιπὸν τῆς Πετρουπόλεως ἐγκαθιδρύεται εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Βελιγραδίου, διὰ νὰ συνεχίσῃ ἐδῶ τὰς σπουδάς του, μὲ ἰδιαιτέρους πλέον διδασκάλους καὶ παιδαγωγοὺς καὶ ὑπασπιστάς, ὡς βασιλόπουλο ποῦ εἶνε. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ ἀδελφός του, ὁ κατὰ δύο ἔτη μικρότερος. Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὰς εἰκόνας των καὶ δίδουν τὰς κολακευτικωτέρας περὶ τῶν μικρῶν πριγκίπων πληροφορίας. Ἀλλ' ἡ προσοχή, καὶ τοῦ σερβικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου, εἶνε περισσότερον ἐστραμμένη πρὸς τὸν Γεώργιον. Ὅλοι ἐπαινοῦν τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν ἀγαθότητα καὶ τὴν χρηστότητα τοῦ μικροῦ Διαδόχου. Καὶ μετὰ τὸν πρῶτον θόρυβον τῆς ἀναρρήσεως, τὸν ἀναπόφευκτον, περὶ τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν γίνεται πάλιν σιωπή. Κανεὶς δεν ὁμιλεῖ πλέον περὶ τοῦ Διαδόχου. Ὅλοι τὸν φαντάζονται ἐγκύπτοντα ἡσύχως εἰς τὰ μαθήματά του, προαγόμενον εἰς σοφίαν καὶ ἀρετήν, διὰ νὰ διαδεχθῇ ἐπαξίως μίαν ἡμέραν τὸν πατέρα του. Καὶ εἶνε ἥσυχοι διὰ τὸ μέλλον τῆς δυνασταείας καὶ τῆς Σερβίας...

Ἔξαφνα ἡ σιωπὴ αὐτὴ λύεται... Ἔχουν παρέλθῃ τρία-τέσσαρα ἔτη. Ὁ Διάδοχος εἶνε ἔφηβος δεκαοκταετής, καὶ ἀκούεται... κατὰ τρόπον, ποῦ καλλίτερα νὰ μὴν ἠκούετο ποτέ: Μ' ἕνα σκάνδαλον. Ἔδειξε, λέγει, μεγάλα σημεῖα ἀνυποταξίας πρὸς τὸν πατέρα του καὶ πρὸς τὸ καθῆκόν του, καὶ μίαν ἡμέραν τὸ ἔστρηψε κρυφὰ ἀπὸ τὸ Βελιγράδι. Καὶ μάλιστα ὄχι μόνος, ἀλλ' ἀκολουθούμενος ἀπὸ μίαν ὡραίαν ἠθοποιόν... Ἀμέσως ἐξεπέμφθη πρὸς καταδίωξίν του ἕνας ὑπασπιστής, ὁ ὁποῖος δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον ποῦ τὸν ἀνεῦρε καὶ τὸν ἐπανέφερε. Καὶ τὸ σκάνδαλον ἐσταμάτησεν ἐδῶ.

Αὐτὰ συνέβησαν πέρυσι. Καὶ ἐνῷ ἡ ὑπόληψις πρὸς τὸν Διάδοχον τῆς Σερβίας ἤρχισε νὰ κλονίζεται φοβερά, φέτος πάλιν ἠκούσθησαν ἄλλα, χειρότερα καὶ φοβερώτερα. Κατὰ τὰς φήμας αὐτάς, — αἱ ὁποῖαι φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε ἁπλαῖ φῆμαι,—ὁ Γεώργιος Καραγεώργεβιτς εἶνε τὸ σκληρότερον παιδὶ τοῦ κόσμου. Τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν αἴγλην τοῦ θρόνου, τὴν μεταχειρίζεται πάντοτε πρὸς τὸ κακόν. Βασανίζει ζῷα καὶ ἀνθρώπους, μεταχειριζόμενος τοὺς δευτέρους χειρότερα καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα. Κατὰ τῶν διδασκάλων του ἐκσφενδονίζει βιβλία, τοὺς ὑπασπιστάς του φιλοδωρεῖ μὲ λακτίσματα, μὲ χυδαίας ὕβρεις, κάποτε δὲ καὶ μέ... πιστολιές. Λέγεται ὅτι κανεὶς Σέρβος ἀξιωματικὸς δὲν δέχεται πλέον νὰ ὑπηρετήσῃ πλησίον τοῦ Διαδόχου ὡς ὑπασπιστής. Οἱ ὑπηρέται ὑποφέρουν ἀπὸ αὐτὸν τὰ πάνδεινα, φαίνεται δὲ ὅτι αἰσθάνεται τὴν μεγαλητέραν ἡδονὴν ὅταν ἀποσπᾷ ἀπὸ τὰ θύματά του κραυγὰς πόνου. Δι' ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα ἠηδιάζω νὰ σᾶς ἀπαριθμῶ, ὠνομάσθη ὁ «Μικρὸς Νέρων». Διεδόθη δὲ ἐσχάτως καὶ ἐπιστεύθη ὅτι ὁ νεαρὸς Διάδοχος εἶνε τρελλός, διότι μόνον ἕνας

τρελλὸς εἰμπορεῖ νὰ ἔχῃ τόσην σκληρότητα καὶ κακίαν!

«Ἂν ἤμουν βασιλόπουλο...» Ὡραῖον πρᾶγμα νὰ εὔχεται κανεὶς νὰ γίνῃ βασιλόπουλο, καὶ νὰ πραγματοποιῆται ἡ εὐχή του, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ διαλαλῆται κατόπιν ἡ κακία του εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ νὰ τιτλοφορῆται Μικρὸς Νέρων!.. Ἂν ὅμως ὁ δυστυχὴς Διάδοχος εἶνε πράγματι τρελλός, τότε, θὰ εἰπῆτε, τί πταίει; Ἂς τὸν κλείσουν εἰς ἕνα φρενοκομεῖον ἕως νὰ θεραπευθῇ.

Δὲν ἠξεύρω ἂν θὰ γίνῃ αὐτό. Ἡ αὐλὴ τῆς Σερβίας τοὐλάχιστον ἐφρόντισε νὰ διαψεύσῃ τὰ διαδοθέντα, καὶ εἰς τὸ τελευταῖόν του ταξεῖδι ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας, ὁ βασιλεὺς Πέτρος συνοδεύεται καὶ ὑπὸ τοῦ Διαδόχου, ἐπίτηδες διὰ νὰ βλέπῃ ὁ κόσμος ὅτι δὲν εἶνε τρελλός. Μολοντοῦτο, ἡ σκληρότης καὶ ἡ κακία καὶ ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἀπανθρωπία, δὲν ἐπιτρέπονται σήμερον οὔτε εἰς τοὺς Βασιλεῖς οὔτε εἰς τοὺς Διαδόχους,—οὔτε εἰς τοὺς φρονίμους, οὔτε εἰς τοὺς τρελλούς...Παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν Νερώνων, καὶ τῶν μεγάλων καὶ τῶν μικρῶν... Δι' αὐτό, λέγουν, εἰς τὴν Σερβίαν ὁ Διάδοχος ἔχασε πλέον κάθε ὑπόληψιν, καὶ ὅλαι αἱ συμπάθειαι ἐστράφησαν πρὸς τὸν μικρότερον ἀδελφόν του, ὁ ὁποῖος εἶνε πολὺ καλὸ παιδί. Διόλου λοιπὸν ἀπίθανον νὰ κάμουν καμμίαν συνωμοσίαν καὶ νὰ ἐξαναγκάσουν τὸν Βασιλέα νὰ καθαιρέσῃ τὸν πρωτότοκον καὶ ν' ἀνακηρύξῃ Διάδοχον τὸν δεύτερον. Δὲν θὰ ἦτο, φρονεῖτε, πρᾶξις δικαιοσύνης;

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΤΣΕΠΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Τὸν πατέρα τόσο... τόσο!...
ἀγαπῶ, ποῦ μ' ἀγαπᾷ,
καὶ τὸ βράδυ σὰν τὸν ᾽νοιώσω
εἰς τὴν πόρτα νὰ κτυπᾷ,
τρέχω πρώτη νὰ τ' ἀνοίξω,
καλησπέρα νὰ τοῦ ᾽πῶ
καὶ γοργὴ ματιὰ νὰ ρίξω
μὲ κρυφὸ-κρυφὸ σκοπὸ
—δίχως ᾽κεῖνος νὰ μὲ βλέπῃ—
᾽στοῦ πατέρα μου τὴν τσέπη!

Τί παράδεισος γιὰ ᾽μένα
ἡ τσεποῦλα τοῦ μπαμπᾶ!
κᾶτι πάντα ἔχει κρυμμένα
κᾶτι πάντα κουδουνᾷ.
Καὶ μ' ἀφίνει καὶ σκαλίζω
κι' ἀνασύρω μὲ χαρὰ
—μὲ χαρὰ ποῦ κοκκινίζω—
πότε γιὰ τὸν κουμπαρᾶ
τὶς δεκάρες μία-μία
γιὰ νὰ μάθω οἰκονομία,

Καραμέλες πρῶτα-πρῶτα
πότε καὶ φοντὰν θὰ βρῶ,
σοκολάτες καὶ μπισκότα
ποῦ πολὺ τὰ λαχταρῶ.
Στὸ πιατάκι μου τὰ βάζω,
ἡ μητέρα τὰ μετρᾷ,
μὲ τ' ἀδέλφια τὰ μοιράζω...
᾽Αλλὰ καὶ καμμιὰ φορὰ
μὲ παράπονο στὰ χείλη,
ξερὸ βρίσκω τὸ μανδύλι!

ΦΑΚ

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΑΜΠΟΥΛΑ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ἐκεῖ κάτω, εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς, ἡ Αὐτοῦ Κατάμαυρη Μεγαλειότης, ὁ Βασιλεὺς Καραμπαμπούλας, τρίτος ἐξάδελφος τοῦ ἐξακουσμένου Κουκουμπιμπῆ καὶ ἀπόλυτος μονάρχης τοῦ χωριοῦ του, κάνει *παλάβρα*, κάτω ἀπὸ τὸν μεγάλον ἀχυρῶνα τῶν ἐπισήμων τελετῶν.

Παλάβρα εἶνε ἱσπανικὴ λέξις, καὶ θὰ πῇ *λέξις*. Εἰς τὰ μέρη ὅμως ἐκεῖνα τῆς Ἀφρικῆς μὲ τὴν λέξιν αὐτὴν ἐννοοῦν τὴν συζήτησιν ποῦ κάμνουν οἱ μαῦροι μὲ τοὺς λευκούς, ὅταν ἔχουν νὰ λύσουν κανένα σπουδαῖο ζήτημα.

Καὶ εἶνε πραγματικῶς πολὺ σπουδαῖο ζήτημα αὐτὸ ποῦ ἔκανε τὸν κύριον Ὁλόασπρον, γενικὸν διοικητὴν τῆς μεγάλης πολιτείας, ποῦ ἔχουν κτίσῃ οἱ λευκοὶ κοντὰ στὴν μεγάλην λίμνην τοῦ Τσάδ, νὰ ἔλθῃ μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του στὸ χωριὸ τοῦ Καραμπαμπούλα.

Δὲν ἦλθε τόσο δρόμο—γιὰ σκεφθῆτε! ἑκατὸν πενῆντα χιλιόμετρα!—διότι ἐπεθύμησε νὰ ἰδῇ τὴν Κατάμαυρην Μεγαλειότητά του καὶ νὰ κουβεντιάσῃ μαζί του γιὰ τὸν ὡραῖο καιρό... Ἦλθε βέβαια γιὰ κᾶτι ἄλλο.

Ὁ Καραμπαμπούλας, λαμπρὸς ἄνθρωπος, ἂν καὶ μαῦρος, ἔχει ἕνα μικρὸ ἐλάττωμα: ὅτι ἀγαπᾷ λιγάκι τὸ δυνατὸ κονιάκ· καὶ ἕνα προτέρημα, πολὺ χειρότερο ἀπὸ τὸ ἐλάττωμα: ὅτι ἀγαπᾷ παραπολὺ τοὺς ὑπηκόους του.

Τοὺς ἀγαπᾷ τόσο πολύ, ὥστε.... τοὺς τρώγει ψητοὺς στὴ σοῦβλα, ἅμα εἶνε στὸ κέφι. Καί, ἐννοεῖται, διαλέγει τοὺς πιὸ παχουλοὺς καὶ καλοθρεμμένους, διὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν μεγάλην ἀγάπην του.

Ὁ καλός μας ὁ Καραμπαμπούλας τὸ εὑρίσκει αὐτὸ φυσικώτατο.

— Πῶς, τάχατε; — λέγει στὸν κύριον Ὁλόασπρον, — πῶς λέτε ἐσεῖς Εὐρώπη «ἔχω κόσμο τραπέζι»; Ἔτσι κ' ἐγὼ ἔχεις κόσμο δικό μου τραπέζι ἀπάνω, καὶ τρῶς.

Ὁ κύριος Ὁλόασπρος ὅμως δὲν παίρνει εὔκολα ἀπὸ τέτοιου εἴδους παλάβρες! Ἀπ' ἐναντίας, τοῦ παίρνει πολὺ ἄσχημα τὸν ἀέρα, τοῦ κὺρ Καραμπαμπούλα, ὁ ὁποῖος ζαρώνει ἐμπρὸς εἰς τὸν κύριον Ὁλόασπρον.

«Ἐσύ, Καραμπαμπούλα, γέρος φαταούλας...» (Σελ. 5.)

Τέλος πάντων, ἡ παλάβρα ἐτελείωσε. Ὁ «κύριο Γενικὸ Διακετή», ὅπως τὸν λένε οἱ μαῦροι, κατακόκκινος ἀπὸ τὸν θυμόν του, βγαίνει ἀπὸ τὸν ἀχυρῶνα τῶν μεγάλων τελετῶν. Ἀπὸ πίσω του ἔρχεται ὁ γέρο-Βασιλεὺς Καραμπαμπούλας, καὶ κατόπιν του, εἰς τὴν γραμμήν, ὅλη ἡ λιτανεία τῶν μαύρων μεγιστάνων. Ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων αὐτῶν, προβαίνει, καμαρωτὸς καὶ γελαστός, ὁ Ὀταμπῆς, ὁ τσιμπουκοκράτης τοῦ Καραμπαμπούλα.

Πρὶν ἀναβῇ εἰς τὸ ὡραῖόν του αὐτοκίνητον, ὁ κύριος Ὁλόασπρος, στέκεται, γυρίζει πίσω καὶ ξαναλέγει, μὲ ὀλίγα αὐστηρὰ λόγια, τὴν ἀπόφασίν του:

— Ἐσύ, Καραμπαμπούλα, γέρος φαταούλας· ἐγώ, θυμωμένος μὲ σένα· ἅμα ἐσὺ ξαναφᾷς κι' ἄλλους καλοὺς μαύρους, ἐγὼ παίρνω χρυσὸ στέμμα σου, καὶ σὺ δὲν ξαναβλέπεις πιὰ στέμμα σου.

Ὁ Καραμπαμπούλας σκύβει τὸ κεφάλι. Δὲν θέλει γιὰ ὅλο τὸν κόσμο νὰ τοῦ πάρουν τὸ στέμμα του, τὸ ἰδιότροπο χρυσοκίτρινο τενεκεδένιο στέμμα του, ποῦ τὸ ἤδραν οἱ κυνηγοί του στὴν ἀμμουδιὰ τῆς μεγάλης λίμνης, (ὅπου, φαίνεται, τὸ πέταξε κάποιος Εὐρωπαῖος περιηγητής, ἀφοῦ ἔφαγε τὴν ἀγγλικὴ μαρμελάτα ἀπὸ βερύκοκκα ποῦ εἶχε μέσα).

Καὶ κοντεύουν νὰ τὸν πάρουν τὰ κλάμματα.

— Κύριο Διακετή, — λέγει — ἐσὺ καλὸς μπαμπᾶς ἐμένα, ἐγὼ μικρὸ-μικρὸ παιδὶ ἐσένα, ἐσὺ πολὺ-πολὺ μεγάλος. Ἐγὼ κάνῃς ὅ,τι ἐσὺ εἶπες ἐμένα. Ἐσὺ δίνῃς ἐμένα μικρὴ βάρκα ποῦ τρέχει μοναχός του στεριὰ καὶ χωράφια, ἅμα ἐγὼ κάτσῃ φρόνιμα, πολὺ φρόνιμα....

Πενῆντα δύο φορὲς ἔχει ἀκούσῃ ἕως τώρα ὁ γενικὸς διοικητὴς αὐτὰ τὰ ἴδια λόγια. Δὲν καταδέχεται λοιπὸν οὔτε ἀπάντησιν νὰ δώσῃ, καὶ πηδᾷ ἐπάνω εἰς τὸ αὐτοκίνητόν του.

Κρρρ! τέφ, τέφ! Κουέν, κουέν! Μπούμ!.... Καὶ νά το κι' ὅλα στὴν ἄλλην ἄκρη τοῦ κάμπου. Ἀφίνει μόνον ὀπίσω του σύννεφα μεγάλα ἀπὸ σκόνη καὶ τὸ γλυκὸ ἄρωμα τῆς βενζίνας.

(Ἕπεται συνέχεια) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ἡ κολακεία καὶ τὸ κίβδηλον νόμισμα ζημιώνουν τὸν λαμβάνοντα.

⊠

Νὰ εἶσαι δοῦλος τῆς ἐργασίας, ἂν δὲν θέλῃς νὰ εἶσαι δοῦλος τῶν ἀνθρώπων.

Η ΚΑΚΗ ΕΝΤΡΟΠΗ

Ἦτον ὡραία ἡμέρα, καὶ κόσμος πολὺς εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ. Ἡ Ἄννα, ἡ νόστιμη ξανθοῦλα μὲ τὰ μάτια ποῦ ἔχουν τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ, ἐπερνοῦσε, μὲ τὴν Γαλλίδα δασκάλισσά της, ἀπὸ ἕνα ἐμπορικό, ὅπου ἐπωλοῦσαν παιγνιδάκια γιὰ τὰ παιδάκια, — παιγνιδάκια κάθε εἴδους, καὶ φθηνὰ καὶ ἀκριβά. Ἡ Ἄννα ἐστάθη νὰ τὰ κυττάξῃ.

Δίπλα της ἦτο μιὰ γυναικοῦλα, μὲ πτωχικὰ φορέματα, καὶ μ' ἕνα μικρὸ κοριτσάκι στὴν ἀγκαλιά. Ἐστάθη καὶ αὐτή,—ἴσως διὰ νὰ ζητήσῃ ἐλεημοσύνην.

Τὸ παιδάκι ἄπλωσε τὸ χεράκι του κ' ἔδειξε τὰ κουκλάκια, ἐκεῖνα ποῦ τὰ πωλοῦν δεκαπέντε ἢ εἴκοσι λεπτὰ τὸ ἕνα:

— Μαμμά... νινί...

Ἡ μητέρα του ἐκύτταξε, μὲ παρακλητικὰ βλέμματα, τὸν ἔμπορον:

— Ἂν σᾶς ἐζητοῦσα ἐλεημοσύνη, θὰ μοῦ ἐδίνατε, δὲν εἶν' ἔτσι; Λοιπόν! κάνετε μιὰ καλωσύνη, καὶ δῶστε στὸ κοριτσάκι μου αὐτὸ τὸ παιγνιδάκι... Ἐσᾶς δὲν σᾶς κοστίζει τίποτα...

— Αὐτὸ ἔλειπε τώρα, νὰ χαρίζωμε καὶ τὰ ἐμπορεύματα τοῦ μαγαζιοῦ! — ἀπήντησεν ὁ ἔμπορος, καὶ τῆς ἔστρεψε τὴν πλάτη.

Ἡ πρώτη σκέψις τῆς Ἄννας ἦτο ν' ἀγοράσῃ ἐκεῖνο τὸ παιγνιδάκι, καὶ πολλὰ ἄλλα ἀκόμη, καὶ νὰ τὰ προσφέρῃ ὅλα στὸ παιδάκι. Ἦτο ὅμως πολὺς κόσμος μαζευμένος ἐμπρὸς εἰς τὴν βιτρίναν τοῦ ἐμπορικοῦ, καὶ ἡ καλή μας Ἄννα ἠσθάνθη ἕνα εἶδος *ἐντροπῆς*, δὲν εὑρῆκε τὸ θάρρος νὰ κάμῃ μίαν καλὴν πρᾶξιν, διότι τῆς ἐφάνη ὅτι ὅλων τὰ βλέμματα ἐπάνω της θὰ ἔπεφταν.

Ἡ φτωχοῦλα μὲ τὸ κοριτσάκι ἔφυγαν.

Ἡ δασκάλισσα τῆς Ἄννας τὴν ἐπῆρε κ' ἐπῆγαν ἔπειτα εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον,—εἰς ἕνα μεγάλο καὶ πλούσιο ζαχαροπλατεῖον, ὅπου συχνάζει πολὺς καὶ καλὸς κόσμος.

Ἐνῷ ἡ Ἄννα ἔτρωγε τὸ γλύκισμά της, ἕνα ἀγοράκι τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν, εὔμορφο σὰν ἀγγελάκι, ἦλθε μέσα, ἐπλησίασεν εἰς τὸν πάγκον κ' ἐζήτησε «μιὰ πεντάρα καραμέλες».

— Δὲν πουλᾶμε μιὰ πεντάρα καραμέλες!— εἶπεν ὁ ὑπάλληλος τοῦ ζαχαροπλαστείου. Πήγαινε ἀπ' ἐδῶ!

Ἕνα δάκρυ ἔλαμψεν εἰς τὰ ματάκια τοῦ μικροῦ. Ἐπῆρε τὴν πεντάραν του κ' ἐβγῆκεν ἔξω, χωρὶς νὰ εἰπῇ λέξιν. Ἔπειτα ἐστάθη ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὴν βιτρίναν κι' ἐκύτταζε, μὲ θλιβερὸν τρόπον, ὅλα τὰ ὡραῖα πράγματα ποῦ ἦσαν βαλμένα ἐκεῖ, μέσα στὰ κομψὰ κουτιὰ καὶ τὰ γυαλένια βάζα.

Τί ἠμποροῦσε νὰ γοράσῃ ἀπ' ὅλα αὐτὰ μὲ μίαν πεντάραν ποῦ εἶχε;

Τῆς ἦλθεν ἡ ἰδέα, τῆς Ἄννας, νὰ πάρῃ ἕνα βάζο καραμέλες, καὶ νὰ γεμίσῃ τὰ χέρια καὶ τὲς τσέπες ἐκείνου τοῦ μικροῦ· διὰ νὰ τὸ κάμῃ ὅμως αὐτό, ἔπρεπε νὰ τὴν ἰδοῦν οἱ διαβάται, ποῦ ἦσαν πλῆθος εἰς τὸν δρόμον. Καὶ πάλιν ἠσθάνθη ἕνα εἶδος *ἐντροπῆς*, καὶ δὲν τὸ ἔκαμε...

Ἄ! πολὺ κακὴ αὐτὴ ἡ ἐντροπή! Καὶ ἡ Ἄννα ἤρχισε νὰ μετανοῇ.

Τὸ βράδυ, ὅταν ἐπέστρεψαν εἰς τὸ σπίτι, ὀλίγον ἔλειψε νὰ τὴν πάρουν τὰ κλάμματα, ἅμα τὴν ἠρώτησεν ἡ μητέρα της:

— Ἐκάματε καλὰ ψώνια; Ἐφάγατε γλυκά;...

Ἡ Ἄννα εἶχε μεγάλο βάρος στὴν καρδιά της, καὶ ἦτο θυμωμένη μὲ τὸν ἑαυτόν της.

Καὶ πολλὲς φορές, ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἤκουσεν εἰς τὰ ὄνειρά της τὴν φωνὴν τοῦ μικροῦ κοριτσιοῦ ποῦ ἐζήτοῦσε τὸ «νινί», καὶ εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον της τὸ θλιβερὸ βλέμμα, μὲ τὸ ὁποῖον τὸ ἀγοράκι μὲ τὴν πεντάραν ἐκύτταζε τὰ ὡραῖα γλυκίσματα τοῦ ζαχαροπλαστείου.

ΑΝΝΑ ΠΥΡΓΩΤΟΥ

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ποῦ εἶνε ὁ Ἀρχιμουσικός;

Ἔρχεται ἡ στρατιωτικὴ μουσικὴ μὲ τὰ τύμπανα ἐμπρός, ἀλλ' ὁ κόσμος ἀπορεῖ ποῦ δὲν βλέπει καὶ τὸν Ἀρχιμουσικόν. Εἰμπορεῖτε νὰ τὸν ἰδῆτε σεῖς; *[Βλ. «Πνευματικὰς Ἀσκήσεις» εἰς τὴν σελίδα 15.]*

ΜΙΑ ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

Τριχάκης. — Γαλιάνδρας. — Φουρνόπουλος. — Μαρίδης. — Λεμβίκης. — Σβέρκος. — Χορὸς μαθητῶν. — Ὁ Ἐπιστάτης. — Ζόφος, καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

[Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Λυκείου Χ. — Οἱ μαθηταὶ εἶνε συσσωρευμένοι γύρω εἰς ἕνα πέτρινο πεζοῦλι, καὶ συνομιλοῦν μὲ πολλὴν ζωηρότητα.]

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ, *μαγκλαρᾶς ἴσα-μ' ἐκεῖ ἐπάνω, χονδρός, μεστωμένος, σχεδὸν μὲ γενάκια, μὲ φωνὴν βροντωδεστάτην.* — Σούτ!... Κάνετε ὀλίγη ἡσυχία, σᾶς παρακαλῶ... Ν' ἀκούσωμε τὸν Γαλιάνδρα, ποῦ θὰ μᾶς κάμῃ μίαν σοβαρωτάτην πρότασιν!...

ΤΡΙΧΑΚΗΣ. — Ἀνέβα στὸ βῆμα, Γαλιάνδρα!

ΛΕΜΒΙΚΗΣ. — Φέρτε του ἕνα ποτῆρι νερό!

ΣΒΕΡΚΟΣ. — Ὄχι λόγο! Διαμαρτύρομαι κατὰ τοῦ λόγου. Καλλίτερα νὰ παίξωμε κυνηγητό!

«Κύριοι καὶ φίλοι συμμαθηταί...» (Σελ. 6.)

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ. — Κυνηγητό! | ... Ὄχι κυνηγητό!... Λόγο, λόγο!... Κάτω ὁ Γαλιάνδρας!... Κόφ' το... Κατεβάστε τον κάτω!

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ. — Σιωπή, σᾶς λέγω! ... Βουβαθῆτε, ἐπὶ τέλους!

ΤΡΙΧΑΚΗΣ. — Ἀφῆστε νὰ μιλήσῃ ὁ ρήτωρ.

ΛΕΜΒΙΚΗΣ. — Γαλιάνδρα, σὲ ἀκοῦμε!

ΤΡΙΧΑΚΗΣ. — Γαλιάνδρα, σ' ἀκούω.

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ. — Ἀνάπτυξέ μας τὸ ζήτημα.

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ, *σκαρφαλωμένος ἐπάνω στὸ πεζοῦλι.* — Κύριοι καὶ φίλοι συμμαθηταί...

Ο ΧΟΡΟΣ. — Μπράβο, εὖγε!... ἔξοχα!

ΜΑΡΙΔΗΣ. — Ἂν τὸν διακόπτωμε μὲ τὴν πρώτην λέξιν, πολὺ θὰ κοπιάσῃ ὁ Γαλιάνδρας ὥς ποῦ νὰ μᾶς 'πῇ τὴν σοβαρωτάτην πρότασίν του.

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — Ἐρίτιμε Τριχάκη, εἶσαι ἡ σοφία προσωποποιημένη. Σ' εὐχαριστῶ καὶ ἐξακολουθῶ. Κύριοι καὶ φίλοι συμμαθηταί, πρόκειται νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ σπουδαίου καὶ ἐπικαίρου ζητήματος... Πρόκειται περὶ συμφερόντων λίαν... πῶς νὰ τὸ 'πῶ; λίαν σημαντικῶν τῆς τρίτης γυμνασιακῆς τάξεως... Πρόκειται, ἐν ἑνὶ λόγῳ, περὶ τῶν σχέσεών μας μὲ τὸν κ. Ζόφον, τὸν καθηγητὴν τῶν Ἑλληνικῶν. Σᾶς προτρέπω νὰ μὲ ἀκούσετε μὲ τὴν ἐμπρέπουσαν ἠρεμίαν καὶ ἀπάθειαν, προκειμένου περὶ τοσοῦτον σπουδαίου θέματος.

ΛΕΜΒΙΚΗΣ. — Εὖγε!... θαρρεῖς πῶς τὸν ἔχει γραμμένο τὸν λόγο...

ΤΡΙΧΑΚΗΣ. — Γαλιάνδρα, σίγουρα θὰ γίνῃς βουλευτής!

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — Τὸ ἐλπίζω· αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη μου φιλοδοξία. Ἀφῆστέ με νὰ ἐξακολουθήσω... Ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν παραδόσεων, δηλαδὴ πᾶνε τρεῖς μῆνες τώρα, τρεῖς ἀτελεύτητοι μῆνες, ὁ κ. Ζόφος καταχρᾶται τῇ ἡμετέρᾳ ὑπομονῇ, (τὰ «χρήσεως σημαντικὰ» συντάσσονται μετὰ δοτικῆς)...

ΣΒΕΡΚΟΣ. — Ἄσε τώρα τὸ Συνταικτικό! πολὺ σὲ παρακαλοῦμε!

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — ... καὶ μᾶς φορτώνει μὲ μαθήματα πράγματι ὑπερβολικὰ καὶ δυσβάστακτα.

ΜΑΡΙΔΗΣ. — Ὄχι δά!

ΛΕΜΒΙΚΗΣ. — Ναί, ναί!

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. - Ἐν ἑνὶ λόγῳ, κύριοι, ὁ κ. Ζόφος μᾶς παραφορτώθηκε!

Ο ΧΟΡΟΣ. — Ἀληθεια... ψέμματα!... Δὲν ξέρεις τί λές... Ὁ κ. Ζόφος εἶνε λαμπρὸς καθηγητής!

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ, *ἀκλόνητος.* — Συμφωνεῖτε, βλέπω, μὲ τὴν γνώμην μου. Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ ἐξακολουθῶ, διὰ νὰ εἰσέλθω στὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος. Γνωρίζετε ὅτι σήμερον τὸ μεσημέρι ἐφάγαμεν φασόλια-σοῦπα;

ΤΡΙΧΑΚΗΣ. — Αὐτὸ εἶνε ἀναμφισβήτητον.

ΣΒΕΡΚΟΣ. — Μήπως θέλεις καὶ βραβεῖο γιὰ τὴν ἀνακάλυψι;

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — Ἐφάγαμεν φασολιασοῦπα. Ἄρα ἔχομε Παρασκευή. Παρακολουθήσατε, παρακαλῶ, τὸν εἱρμὸν τῶν ἰδεῶν μου. Τί γίνεται τὴν Παρασκευήν, ἅμα ὁ κ. Ζόφος τελειώσῃ τὸν Ὅμηρον; ... Τί γίνεται, κύριοι; — Μᾶς βάζει ἕνα θέμα ἐκ τῆς νέας εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικήν, καὶ μίαν ἔκθεσιν ἰδεῶν. Δὲν εἶν' ἔτσι;

Ο ΧΟΡΟΣ. — Μάλιστα, μάλιστα!

ΛΕΜΒΙΚΗΣ. - Προσθέτω κ' ἐγώ, μὲ ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον σεβασμόν, πῶς δὲν κατορθώνομε νὰ ἑτοιμάσωμε τὰ δύο.

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ, *θριαμβεύων.* — Τώρα θὰ 'ὄῆτε. Ἀκουλουθεῖτε τὸν εἱρμὸν τῶν ἰδεῶν μου;

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ. — Τὸν ἀκολουθοῦμε, μὴν ἀνησυχῇς!

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — Φουρνόπουλε, σώπαινε! Τὸ ἑλληνικὸν θέμα θέλει δυὸ ὧρες, ἡ ἔκθεσις μίαν, τὰ μαθήματα μισὴ ὥρα, ὥς ποῦ νὰ μπῇς στὸ νόημα ἄλλη μισή, καὶ τὸ χασομέρι ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. Ἄξατε ὁριζόντιον γραμμήν, κύριοι, καὶ προσθέσατε: δύο καὶ μία, τρεῖς, καὶ μία τέσσαρες· τὸ ὅλον: τέσσερες ὧρες καὶ ἕνα τέταρτον. Λοιπόν, ἡ μελέτη ἀρχίζει στὰς ἓξ καὶ κάτι. Γιὰ συλλογισθῆτε! Πρέπει ἀπόψε, ἢ νὰ μὴ φᾶμε ἢ νὰ μὴν κοιμηθοῦμε· ὅ,τι προτιμᾶτε! Ὑποφέρεται αὐτό;

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ. — Εἶνε ἀνυπόφορο!

ΜΑΡΙΔΗΣ. — Ἐζήτησα πολλὲς φορὲς ἀπὸ τὸν κ. Ζόφον νὰ μεταθέσῃ σὲ ἄλλη ἡμέρα τὸ ἑλληνικὸν θέμα.

ΤΡΙΧΑΚΗΣ. — Κ' ἐγώ.

ΜΑΡΙΔΗΣ. — Αὐτὸς ὅμως δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀκούσῃ τίποτε, καὶ λέγει πῶς τὸ θέμα μποροῦμε νὰ τὸ κάνωμε τὸ μισὸ ἀπὸ βραδὺς καὶ τὸ μισὸ τὸ πρωί. Ἔτσι κάμνω κ' ἐγώ, καὶ τὸ ἔχω πάντα ἑτοιμο.

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ, *στενοχωρημένος.* — Ἐσύ, Μαρίδη, ἴσως... κανένας ἄλλος ὅμως δὲν κάνει ἔτσι... Λέγε, Φουρνόπουλε, ἐσὺ τὸ κάνεις;

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ, *ἀγανακτισμένος.* — Ἄ, ὄχι! ποτέ!

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — Βλέπετε; ὁ Φουρνόπουλος ὄχι, ἐγὼ ὄχι. Ἀκολουθήσατε λοιπὸν τὸν εἱρμὸν τῶν ἰδεῶν μου. Ὅ,τι δὲν ἐπέτυχεν ὁ Μαρίδης, ἐγὼ θὰ τὸ ἐπιτύχω, ἂν μὲ ὑποστηρίξετε σύσσωμοι καὶ μὲ ἀπόφασιν. Ἀκούσατέ με, καὶ προσέξατε καλά. Ἀπόψε, ἅμα τελειώσῃ ὁ Ὅμηρος, ὁ κ. Ζόφος θὰ 'πῇ χωρὶς ἄλλο (αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος εἶνε σωστὸ ὡρολόγι): «Θὰ σᾶς ὑπαγορεύσω, κύριοι, τὸ ἑλληνικόν σας θέμα.» Τότε σηκώνομαστε ὅλοι μαζὶ καὶ τοῦ πετοῦμε τὰ καλαμάρια στὸ κεφάλι.

«Τὸ ὁρκίζομαι...» (Σελ. 7, στ. α΄.)

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ, *θυσηρεστημένος.* — Μὰ ὄχι, καθόλου! Σώπα, Φουρνόπουλε, καὶ μὴν ξεφουρνίζῃς τέτοιες ἀνοησίες! Ἂν ἀνακατωθῇς ἐσύ, ἀπόλωλε τὸ πᾶν... Μιὰ γιὰ πάντα, βουβάσου!... Ποῦ ἐστάθηκα;

ΤΡΙΧΑΚΗΣ. — Στὴ στιγμὴ ποῦ ἐσηκωνόσουν...

ΜΑΡΙΔΗΣ. — Εἰς τὴν κρίσιμον στιγμήν...

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — Σηκώνομαι ἐγὼ καὶ λέγω δυνατά: (*Μὲ ἔμφασιν*): «Κύριε καθηγητά, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κάμωμε σὲ μιὰ βραδυὰ καὶ τὸ ἑλληνικὸν θέμα καὶ τὴν ἔκθεσιν. Εἶνε ἀδύνατον! Σᾶς παρακαλοῦμε ν' ἀναβάλετε τὸ θέμα δι' ἄλλην ἡμέραν. Εἰδεμή...»

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ. — Εἰδεμή, σᾶς πετοῦμε τὰ καλαμάρια στὸ κεφάλι!

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — Φουρνόπουλε, σκασμός!... Ν' ἀφήσῃς τὸ καλαμάρι σου στὸ θρανίο σου καὶ νὰ καθήσῃς ἥσυχος. Ἐξακολουθῶ: «Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ ἀναβάλετε τὸ θέμα δι' ἄλλην ἡμέραν, εἰδεμή...»

ΤΡΙΧΑΚΗΣ. — Συγκίνησις εἰς τὸ ἀκροατήριον!

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — «Εἰδεμὴ θ' ἀναφερθοῦμε εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς.» Ἐκαταλάβατε;

ΛΕΜΒΙΚΗΣ. — Λαμπρὰ ἰδέα!

ΣΒΕΡΚΟΣ. — Δὲν θὰ κάνῃς τίποτα...

ΜΑΡΙΔΗΣ. — Καὶ εἶνε κίνδυνος νὰ φᾷς καμμιὰ καμπάνα!

Ο ΧΟΡΟΣ. — Λαμπρὰ ἰδέα... Ἀνοησία!... Ἀδύνατον... Ὁ κ. Ζόφος δὲν παίρνει ἀπ' αὐτά... Θὰ σὲ πετάξῃ ἔξω...

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ, *μὲ βροντερὸν τόνον.* — Σιωπή, ὅλοι σας! (*Πρὸς τὸν Γαλιάνδραν*): Δὲν ξέρεις τί λές! Κατέβα ἐσύ, ν' ἀνέβω ἐγώ. (*Ἀναβαίνει στὸ πεζοῦλι.*) Μὲ τὰ «σοῦ εἶπα καὶ μοῦ εἶπες» καὶ τὰ «σᾶς παρακαλῶ» καὶ τὰ τέτοια, δὲν πάει ὁ ἄνθρωπος μπροστά. Χρειάζεται θάρρος, ἀγαπητοὶ συμπολῖται, γροθιὰ καὶ καρδιά. Ἐγὼ θὰ μιλήσω, καὶ σᾶς ὁρκίζομαι πῶς δὲν θὰ παρατάξω γλαφυρὰ καὶ τορνευτὰ λόγια.

ΜΑΡΙΔΗΣ *εἰρωνικῶς.* — Αὐτὸ ν' ἀκούεται.

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — Καὶ τί θὰ πῇς, ὦ Κίκερον;

ΤΡΙΧΑΚΗΣ. — Μὴ διακόπτετε τὸν ἀγορεύοντα!

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ. — Δὲ μὲ λένε Κίκερον. Μὴ μὲ βρίζῃς σὲ παρακαλῶ. Ὄχι δὲν θὰ 'πῶ γλαφυρὰς φράσεις παρὰ θὰ φωνάξω. (*Ὀρύεται*). «Οὔξω!... οὔξω!... Γιοῦχα τοῦ Ζόφου... Γιοῦχά του!»

ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ (*πλησιάζων δρομέως*). — Κύριε Φουρνόπουλε, ἐτρελλαθήκατε; Κάτω γρήγορα ἀπὸ τὸ πεζοῦλι! Θὰ σᾶς ἀναφέρω, καὶ θὰ τιμωρηθῆτε αὐστηρά. Καὶ σεῖς οἱ ἄλλοι λιγάκι ἡσυχία, παρακαλῶ.... Διαδήλωσι μοῦ κάνετε ἐδῶ;

Οἱ μαθηταὶ σιωποῦν. Ὁ Ἐπιστάτης ἀπομακρύνεται.

ΛΕΜΒΙΚΗΣ *πρὸς τὸν Γαλιάνδραν.* — Ἐπὶ τέλους, τὸ ἔχεις ἀποφασίσῃ;

ΤΡΙΧΑΚΗΣ. — Τί σκοπεύεις νὰ κάνῃς;

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ, *ἀποφασιστικά.* — Θὰ κάνω ὅ,τι εἶπα. Τὸ ὁρκίζομαι.

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ. — Τὸ ὁρκίζεσαι;

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — Τὸ ὁρκίζομαι!

ΦΟΥΡΝΟΠΟΥΛΟΣ, *τρομερῶς.* — Ἂν δὲν σηκωθῇς τὴν στιγμὴ ποῦ εἶπες, θὰ σὲ φάω!

ΓΑΛΙΑΝΔΡΑΣ. — Ἐννοεῖται...

(Ἕπεται τὸ τέλος)

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

(Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Dhemilly)

ΤΑ ΔΙΔΥΜΑ ΤΟΥ ΤΡΑΝΣΒΑΑΛ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ PAUL ROLAND)

ΜΕΡΟ ΠΡΩΤΟΝ

Χὰνς καὶ Ἔλζα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἕνας ὑπέρπλουτος Παρισινός. — Ἄλλου εἴδους ἐπίσκεψις. — Γράμμα μὲ πράσινες σφραγῖδες. — Κι' ἂν τὸν πιάσῃς τὸν Μέγαν Ἀρχηγόν! — Ὁ προστατευόμενος τοῦ κ. Ἀμών.

Ὁ κ. Γιάγκος Ἀμὼν ἤνοιξε τὰ μάτια του, ἐτανύθη καὶ ἐπεκύρωσε τὴν ἐπάνοδόν του εἰς τὴν ἐνεργὸν ζωὴν μὲ ἕνα στεναγμόν, ὁ ὁποῖος ἐσήμαινεν ὅτι ἦτο ἢ λυπημένος ἢ ἄνθρωπος ποῦ δὲν ἤξευρε τί νὰ κάμῃ διὰ νὰ σκοτώσῃ τὸν καιρόν του.

Ὀρφανὸς ἀπὸ πολὺ μικρός, φορτωμένος μὲ ἐτήσιον εἰσόδημα πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων, ὁ νέος αὐτός, ὁ εἰκοσιτεσσάρων μόλις ἐτῶν, ἦτο ὁ πλέον στενοχωρημένος τῶν ἑκατομμυριούχων, ὁ πλέον ἑκούσιος δυστυχὴς τῆς οἰκουμένης. Ὑπέφερε μάλιστα ἀπὸ τὰς πολλὰς διασκεδάσεις, τῶν ὁποίων ὁ ἀδιάκοπος ἀνεμοστρόβιλος ἐπάλαιεν ἐναντίον τῶν ὀνειροπόλων καὶ μελαγχολικῶν κλίσεων τῆς βρετονικῆς φυλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκεν ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν τῆς μητέρας του.

Ὠνειρεύετο πῶς νὰ εὕρῃ τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ δὲν τὴν ἐζητοῦσε παρὰ μὲ τὴν ἀργίαν, ἐνῷ διὰ τὴν ζωηράν του διάνοιαν ἐχρειάζετο κάποια σοβαρὰ ἀσχολία, ἡ ὁποία νὰ τὸν κάμῃ ν' ἀποκτήσῃ πεποίθησιν εἰς τὰς δυνάμεις του.

Ἀλλὰ αὐτὸς μὲν δὲν εὕρισκε τὴν δύναμιν νὰ δοκιμάσῃ πῶς ν' ἀλλάξῃ βίον, ὁ δὲ μόνος συγγενής του, ὁ ἐκ μητρὸς θεῖός του κ. Κόναν Ζουανίκ, δὲν ἦτο ἄνθρωπος ἱκανὸς νὰ διορθώσῃ τὰς πλάνας, τὰς ὁποίας ἄφησε νὰ ριζωθοῦν εἰς τὸν ἀνεψιόν του...

Ἐκεῖνο τὸ πρωὶ τῆς 12 Νοεμβρίου 1901, κατὰ τὰς ἐννέα, ὁ Γιάγκος Ἀμὼν ἐξυπνοῦσεν εἰς τὸ παρισινὸν μέγαρόν του, τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου τῶν Ἠλυσίων Πεδίων, καὶ μὲ πολλὴν ῥαθυμίαν ἐκτυποῦσε τὸ κουδουνί του.

Μὲ τὸ ἀθόρυβον βῆμά του ὁ Φραντζέσκος, ὁ θαλαμηπόλος του, εἰσῆλθε καὶ ἤνοιξε τὸ παράθυρον. Ἔπειτα ὅμως, ἀντὶ νὰ ἐξέλθῃ, ὅπως ἔκαμνε συνήθως, ἐστάθη πρὸς τὰ πόδια τῆς κλίνης.

— Τί περιμένεις; ἠρώτησεν ὁ Γιάγκος.

— Ἐπερίμενα νὰ εὐαρεστηθῇ ὁ κύριος νὰ μ' ἐρωτήσῃ, διὰ νὰ τοῦ εἰπῶ ὅτι εἶνε κάτω κάποιος ποῦ τὸν ζητεῖ.

— Στὰς ἐννέα τὸ πρωί; Ποῖος εἶνε;

— Ἕνας ἀράπης.

— Ἕνας ἀράπης;

— Μάλιστα, κύριε, ἂν καὶ δὲν εἶνε κατάμαυρος... Τὸ χρῶμά του εἶνε μᾶλλον σὰν καφφὲ-μὲ-γάλα...

— Θᾷνε κανένας ὑπηρέτης... Ἴσως ὁ ὑπηρέτης τοῦ φίλου μου Σωντάλ, ὁ ὁποῖος κάτι βέβαια θὰ μοῦ γράφῃ. Πήγαινε νὰ μοῦ φέρῃς τὸ γράμμα του· θὰ θέλῃ βέβαια ἀπάντησιν.

Ὁ Φραντζέσκος δὲν ἐσάλευσεν ἀπὸ τὴν θέσιν του.

— Δὲν εἶνε ὁ ὑπηρέτης τοῦ κ. Σωντάλ, καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ εἰπῇ ποῖος τὸν στέλλει. Ἂς μὴ φαντάζεται ὅμως ὁ κύριος ὅτι εἶνε ὑπηρέτης αὐτός. Ὄχι! Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶνε ντυμένος σὰν ἄγριος.

— Τί;... ἐφώναξεν ὁ Γιάγκος, ἐνῷ ἀνεκάθιζε, στηριζόμενος εἰς τὸν ἀγκῶνά του κ' ἐκύτταζε τὸ ἀπαθὲς πρόσωπον τοῦ Φραντζέσκου, ὅπου ἡ τυπικότης τοῦ παρισινοῦ ὑπηρέτου ηὔξανε μὲ τὴν αὐστηρὰν σοβαρότητα τοῦ ἀνθρώπου ποῦ κατάγεται ἀπὸ τὴν Κάτω Βρετάνην.

— Μάλιστα, κύριε, σὰν ἄγριος... μόνον ὁ χαλκᾶς τῆς μύτης τοῦ λείπει. Φορεῖ ἄσπρο βραχί, πολὺ κοντό... Ἂν ἐρωτᾶτε διὰ τὸ σακκάκι του, αὐτὸ δὲν φαίνεται κἂν κάτω ἀπὸ τὴν ἄσπρη μάλλινη κουβέρτα ποῦ εἶνε τυλιγμένος... Ἔχει σανδάλια καλαμένια ἢ ἀχυρένια, χρυσᾶ βραχιόλια στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια... καὶ μίαν χαίτην, χωρισμένην εἰς πλῆθος πλεξιδάκια, τυλιγμένα μὲ κόκκινα δέματα καὶ καμωμένα κότσο στὴν κορυφὴ τοῦ κρανίου του.

— Μεθυσμένος εἶσαι, πρωὶ-πρωί, Φραντζέσκο, ἐμουρμούρισεν ὁ Γιάγκος.

— Ὤ! κύριε, ἀπήντησεν ὁ ὑπηρέτης, ἀγανακτισμένος.

Καὶ ἔπειτα, μὲ γλυκύ, ἀλλ' ἐπίμονον ὕφος, ἐξηκολούθησεν:

— Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦλθε κατὰ τὰς ἓξ τὸπρωὶ καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ φύγῃ, διότι, λέγει, ὀφείλει νὰ ἐγχειρίσῃ εἰς τὸν κύριον μίαν ἐπιστολήν, ἡ ὁποία περιέχει σπουδαιότατα πράγματα. Ἐκτὸς τούτου μᾶς κάνει τὸν καμπόσο· ὅταν ἐγὼ τοῦ εἶπα νὰ καθήσῃ στὸ καναπεδάκι τοῦ διαδρόμου, αὐτὸς ἔστρηψε τὸ πόμολο τῆς πόρτας τῆς βιβλιοθήκης... ἐμπῆκε μέσα... ἤνοιξε τὰ παντζούρια, ἐκάθησε σὲ μιὰ πολυθρόνα, καὶ μᾶς ἐδήλωσε ὅτι θὰ περιμένῃ νὰ ἐξυπνήσῃ ὁ κύριος...

— Πάει καλά! βοήθησέ με νὰ ντυθῶ,

ἐμουρμούρισεν ὁ Γιάγκος, δύςθυμος, ἀλλὰ γεμάτος ἀπὸ περιέργειαν νὰ ἰδῇ ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον.

Ἀμίλητος ὁ Φραντζέσκος, προέβη εἰς τὸν συνοπτικὸν καλλωπισμὸν τοῦ κυρίου του, ὁ ὁποῖος ἐβιάζετο νὰ ἐνδυθῇ, μὲ ἀδεξιότητα κινήσεων πολὺ ἐπικίνδυνον διὰ τὰ εὔθραυστα κομψοτεχνήματα τοῦ διαμερίσματος ἐκείνου, τοῦ ὁποίου τὰ ἀπαλοῦφαντα ἐπιστρώματα, τὰ μαλθακὰ καθίσματα, τὰ λεπτοκαμωμένα ἀγαλμάτια, τὰ σκαλιστὰ ἔπιπλα, θὰ ἐταίριαζαν καλλίτερα εἰς δωμάτιον κόρης, παρὰ εἰς δωμάτιον ἀνδρός, ἐφανέρωναν ὅμως, μὲ τὴν ἐκλεκτικότητά των, ὅτι ὁ κάτοχός των εἶχε πράγματι πολλὴν καλαισθησίαν.

Ὁ Γιάγκος Ἀμών, ὑψηλός, λεπτός, ξανθός, μὲ μαῦρα μάτια, μὲ μικρὸ μουστάκι, κομψότατος, ἐξόχως φιλόκαλος εἰς τὴν περιβολήν του, ἦτο εὔμορφος νέος καὶ ἁρμονικὰ πλασμένος διὰ τὸν ἐκλεκτὸν διάκοσμον τῆς κατοικίας του.

Μόλις ἐφόρεσε μίαν ἐνδυμασίαν τοῦ σπιτιοῦ, καί, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν διὰ

«Εἴσθε σεῖς ὁ κ. Γιάγκος Ἀμών ;...» (Σελ. 8, στ. β'.)

νὰ πίῃ τὴν σοκολάταν, ποὺ τοῦ εἶχε φέρῃ ὁ Φραντζέσκος, ἔσπευσε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν βιβλιοθήκην...

Εἰσῆλθεν. Ὁ πρωτότυπος ἐπισκέπτης του, ὑψηλόσωμος ἄνθρωπος, ἡλικίας τριάντα μόλις ἐτῶν, φέρων τὴν ἐξωτικὴν στολήν, τὴν ὁποίαν εἶχε πιστῶς περιγράψῃ ὁ Φραντζέσκος, ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν πολυθρόναν, ὅπου, καθήμενος μὲ ὅλην του τὴν ἄνεσιν, εἶχε ξεφυλλίσῃ τὰ περιοδικά, τὰ σκορπισμένα ἐπάνω στὸ τραπέζι. Ἔπειτα ἐπροχώρησε μερικὰ βήματα καὶ ἠρώτησεν, εἰς ὀρθὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀλλὰ μὲ λαρυγγώδη προφοράν :

— Εἶσθε σεῖς ὁ κ. Γιάγκος Ἀμών ;

— Μάλιστα. Τί ἀγαπᾶτε ;

— Μονογενὴς υἱὸς τοῦ Ἰωάννου-Μαρία Ἀμὼν καὶ τῆς Ἰολάνδας Ζουανίκ, οἱ ὁποῖοι δεν ζοῦν πλέον ; ἐξηκολούθησεν ἀταράχως ὁ ξένος.

— Μάλιστα σᾶς λέγω, ἐπανέλαβεν ὁ Γιάγκος.

Δὲν εἶχε προσκαλέσῃ τὸν ἐπισκέπτην του νὰ καθήσῃ, ἀλλ' ἐξηκολούθει νὰ τὸν κυττάζῃ μὲ περισσοτέραν ἀπορίαν. Ἔπειτα ἐπρόσθεσε :

— Καὶ σεῖς, πῶς μὲ γνωρίζετε ; Ποῖος εἶσθε ;

— Δὲν σᾶς γνωρίζω, Γιάγκο Ἀμών ! Καὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ Μέγας Ἀρχηγός ! — ἀπήντησεν ὁ ἄγριος, μὲ μίαν λάμψιν ὑπερηφανείας εἰς τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν του.

Τότε ὁ Γιάγκος ἐπρόσεξε καὶ εἶδε τὸ ὡραῖον παράστημα τοῦ ξένου, τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον, μελαψοκίτρινον, ἦτο ἀξιοπρεπές, αὐστηρὸν καὶ κανονικὸν ἐν ταὐτῷ, χωρὶς νὰ ἔχῃ τίποτε ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν ἐκείνην τῶν ἰδιαιτέρων χαρακτηριστικῶν, ἥτις, πολὺ περισσότερον παρὰ τὸ χρῶμα, διαιρεῖ τὸ ἀνθρώπινον εἶδος τῶν διαφόρων ἠπείρων· καὶ κατεδέχθη νὰ δείξῃ κάποιαν συγκατάβασιν πρὸς τὸν ἐπισκέπτην του, τὸν ὁποῖον δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη εἰς ποίαν κοινωνικὴν κατηγορίαν νὰ κατατάξῃ.

— Καθήσατε λοιπόν, καὶ εὐαρεστηθῆτε νὰ μὲ πληροφορήσετε ποῖος λόγος σᾶς φέρει ἐδῶ...

Σιωπηλὸς καὶ ἀμίλητος ὁ Μέγας Ἀρχηγὸς ἀνέσυρεν ἀπὸ τὸν κόρφον του ἕνα φάκελλον σφραγισμένον μὲ πράσινο βουλοκέρι καὶ τὸν ἔτεινε πρὸς τὸν νέον.

Ἐπὶ τέλους ὁ Γιάγκος ἐκρατοῦσεν εἰς τὸ χέρι του τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος.

Χωρὶς περισσότερον ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὸν ξένον, ἐπλησίασεν εἰς τὸ παράθυρον, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς ἐπιστολῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιγραφὴ ζωηρῶς τὸν ἐξέπληξε· τὰ γράμματα ἦσαν χονδρά, ἄκαμπτα. καὶ τῷ ἐφάνη ὅτι κάπου τὰ εἶχεν ἰδῇ καὶ ἄλλην φοράν.

Δὲν ἐβιάζετο νὰ σχίσῃ τὸν φάκελλον, ἐπέμενε παρατηρῶν τὴν ἐπιγραφὴν καὶ ζητῶν νὰ ἐνθυμηθῇ τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα, τοῦ ὁποίου ἡ ὄψις ὁλονὲν τὸν ἐξέπληττε περισσότερον.

Εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα, ὁ Μέγας Ἀρχηγὸς ἔθεσε πάλιν μεθοδικῶς εἰς τὴν θήκην της τὴν μικροσκοπικὴν φωτογραφικὴν μηχανήν, μὲ τὴν ὁποίαν εἶχε πάρῃ ἐκ τοῦ πλαγίου, στιγμιότυπον φωτογραφίαν τοῦ νέου, χωρὶς αὐτὸς ν' ἀντιληφθῇ τίποτε· κατόπιν, μὲ τὸ ἐλαφρὸν βῆμά του, βῆμα ἀνθρώπου συνηθισμένου μὲ τὰς μυστηριώδεις ἐνέδρας, ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν τῆς βιβλιοθήκης, ποῦ εἶχε μείνῃ ἀνοικτή, ἐξῆλθεν εἰς τὸν διάδρομον, ἔπειτα εἰς τὴν αὐλὴν ποῦ ἐχώριζε τὸ μέγαρον ἀπὸ τὸ θυρωρεῖον, εἶπε καὶ τοῦ ἤνοιξαν τὴν αὐλόθυραν καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ἀγοραῖον ἁμάξι, τὸ ὁποῖον τὸν ἐπερίμενεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας. Βασιλικῶς βέβαια προπληρωμένος ὁ ἁμαξᾶς, ἐπήδησεν ἀπὸ τὸ ἐδώλιόν του, ἅμα εἶδε τὸν πελάτην του, τὸν ὁποῖον ἐχαιρέτισε μὲ εὐγένειαν σπανίαν δι' ἕνα ἄρχοντα τῶν παρισινῶν ἀσφαλτοστρωμένων δρόμων. Τὸ ἁμάξι ἐκίνησε μὲ ταχὺν καλπασμόν, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς ποῦ ὁ Γιάγκος, βλέπων ὅτι δὲν κατώρθονε ν' ἀνακαλύψῃ τίνος ἦτο ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ τοῦ φακέλλου, ἀπεφάσιζε νὰ σχίσῃ τὸν εὔθραυστον φραγμόν, ὅστις ἔκειτο μεταξὺ τοῦ μυστηρίου καὶ τῆς περιεργείας του.

Ἓξ γράμμαι, μὲ γιγαντιαῖα γράμματα, γραμμένα, νομίζεις, μὲ τὸ πινέλλο, ἐγέμιζαν ὅλον τὸ φύλλον, τὸ ὁποῖον ἔκλειε μία ρωμαλέα ὑπογραφή, στολισμένη ὑποκάτω μὲ μίαν εὐθύγραμμον πεννιάν, ἀληθὲς ἔμβλημα τῆς αὐταρχικῆς θελήσεως τοῦ γράφοντος.

Ἔσπευσε νὰ κυττάξῃ τὴν ὑπογραφὴν καὶ ἀνέγνωσε μὲ μίαν κραυγήν, ὅπου ἐγίνοντο ὅλα ἕνα, ἡ συγκίνησις, ἡ ἔκπληξις, ἡ χαρὰ διὰ τὴν ἐπαλήθευσιν τοῦ προαισθήματός του :

Βόρις Βολκώφ.

Εἶχε φωνάξῃ δυνατὰ αὐτὸ τὸ ὄνομα, καί, χωρὶς νὰ διαβάσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς, ἔστρεφε τώρα πρὸς τὸν ἄνθρωπον ὅστις τῷ τὴν εἶχεν ἐγχειρίσῃ, ἡ δὲ κίνησίς του ἐκείνη ἐπέτρεπε νὰ μαντευθῇ ὁ ἄπειρος σεβασμός του πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ Βόρις Βολκώφ.

Εἶδεν ὅμως, μὲ ἀληθινὴν κατάπληξιν, ὅτι ὁ ξένος εἶχεν ἐξαφανισθῇ... Μὲ τὸ γράμμα του ἀνὰ χεῖρας, ὥρμησεν εἰς τὸν διάδρομον καὶ ἠρώτησε τὸν ὑπηρέτην :

— Ποῦ εἶνε ὁ ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον εἶχα δεχθῇ ἐδῶ ;

— Ἔφυγε, κύριε.

— Ἔφυγε ; ποῦ ἔφυγε ; ἀνέκραξεν ὁ νέος. Πῶς ἔφυγε ;... Διατί τὸν ἄφισες νὰ φύγῃ ;... Τρέξε καὶ φθάσε τον... Παρακάλεσέ τον νὰ ἐπιστρέψῃ... Φέρε τον πάλιν ἐδῶ !

Ἔκαμνε σὰν τρελλός, κατέβαινε σὰν ἀστραπὴ εἰς τὴν αὐλήν, ἔπιανε τὸν θυρωρόν, κ' ἐμάνθανεν ἀπ' αὐτὸν ὅτι ὁ ἀλλόκοτος ἐπισκέπτης του εἶχε φύγῃ μὲ ἁμάξι, πρὸ τεσσάρων μόλις λεπτῶν τῆς ὥρας...

Δύο ὑπηρέται ἔτρεχαν τώρα νὰ εὕ-

ρουν τὸ ἁμάξι, ἐνῷ ὁ κύριός των, ἐνθυμούμενος αἴφνης ὅτι δὲν εἶχεν ἰδῇ τί τοῦ ἔγραφεν ὁ Βόρις Βολκώφ, ἐλάμβανε γνῶσιν τῶν ὀλίγων τούτων γραμμῶν :

«Γιάγκο Ἀμών, εἰς ἀνάμνησιν τῆς βοηθείας, τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἄλλοτε ἔδωσα εἰς τὸν πατέρα σου, νὰ εὑρεθῇς τὴν 5 Δεκεμβρίου 1901 εἰς τὴν Πόλιν τῆς Μυτιλήνης Ἄκρας, καὶ τὴν 28 τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου εἰς τὸ Μπουλαβάγιο.

«Βόρις Βολκώφ.»

— Στὴν Πόλιν τῆς Εὐέλπιδος Ἄκρας... στὸ Μπουλαβάγιο... στὴν Νότιον Ἀφρικήν... ποῦ πολεμοῦν οἱ Ἄγγλοι μὲ τοὺς Μπόερς... στὰς 5 Δεκεμβρίου... Καὶ τώρα ἔχομε 12 Νοεμβρίου! —ἐπρόφερε σαστισμένος ὁ Γιάγκος.

Ἐπέστρεψεν εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἀνασκάλευσεν ἐν ἔπιπλον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀνέσυρε διάφορα γράμματα μὲ χαρτὶ κιτρινισμένο ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν, χρονολογούμενα ἀπὸ τὴν Εὐέλπιδα Ἄκραν, ἀπὸ τὴν Ὀράγγην ἢ ἀπὸ τὸ Τράνσβααλ, μὲ τὴν ὑπογραφὴν «Βόρις Βολκώφ», καί, ἀφοῦ παρέβαλε τὸ γράψιμό των πρὸς τὸ γράψιμο τῆς τελευταίας ἐπιστολῆς καὶ εἶδεν ὅτι ἦτο ὅμοιον, ἐψιθύρισεν :

— Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔβλεπα αὐτὸν τὸν Βόριν Βολκώφ, διὰ τὸν ὁποῖον τόσον συχνὰ μοῦ ὡμιλοῦσεν ὁ πατέρας μου, καὶ ὁ ὁποῖος, μὲ τὴν γενναιοφροσύνην του ἐξησφάλισεν εἰς τοὺς γονεῖς μου τὰ ὀλίγα ἔτη τῆς εὐτυχίας των, καὶ εἰς ἐμὲ τὸν πλοῦτον ποῦ ἔχω... Ἀ! ἂν μοῦ ἐδίδετο ἐπὶ τέλους εὐκαιρία νὰ ἐξοφλήσω ὅπως δήποτε αὐτὸ τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης, τὸ ὁποῖον μοῦ ἄφισεν ὁ πατέρας μου κληρονομίαν, ὁ ἄσωτος βίος μου θὰ μοῦ ἐγίνετο ἀγαπητός. Βόρι Βολκώφ, ὅ,τι κι' ἂν μοῦ ζητήσῃς... τὴν ζωήν μου... τὴν ἀφοσίωσίν μου... τὰ πλούτη μου... θὰ σὲ ὑπακούσω !

Εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Γιάγκου, τὴν ὁποίαν ἡ ἀηδία τῆς ζωῆς του δὲν εἶχεν ἀκόμη προφθάσῃ νὰ τὴν κάμῃ ἀτροφικήν, ἤρχισεν ἔξαφνα νὰ δονῆται μία εὐαίσθητος χορδή· ἂν καὶ ὁ νέος αὐτὸς ἀγαποῦσε φοβερὰ τὴν καλοπέρασιν κ' ἐφοβεῖτο τοὺς κόπους τῶν μακρυνῶν ταξειδίων, οὔτε στιγμὴν δὲν ἐσκέφθη ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀλλόκοτον συνέντευξιν, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ φέρῃ τόσην ἀναστάτωσιν εἰς τὴν ὕπαρξίν του.

Ἐνεδύθη, χωρὶς τὴν βοήθειαν τοῦ Φραντζέσκου, ἐζήτησε πάλιν πληροφορίας διὰ τὸν ἀνεύρετον ἐπισκέπτην του, ἔχωσε τὸ γράμμα τοῦ Βόριδος Βολκώφ εἰς τὴν τσέπην του, ἐπῆρε τὸ καπέλλο του, καὶ ἐξῆλθε, ἀφοῦ ὅμως ἔδωκε τὴν παραγγελίαν νὰ περιποιηθοῦν μὲ σεβασμὸν τὸν μαῦρον, ἂν τυχὸν ἐπέστρεφεν εἰς τὸ σπίτι.

Καθὼς διέβαινε τὴν ἐξώθυραν, εὑρέθη μύτη-μὲ-μύτη μ' ἕνα ἀγοράκι δώδεκα περίπου ἐτῶν, μὲ μάγουλα στρογγυλὰ καὶ ροδοκόκκινα, μὲ πράσινα μάτια, μὲ μέτωπον τετραγωνικόν, χωρισμένον ἀνάμεσα στὰ φρύδια μὲ δύο καθέτους ρυτίδας, — σημεῖον ἐπιμόνου χαρακτῆρος, μέτωπον πραγματικοῦ Βρετόνου.

— Ἐσὺ ἐδῶ ;... καὶ ἀπὸ ποῦ ; ἠρώτησεν ὁ Γιάγκος.

— Ἔρχομαι ἀπὸ τοῦ θείου σας, ποῦ εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ στείλῃ νὰ μὲ πάρῃ ἀπὸ τὸ οἰκοτροφεῖον, γιὰ νὰ περάσω τὴν Πέμπτην σπίτι του... Μ' ἔστειλε νὰ σᾶς προσκαλέσω στὸ πρόγευμα, διότι ὁ κ. Ζουανὶκ ἔχει κάτι σπουδαῖα νὰ σᾶς 'πῇ. Θἄρθετε βέβαια, δὲν εἶν' ἔτσι, κύριε Γιάγκο ;... παρεκάλεσε μὲ νόστιμον τρόπον τὸ ἀγόρι, ἐνῷ ἐσήκωνε πρὸς τὸν νέον τὰ μάτια του, γεμάτα ἀπὸ στοργήν.

—Βεβαιότατα... ἀφοῦ μάλιστα ἐπήγαινα τώρα ἀκριβῶς στοῦ θείου μου.

—Τί χαρά μου ! ἐφώναξεν ὁ μικρός.

Καὶ ἥρπασε τὸ χέρι τοῦ νέου, τὸ ὁποῖον ἐγέμισε μὲ φιλιά.

— Καϋμένε Ὑβωνέτο, εἶπεν ὁ Γιάγκος, ἐνῷ ἐχαϊδευε μὲ τὴν παλάμην τὸ στρογγυλὸ κεφαλάκι τοῦ μικροῦ· σοῦ εἶχα ὑποσχεθῇ νὰ σὲ πάρω ἐγὼ σήμερα ἀπὸ τὸ σχολεῖον, καί, ὡς βλέπεις, εἶχα λησμονήσῃ τὴν ὑπόσχεσίν μου.

«Ἔδωσε παραγγελίαν...» (Σελ. 9, στ. α'.)

— Μπᾶ, δὲν πειράζει ! ἀπήντησε γελαστὸς ὁ μικρός, ἀφοῦ μαζὶ πάλιν θὰ εἴμαστε ὡς τὸ βράδυ... διότι, θὰ φᾶμε καὶ τὸ βράδυ μαζί, ψέμματα ; Δὲν θὰ φᾶμε μαζί, κύριε Γιάγκο ;

Ὁ Γιάγκος συγκατένευσε μ' ἕνα μειδίαμα, καὶ μὲ βῆμα ταχὺ διηυθύνθησαν καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὴν λεωφόρον τῶν Ἠλυσίων Πεδίων πρὸς τὴν κατοικίαν τοῦ θείου Ζουανίκ, εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ κήπου Μονσώ.

Ὁ νέος, ἀφῃρημένος, ἐβάδιζε χωρὶς νὰ προφέρῃ λέξιν, καὶ ὁ Ὑβὼν δὲν ἐτολμοῦσε νὰ διακόψῃ τὴν σιωπήν· ἀλλὰ τὰ μάτια του, τὰ γαλανοπράσινα σὰν τὰ κύματα τοῦ τόπου του, ὅπου βλαστάνει ἡ ἐρείκη, ἐκύτταζαν τὸν σύνοδόν του μὲ εὔγλωττον ἔκφρασιν ἀγάπης ἀφωσιωμένης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὁ θεῖος Κόναν. — Πρὸς ἀναζήτησιν πλούτου. — Ὁ Γιάγκος καὶ ἡ Βάνδα. — Ἕνα ταξεῖδι ποῦ ἔκοψε τὰ πτερὰ τοῦ ἀετοῦ. — Μία λέξις διὰ τὸν Βόρις Βολκώφ. — Ἄμα θέλῃ ὁ Βρετόνος...

Ὁ κ. Ζουανίκ, ὁ θεῖος τοῦ Γιάγκου, ἔμενεν εἰς τὸ ἰσόγαιον μιᾶς πολυτελοῦς οἰκίας μὲ κῆπον πεντακοσίων τετραγωνικῶν μέτρων, τὸν ὁποῖον εἶχεν αὐτὸς μόνος εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

Ἡ θέα τοῦ μικροῦ ἐκείνου, ἀλλὰ πάντοτε ἀνθοφόρτου τεμαχίου γῆς, ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὰ δένδρα καὶ τὰ ἀνθισμένα αὐλάκια τοῦ κήπου Μονσώ, δὲν ἦσαν ἴσως ἀρκετὰ διὰ τὰς ἀγροτικὰς ὀρέξεις τοῦ κ. Κόναν Ζουανίκ, ποῦ ἦτο συνηθισμένος μὲ τὰ πράσινα λειβάδια καὶ τοὺς μακρυνοὺς ὁρίζοντας τῆς προσφιλοῦς του Βρετάνης· ἔμενεν ὅμως εὐχαριστημένος καὶ μ' αὐτά, σὰν καλόβολος ἄνθρωπος, ποῦ ἐγνώριζε πῶς νὰ συμμορφώνεται μὲ τὰς περιστάσεις.

Ἀφοῦ ἔκαμε λαμπρὰς σπουδὰς εἰς τὴν Πολυτεχνικὴν Σχολήν, εἶχεν ἀναγκασθῇ, ἀπὸ μίαν τυχαίαν ἠμικωφότητα ποῦ τοῦ ἦλθε, νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὸ στάδιον τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅπου καὶ ἡ ἀτομική του περιουσία τοῦ ἔδιδε τὰ μέσα νὰ διαπρέψῃ.

Ἦτο ἐκ φύσεως δειλός, καὶ ἡ πάθησίς του τὸν ἔκαμε νὰ κλίνῃ πρὸς τὴν μόνωσιν καὶ τὴν ἐρημίαν· ἐπῆγε κ' ἐγκατεστάθη ὁριστικῶς εἰς τὴν Βρετάνην, πλησίον τοῦ πατρός του, ὁ ὁποῖος ἦτο ἀπόστρατος πλοίαρχος τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, καὶ τῆς ἀδελφῆς του Ἰολάνδας. Ἦτο τότε εἰκοσιπέντε ἐτῶν, καὶ ἡ ἀδελφή του δεκαέξ. Ἡ ἀδελφὴ αὐτὴ ἦτο τὸ εἴδωλόν του. Καλή, πλουσία, ὡραία, εἶχεν ὅλα τὰ χαρίσματα διὰ νὰ ζήσῃ εὐτυχής, ἀλλὰ ἔπειτα ἀπὸ ἓν ἔτος, ὅταν ἠθέλησε νὰ πάρῃ τὸν ἐκλεκτὸν τῆς καρδίας της, ὁ πατέρας της ἠρνήθη νὰ συναινέσῃ. Ἐλυπήθη τότε κατάκαρδα καὶ ὁ Κόναν, ὅταν εἶδε τὴν λύπην τῆς μικρούλας του Ἰολάνδας.

(Ἕπεται συνέχεια) Ν. ΠΟΡΙΩΤΗΣ

Ὁ παρὼν Ὁδηγὸς καταργεῖ πάντα προηγούμενον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, παρακαλεῖται νὰναγνώσῃ μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὁδηγοῦ, διὰ νὰ συμμορφώνεται ἑκάστοτε μὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Κανονισμὸς τῶν Ψευδωνύμων

1.—Οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως, καὶ ἀπὸ ταὐδέλφια των ὅσα θέλουν, διὰ νὰ εἰμποροῦν νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ,—ἤτοι εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, τοὺς Διαγωνισμούς, τὴν ἀνταλλαγὴν Μικρῶν Μυστικῶν κτλ.—***πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἔχουν ψευδώνυμον.***

2.—Διὰ νὰ λάβῃ τις ψευδώνυμον, ***ὀφείλει νὰ πληρώσῃ 1 φράγκον ὡς δικαίωμα ἑνὸς ἔτους, ἀρχομένου τὴν 1 Δεκεμβρίου καὶ λήγοντος τὴν 30 Νοεμβρίου.*** Ὅποτε καὶ ἂν λάβῃ τις ψευδώνυμον, εἴτε εἰς τὴν ἀρχήν, εἴτε εἰς τὸ μέσον, εἴτε καὶ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, τὸ δικαίωμά του λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, ὥστε τὸ ἑπόμενον ἔτος πρέπει νὰ πληρώσῃ καὶ πάλιν 1 φράγκον, εἴτε διὰ νὰ κρατήσῃ τὸ ψευδώνυμον, τὸ ὁποῖον εἶχε τὸ προηγούμενον ἔτος, εἴτε διὰ νὰ τὸ ἀλλάξῃ.

3.—Ἐὰν δικαιοῦχός τις θελήσῃ νὰλλάξῃ ψευδώνυμον *ἐντὸς τοῦ ἔτους*, ἤτοι πρὶν λήξῃ τὸ δικαίωμά του, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ πάλιν 1 φράγκον. Ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι καὶ τοῦ νέου του ψευδωνύμου ἡ ἰσχὺς λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου, ὅποτε καὶ ἂν ἔγινεν ἡ ἀλλαγή.

4.—Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς συνδρομητὰς καὶ ταὐδέλφια των, οὐδεὶς ἄλλος εἰμπορεῖ νὰ λάβῃ ψευδώνυμον καὶ δι' αὐτοῦ νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ. Οἱ ἁπλοῖ ἀγοραστά, οἱ λαμβάνοντες τὸ φύλλον διὰ τῶν πρακτόρων, *οὐδὲν δικαίωμα ἔχουν*. Διὰ ν' ἀποκτήσουν τοιοῦτο, πρέπει νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τοὐλάχιστον διὰ μίαν τριμηνίαν, καὶ νὰ πληρώσουν ἓν φράγκον διὰ νὰ λάβουν ψευδώνυμον.

5.—Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας. Δύναται ὅμως νὰ προτείνῃ τις πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθέτων εἰς τὴν Διάπλασιν τὴν ἐκλογὴν τοῦ καταλληλοτέρου.

6.—Ὁ δικαιοῦχος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐνεκρίθη ἤδη ψευδώνυμον, ὀφείλει νὰ σημειώνῃ *πάντοτε* πλησίον τοῦ ὀνόματός του εἰς πᾶν ὅ,τι στέλλει πρὸς τὴν Διάπλασιν. Ὄνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει νὰ εἶνε *ἀχώριστα*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Παιδικὰ Πνεύματα καὶ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις

1.—Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ Διαπλάσει δημοσιευομένων *Παιδικῶν Πνευμάτων*, εἶνε ἀνατεθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς δικαιούχους συνδρομητάς της. Ἕκαστος δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα, ἐξ ὧν ἡ Διάπλασις ἐκλέγει τὰ καταλληλότερα, ἐκ τούτων δὲ δημοσιεύει *διὰ κλήρου* ὅσα τῇ ἐπιτρέπει ὁ χῶρος.

2.—Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γράφωνται εἰς *χωριστὸν φύλλον χάρτου*, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἄνωθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφωνται: «Παιδικὰ Πνεύματα στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει ὑπὸ τοῦ *δεῖνα* (ὄνομα καὶ ψευδώνυμον)». Πρέπει δὲ νὰ εἶνε *ἔργα πρωτότυπα* τοῦ στέλλοντος, ἀδημοσίευτα, καὶ ὄχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων, δημοσιευθέντων ἐν τῇ Διαπλάσει ἢ ἀλλαχοῦ.

3.—Ὡς πρὸς τὰς *Πνευματικὰς Ἀσκήσεις*, καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶνε ἀποκλειστικῶς ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς δικαιούχους συνδρομητὰς ὡς ἑξῆς: Κατ' ἔτος προκηρύσσονται δύο ***Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων***, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους, οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται ἑκάστοτε εἰς τὴν σχετικὴν Προκήρυξιν. Αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις αἱ βραβευόμεναι ἢ ὁπωσδήποτε διαπρέπουσαι εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς τούτους, δημοσιεύονται ὁλίγον κατ' ὁλίγον εἰς τὴν Διάπλασιν. Ἀσκήσεις στελλόμεναι μετὰ τὴν προθεσμίαν καὶ παρὰ τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ Διαγωνισμοῦ, *δὲν λαμβάνονται διόλου ὑπ' ὄψιν*.

4.—Ἐκτὸς τοῦ ἐγκρινομένου *Παιδικοῦ Πνεύματος*, τῶν *Πνευματικῶν Ἀσκήσεων* καὶ τῶν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς βραβευομένων (Διηγημάτων, Ποιημάτων, Μεταφράσεων κτλ.) *οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως οὐδὲν ἄλλο δύνανται νὰ δημοσιεύσουν εἰς τὸ φύλλον.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Διαγωνισμοὶ Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

1.—Ἡ Διάπλασις προτείνει κατ' ἔτος *τρεῖς* Διαγωνισμοὺς πρὸς εὕρεσιν τῶν Λύσεων τῶν εἰς αὐτὴν δημοσιευομένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἤτοι ἕνα Διαγωνισμὸν Λύσεων κατὰ τετραμηνίαν.

2.—Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των:

α'. Εἰς τὴν *Μικρὰν Τάξιν* ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρις 11 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.—β'. Εἰς τὴν *Μεσαίαν Τάξιν* ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 12—15 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.—γ'. Εἰς τὴν *Ἀνωτέραν Τάξιν* κατατάσσονται οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ ὅσοι δὲν σημειώνουν, ἀπροσέκτως, τὴν ἡλικίαν των.

3.—Αὐτῆς, σημειώνων ψευδῆ ἡλικίαν διὰ νὰ ταταχθῇ εἰς τὴν Τάξιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἤθελεν αὐτός, ἐὰν ἀνακαλυφθῇ, *ἀποκλείεται ἐντελῶς τοῦ Διαγωνισμοῦ*.

4.—Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἑκάστου φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλωνται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ φθάνουν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε αὗται δεκταί, καὶ ἤτις *σημειοῦται πάντοτε εἰς ἕκαστον φύλλον ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων*.

5.—Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων, ὀφείλουν νὰ γράφουν τὰς Λύσεις των ἐπὶ *ἰδιαιτέρου χάρτου εὑρισκομένου πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως*. Ὁ χάρτης οὗτος πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει 20 *φύλλα* (ὅσα ἀρκοῦν δι' ἕνα Διαγωνισμόν), καὶ τιμᾶται φρ. 1.

6.—Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, *δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν*. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων Λύσεις εἶνε γραμμέναι ἀτόπως *ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου*, μόνον αἱ τοῦ ἑνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

7.—Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου Χάρτου τῶν Λύσεων γραμμέναι λύσεις, *ὅταν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ ἐπιστολῆς*, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς *ἀνοικτοῦ φακέλλου* μὲ πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων διαμιᾶς, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐὰν ὁ λύτης εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσουν πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιοτέρου φυλλαδίου.

8.—Τὰ βραβεῖα ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς:

α'.—*Πρῶτον Βραβεῖον* εἰς ἕκαστον Διαγωνισμὸν Λύσεων λαμβάνουν τρεῖς ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων, ἤτοι ἀνὰ εἷς ἐξ ἑκάστης τῶν τριῶν τάξεων, ὁ ἔχων τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μεταξὺ τῶν ἄλλων συνομηλίκων του. (*Ὀρθαὶ λύσεις θεωροῦνται μόνον αἱ συμφωνοῦσαι καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δημοσιευομένας*). Ἐὰν ὅμως δύο ἢ περισσότεροι ἐκ τῶν διαγωνιζομένων διὰ Α' Βραβεῖον τῆς αὐτῆς τάξεως, τύχῃ νὰ ἔχουν τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς ἀριθμὸν λύσεων, τότε τὸ Βραβεῖον ἀπονέμεται *διὰ κλήρου* εἰς τὸν ἕνα.

β'.—*Δεύτερον Βραβεῖον* λαμβάνουν ἐξ ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἤτοι δύο ἐξ ἑκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ πρῶτον βραβεῖον.

γ'.—*Τρίτον Βραβεῖον* λαμβάνουν ἐννέα ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἤτοι τρεῖς ἐξ ἑκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ δεύτερον βραβεῖον.

δ'.—*Ἔπαινον* λαμβάνουν οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων τὸ τρίτον βραβεῖον τῆς τάξεώς των.

ε'.—*Ἔφημον Μνείαν* λαμβάνουν οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων ἔπαινον τῆς τάξεώς των.

ς'.—Οἱ λαβόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων ἓν οἱονδήποτε βραβεῖον εἰς *οἱανδήποτε* ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύνανται νὰ διαγωνίζωνται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον, εἴτε εἰς τὴν ἴδιαν τάξιν εἴτε εἰς ἀνωτέραν, καὶ τίθενται τιμητικῶς ***ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ***, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεών των τοῖς παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον, οὐχὶ δὲ εἰς ἀνώτερον βραβεῖον ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ἔλαβον ἄλλοτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ ἄλλοι Διαγωνισμοὶ

1.—Αἱ λεγόμεναι ***Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως*** εἶνε εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μία Ἐρώτησις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φίλοι της ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολῶν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας. Ἡ κρίσις τῶν ἀπαντήσεων γράφεται ἢ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, ἢ ὑπὸ τοῦ γραμματέως της Ἀνανία, ἢ ὑπὸ τῆς οἰκονόμου της Κυρὰ-Μάρθας, (κατὰ τὰς περιστάσεις), δημοσιεύεται δὲ εἰκονογραφημένη πλουσίως.

2.—Αἱ ἐπιστολαί, αἱ περιέχουσαι τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφουν *τίποτε ἄλλο* ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ νὰ ἐπιγράφωνται ὡς ἑξῆς: *Ἀπάντησις εἰς τὴν* (τάδε) *Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως*, νὰ εἶνε δὲ ὅσῳ τὸ δυνατὸν σύντομοι.

3.—***Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Διηγήματος.***—Δίδεται ὡς θέμα μία εἰκὼν ἢ σειρὰ εἰκόνων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰγραφῇ διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἑκάστοτε λεπτομερῶς, μετὰ τῶν εἰκόνων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῇ τὸ διήγημα.

4.—***Διαγωνισμὸς Ψευδωνύμων.*** — Κατ' ἔτος βραβεύεται τὸ καλλίτερον ψευδώνυμον, διὰ *Δημοψηφίσματος* πάντων τῶν συνδρομητῶν. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκήρυξιν λεπτομερῶς.

5.—***Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος,*** ἤτοι ***πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν,*** καὶ ***Διαγωνισμὸς τῶν Εὐσήμων.***—(Περὶ τῶν Διαγωνισμῶν τούτων ἴδε Κεφ. Ε' καὶ Η').

6.—Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι ***Μικροὶ Διαγωνισμοί,*** οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶνε: ***Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, —Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας, — Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Ποιήματος,—Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως,*** (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γερμανικοῦ),—***Διαγωνισμὸς Ραπτικῆς,—Διαγωνισμὸς Ἐπιστολογραφίας,*** κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἑκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Τὰ Βραβεῖα καὶ τὰ Εὔσημα

1.—Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικρούς. ***Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ*** εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος, αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ψευδωνύμων.—***Μικροὶ Διαγωνισμοὶ*** εἶνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Φωτογραφίας, τῆς Καλλιγραφίας, τῆς Ραπτικῆς, κτλ.

2.—Εἰς τοὺς ***Μεγάλους Διαγωνισμούς:***

α'.—Ὁ τυχὼν ***Α' Βραβείου*** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, (ὅταν εἶνε διήγημα, ἢ Πνευμ. Ἄσκησις, ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς) 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, ἂν στεῖλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐβραβεύθη, εἴτε μὲ τὸ ὄνομά του, *ἂν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματός του*· 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, *κατ' ἐκλογήν του.*

β'.—Ὁ τυχὼν ***Β' Βραβείου*** λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν ***Γ' Βραβείου*** λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

3.—Εἰς τοὺς ***Μικροὺς Διαγωνισμούς:***

α'.—Ὁ τυχὼν ***Α' Βραβείου*** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του, ὅταν δὲ εἶνε Ζωγραφική, Φωτογραφία ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ· 2) δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβείου τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν· 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομίδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β', Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

β'.—Ὁ τυχὼν ***Β' Βραβείου*** λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τομίδια Παιδικοῦ Πνεύματος, κατ' ἐκλογήν του.

γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν ***Γ' Βραβείου*** λαμβάνει ὡς δῶρον ἓν τομίδιον Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογήν του.

4.—Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν ἴσης ἢ καὶ κατωτέρας ἀξίας. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ Βραβεῖα οὐδέποτε στέλλονται πρὶν τὰ ζητήσῃ ὁ δικαιοῦχος.

5.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος, θεωρούμενος ὡς ἔκτακτος, ἔχει ἰδιαίτερα ὅλως βραβεῖα ὁριζόμενα ἑκάστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6.—***Ἀθρόον Βραβεῖον*** λέγεται ἓν ἐξαιρετικὸν βραβεῖον ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητήν, ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε διαγωνιζόμενος ἑκάστοτε εἰς ὅλους *ἀνεξαιρέτως* τοὺς Διαγωνισμοὺς τῆς. Πρὸς τοῦτο εἰς τὰ διάφορα βραβεῖα πάντων ἐν γένει τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἑπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

α'.—Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα (32]32).

β'.—Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τέσσαρα τριακοστὰ δεύτερα τῆς μονάδος (4]32).

γ'. -Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο τριακοστὰ δεύτερα τῆς μονάδος (2]32).

δ'.—Ὁ δὲ Ἔπαινος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ ἓν τριακοστὸν δεύτερον τῆς μονάδος(1]32).

7.— Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1899, ἤτοι ἀφότου ἱδρύθη τὸ Ἀθρόον, τηρεῖται ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν βραβευομένων, εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται, διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν, τὰ Βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν ὁ συνδρομητὴς κατὰ τὸ διάστημα ἑνὸς ἢ περισσοτέρων ἐτῶν, δώσουν ἄθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητὴν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ ***Ἀθρόον Βραβεῖον***, *ἅμα τῇ αἰτήσει του.* Ὥστε ***ἀπαραίτητον*** εἶνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἕκαστος συνδρομητὴς διὰ τὸν ἑαυτόν του, καὶ νὰ σημειώνῃ εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἑκάστοτε, μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ τὸ ἀναγγείλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διάπλασιν, στέλλων λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν βραβείων του.

8.—Ὁ τυχὼν *Ἀθρόου Βραβείου* λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ ***εἰκών*** του· β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων δραχμῆς κατ' ἐκλογήν του.

9.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβείου εἰς οἱονδήποτε Διαγωνισμόν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιρούς, δώσουν ἄθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιοῦται κατόπιν νὰ λάβῃ *Ἀθρόον Βραβεῖον*. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἅπαξ *Ἀθρόου*, οὐδέποτε πλέον δικαιοῦται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσαδήποτε ἂν εἶνε τὰ βραβεῖα τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς Διαγωνισμούς.

10.—Τὸ ***Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων*** εἶνε ἐτήσιον καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς: Διὰ πᾶσαν καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμόν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, διὰ πᾶσαν σύντομον καὶ ἐκτάκτως καλογραμμένην ἐπιστολήν, διὰ πᾶσαν ἀγαθὴν πρᾶξιν, Ξεσπάθωμα, ἐγγραφὴν ἀπόρου, κτλ. κτλ. ἡ Διάπλασις σημειώνει Εὔσημα ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὐσήμων δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, δι' ἑνὸς Ε ἢ περισσοτέρων ἐντὸς παρενθέσεως, σημειουμένων παρὰ τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτά.

α'.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν μεγαλήτερον ἀριθμὸν Εὐσήμων, λαμβάνει τὸ *Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων*, μὲ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται ἡ ***Εἰκών*** του· 2) λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἐκλογήν του.

β'.—Δύο Δεύτερα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἕκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα χρυσόδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5 κατ' ἐκλογήν του.

γ'.—Τρία Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Δεύτερον. Ἕκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα ἄδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσνως», ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3.50, κατ' ἐκλογήν του.

δ'.—***Ἔπαινος*** ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσήμων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοὐλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ *Ἔφημος Μνεία* εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσήμων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοὐλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος.

11.—Ἅμα τῇ λήξει ἑκάστης τριμηνίας, (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Αὐγούστου) ὀφείλει ἕκαστος νὰ στεῖλῃ πρὸς τὴν Διάπλασιν λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν Εὐσήμων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας. Ἅμα δὲ τῇ λήξει τοῦ ἔτους (30 Νοεμβρίου) *γενικὴν σημείωσιν ὅλων τῶν Εὐσήμων τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους.* Ἄλλως δὲν ἀναφέρεται εἰς ταποτελέσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Ἀλληλογραφία.—Μικραὶ Ἀγγελίαι

1.—Κάθε συνδρομητὴς ἔχων ψευδώνυμον, καὶ τ' ἀδέλφια του, ὅσα ἔχουν ἐπίσης ψευδώνυμον, δύναται νὰ γράφουν ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Διάπλασιν. Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται, διὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει, πρέπει νὰ εἶνε ὅσῳ τὸ δυνατὸν σύντομοι καὶ καθαρογραμμέναι· ***ὅταν δὲ περιέχουν τι ἄξιον ἀπαντήσεως καὶ ὅταν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ χῶρος,*** ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαιτέραν στήλην, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται «*Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως*».

2.—Ἐκτὸς τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Διαπλάσεως, οἱ φίλοι της συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν *Ἐρωτήσεων καὶ Πληροφοριῶν*. Ὑπάρχει πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρα στήλη, ἐπιγραφομένη ***Μικραὶ Ἀγγελίαι,*** ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν, ἢ ἐρώτησιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν,—τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως—πληρώνων 5 λεπτὰ δι' ἑκάστην λέξιν. (Οἱ μὴ συνδρομηταὶ 10 λεπτά. Ἐλάχιστος ὅρος δέκα λέξεις).

3.—Διὰ τοῦ Γραφείου τῆς «Διαπλάσεως» γίνεται καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν της. Ἀλλ' ἡ Ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται *μόνον μεταξὺ ὁμοφύλων*. Ἀγόρια ἀλληλογραφοῦν μὲ ἀγόρια, καὶ κοράσια μὲ κοράσια. Αἱ σχετικαὶ προτάσεις δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Μικρῶν Ἀγγελιῶν ἐπὶ πληρωμῇ. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ γραμματοσήμου 30 λεπτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φάκελλον, διὰ νὰ τὰς ἀναγινώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλασις καί, ἂν τὰς ἐγκρίνῃ, νὰ τὰς στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Κανονισμὸς τῶν Μικρῶν Μυστικῶν

1.—***Μικρὰ Μυστικὰ*** ὀνομάζονται τετράδια, τὰ ὁποῖα ἐξέδωκεν ἡ Διάπλασις, ὅπως ἀνταλλάσσωνται κυρίως μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν της. Ἕκαστον τετράδιον *Μικρῶν Μυστικῶν* περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπέναντι αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χῶρον διὰ τὰς ἀπαντήσεις.

2.—Τὰ *Μικρὰ Μυστικὰ* πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖον μας. Ἕκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Ἑπτὰ τετράδια φρ. 1. Δεκαπέντε τετράδια φρ. 2. Δέσμη ἐξ εἰκοσιπέντε τετραδίων, μὲ ἐξώφυλλον καὶ μὲ πίνακα Περιεχομένων, φρ. 3. Ἐξώφυλλον καὶ Πίναξ χωριστά. λεπτὰ 30.

3.—Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους:

α'.—Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀνταλλάξῃ Μικρὰ Μυστικὰ διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, πρέπει νὰ ἔχῃ ψευδώνυμον, διότι αἱ ἀνταλλαγαὶ γίνονται ἀποκλειστικῶς μεταξὺ ψευδωνύμων. Πρῶτον λοιπὸν θὰ γράψῃ πρὸς τὴν Διάπλασιν μὲ ποῖον ἐπιθυμεῖ νὰ ἀνταλλάξῃ, ἡ δὲ Διάπλασις θὰ ἐνημοσιεύσῃ τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας». (Μόνον τρεῖς ἕως πέντε προτάσεις ἑκάστου κατ' ἀνώτατον ὅρον δημοσιεύονται εἰς ἕκαστον φύλλον).

β'.—Ὁ ἄλλος, ὁ ὁποῖος θὰ ἴδῃ τὴν πρότασιν, εἶνε *ἐντελῶς ἐλεύθερος* νὰ τὴν δεχθῇ ἢ ὄχι. Ἂν δεχθῇ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ στείλῃ πρῶτος ἓν τετράδιόν του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἡ ὁποία τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτείναντα· καὶ ἐκεῖνος πάλιν, ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον, *ὀφείλει νὰ στείλῃ τὸ ταχύτερον* ἓν ἰδικόν του διὰ ἀποσταλῇ εἰς ἀπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγήν: Οὕτω λοιπὸν *ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτήν, στέλλει δεύτερος.*

γ'.—Ὁ τε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στείλουν τὸ τετράδιόν των, πρέπει πρῶτον νὰ *γράψουν τὰς ἀπαντήσεις*, νὰ τὸ ὑπογράψουν, πάντοτε μὲ τὸ ψευδώνυμόν των ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἡ πρότασις, (ἢ καὶ μὲ τὸ ὄνομά των μαζί, *ἂν θέλουν* νὰ φανερωθοῦν), νὰ ἐσωκλείσουν ἓν γραμματόσημον 10 λεπτῶν, *(πάντοτε δέκα λεπτῶν, δι' ὁπουδήποτε εἶνε τὸ τετράδιον,)* νὰ γράψουν εἰς τὸ ἄνω περιθώριον τοῦ ἐξωφύλλου μὲ *μολυβδοκόνδυλον* πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιον, (τὸ ψευδώνυμόν του ἀρκεῖ), καὶ νὰ τὸ στείλουν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως, ὅπως τὸ διαβιβάσῃ.

4.—*Τετράδια μὲ ἀκόσμους καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, μὲ προσωπικοὺς ὑπαινιγμούς, μὲ πειράγματα κτλ. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.*

5.—Νέαι προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν ἐκ μέρους τῶν καθυστερούντων τετράδια, ἤτοι τῶν μὴ ἀποδιδόντων τὰ ληφθέντα ἐντὸς μηνὸς τὸ πολύ, *δὲν δημοσιεύονται.*

6.—Ὁ λαμβάνων τετράδιον διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, *διὰ τοῦ γραφείου* ἐπίσης ὀφείλει νὰ τὸ ἀνταποδώσῃ. Ἂν τὸ ἀνταποδώσῃ ἀπ' εὐθείας, θεωρεῖται ὡς καθυστερῶν, καὶ ἑπομένως νέαι του προτάσεις δὲν ἐνημοσιεύονται.

7.—*Χάριν οἰκονομίας*, τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν δύνανται νὰ στέλλωνται πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου ὡς ἔντυπα, ὅτε πληρώνουν ἐλάχιστον ταχυδρομικὸν τέλος. (Καὶ ἡ Διάπλασις ὡς ἔντυπα τὰ στέλλει ἀφίνουσα ἀνοικτὸν τὸν φάκελλον.)

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

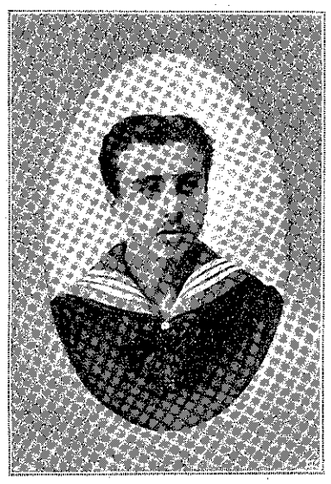

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΠΑΣΤΑΣ

ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Ἐρυθρὸν Προσωπεῖον*

Τυχὼν Ἀθρόου Βραβείου

[Ἴδε Διάπλασιν 1905, σελ. 343.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Τὸ Ξεσπάθωμα. — Οἱ Πράκτορες τῆς Διαπλάσεως

1.—«Ξεσπάθωμα» λέγεται ἡ φροντὶς καὶ ἡ ἐνέργεια, τὴν ὁποίαν καταβάλλουν οἱ φίλοι τῆς «Διαπλάσεως» πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν, ἢ ἀγοραστῶν κατὰ φύλλον.

2.—Ἡ Διάπλασις, διὰ νὰ κινήσῃ περισσότερον τὴν εὐγενῆ ἁμιλλαν τῶν φίλων της, ἴδρυσε Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος, τοῦ ὁποίου οἱ ὅροι δημοσιεύονται εἰς ἑκάστην προκήρυξιν. Ἔκτακτοι τιμαὶ καὶ ἀμοιβαὶ ἀπονέμονται εἰς τοὺς ξεσπαθώνοντας, τῶν ὁποίων δημοσιεύονται καὶ αἱ εἰκόνες ἐν συμπλέγματι, μὲ τὸν *κορυφαῖον* (δηλαδὴ τὸν ἐγγράψαντα τοὺς περισσοτέρους συνδρομητάς,) ἐν τῷ μέσῳ.

3. — Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος λαμβάνουν ἀπὸ κοινοῦ μέρος: πρῶτον οἱ συνδρομηταὶ οἱ ἐγγράφοντες νέους συνδρομητὰς ἐτησίους, ἑξαμήνους ἢ τριμήνους· καὶ δεύτερον οἱ συνδρομηταὶ οἱ εὑρίσκοντες ἀγοραστὰς ἑβδομαδιαίους καὶ ἀναλαμβάνοντες τὴν εἰς αὐτοὺς διανομὴν τοῦ φύλλου, τὴν εἴσπραξιν τοῦ ἀντιτίμου καὶ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Οὗτοι ὀνομάζονται *Πράκτορες τῆς Διαπλάσεως.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν. — Συστάσεις καὶ ἐγγραφαὶ ἀπόρων παίδων

1.—Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως» λειτουργεῖ *Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.*

2.—Ὁ σκοπὸς τοῦ Ταμείου τούτου εἶνε ἡ δωρεὰν παροχὴ τῆς «Διαπλάσεως» εἰς παιδία ἐπιμελῆ καὶ φιλόμουσα ἀλλὰ πτωχά, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύναντο ἄλλως νὰ ἀποκτήσουν αὐτήν. Οὕτως, ἀπέναντι τοῦ συλλεγομένου ποσοῦ, στέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης» της εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἄλλαχοῦ Σχολεῖα, ὅπως διανέμωνται ὡς βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίας.

3. — Εἰς τὸ ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων εἶνε δεκτὰ οἱαδήποτε ποσά, καὶ τὰ *ἐλάχιστα*, ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας, καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρῃ. Τὰ ὀνόματα τῶν εἰσφερόντων μὲ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἑκάστου, δημοσιεύονται ἑκάστοτε εἰς τὴν «Διάπλασιν.»

4.—Ἐκτὸς τοῦ Ταμείου, πολλοὶ τῶν εὐπόρων συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως» λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος, ἐγγράφοντες *δι' ἐξόδων των* πτωχὰ καὶ φιλόμουσα παιδία, συνιστώμενα ὑπ' ἄλλων συνδρομητῶν διὰ τῆς Ἀλληλογραφίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἡ Σειρὰ τῆς Διαπλάσεως. — Ἡ Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως

1.—Οἱ νέοι συνδρομηταὶ δύνανται νὰ ἀποκτήσουν τὴν σειρὰν τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως», τῶν ἐκδοθέντων πρὸ τοῦ ἔτους κατὰ τὸ ὁποῖον ἐνεγράφησαν.

2.—Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 37 Τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὁ δεύτερος (1880) δὲν ὑπάρχει, ἐξαντληθεὶς πρὸ πολλοῦ.

3.—Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1893 ἐξεδόθησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Πρώτης Περιόδου.» Ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Διάπλασις» ἔγινεν ἀπὸ δεκαπενθημέρου ἑβδομαδιαία, ἤλλαξε σχῆμα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β' Περίοδον. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1894 μέχρι τοῦ 1906, ἐξεδόθησαν τόμοι 13, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Δευτέρας Περιόδου».

4.—Ἡ διεύθυνσις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἐκδίδει ἑκάστοτε καὶ τόμους, ἀνεξαρτήτους τοῦ περιοδικοῦ, περιέχοντας ἕκαστος ἀπὸ ἓν τερπνὸν καὶ ἠθικὸν ἀνάγνωσμα,—ὡς ἐπιτοπλεῖστον μυθιστόρημα εἰκονογραφημένον.—Οἱ τόμοι οὗτοι τιτλοφοροῦνται *«Βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως.»*

5.— Λεπτομερὴς *Τιμοκατάλογος* τῶν τόμων «Διαπλάσεως» καὶ «Βιβλιοθήκης» δημοσιεύεται ἑκάστοτε εἰς τὸ φύλλον, ὑπάρχει δὲ καὶ ἰδιαιτέρως τυπωμένος, λεπτομερέστατος, μὲ ὅλα τὰ εἰς τοὺς διαφόρους τόμους περιεχόμενα ἐκτενῆ ἀναγνώσματα, καὶ στέλλεται δωρεὰν πρὸς πάντα αἰτοῦντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἀνανέωσις συνδρομῆς. — Ἀλλαγὴ διευθύνσεως.— Ἐλλείποντα φυλλάδια

1.—Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν «Διάπλασιν» εἶνε *προπληρωτέα*· ἑπομένως ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, πρέπει, πρὶν λήξῃ ἡ συνδρομή του, νὰ τὴν ἀνανεώσῃ. Ὁ μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, ὀφείλει νὰ τὸ δηλώσῃ δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνδρομῆς του φυλλάδιον, σημειῶν ἐπ' αὐτοῦ τὴν λέξιν «Ἀπαράδεκτον» *καὶ τὸ ὄνομά του.*

2.—Κατ' ἔτος ἡ Διάπλασις προκηρύσσει Ἀαχεῖον Δώρων. Φέτος τὰ Δῶρα ταῦτα εἶνε ἀξίας ἄνω τῶν 500 δραχμῶν, καὶ θὰ διανεμηθοῦν *διὰ κλήρου* εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς ὅσοι θὰ ἔχουν ἐγγραφῇ ἢ ἀνανεώσῃ τὴν συνδρομήν των ἐγκαίρως.

3.—Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. ***Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», ὁδὸς Εὐριπίδου, 38, εἰς Ἀθήνας.*** Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν στέλλεται διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐλλείψει δὲ τοιαύτης, διὰ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς (chèque), χαρτονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσῶν νομισμάτων ἐσφηνωμένων ἐντὸς λεπτοῦ χαρτονίου, καὶ τοκομεριδίων τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ποσὰ μικρότερα τοῦ ἑνὸς φράγκου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημα παντὸς Κράτους. Ἐξαιρετικῶς εἶνε δεκτὰ εἰς γραμματόσημον ὀθωμανικὸν (τοῦ Ἐσωτερικοῦ)—πρὸς πέντε γρόσια τὸ φράγκον—οἱαδήποτε ποσά, στελλόμενα μόνον ἐκ μερῶν τῆς Τουρκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ξένα Ταχυδρομεῖα ἐκδίδοντα ταχυδρομικὰς ἐπιταγάς.

4.—Ἐπιστολὴ μὲ χρήματα ἀνάγκη νὰ στέλλεται *συσταλμένη καὶ καλῶς σφραγισμένη*, πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας ἢ παραβιάσεως.

5.—Ὁ πληρώνων ἐτησίαν, ἑξάμηνον ἢ τρίμηνον συνδρομήν, ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα μιᾶς *ταινίας τυπωμένης*, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλαγὴν διευθύνσεως, ὁ συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ στέλλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς νέας του ταινίας. Ἄλλως ἡ παραγγελία του δὲν ἐκτελεῖται καὶ τὸ φύλλον του μένει εἰς τὸ Γραφεῖον.

6.—Ὁ συνδρομητὴς ὁ ἀλλάσσων κατοικίαν ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ Γραφεῖόν μας, συναποστέλλων καὶ λεπτὰ 50 διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως ἡ Διεύθυνσις δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων. Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μιᾶς ἑβδομάδος, *ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως* μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομείου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωλεσθὲν φύλλον, τὸ ὁποῖον τότε στέλλεται ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὅμως περὶ ἀναπληρώσεως φύλλων μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ζητουμένων φυλλαδίων. (Ἕκαστον φύλλον τοῦ τρέχοντος ἔτους λεπτὰ 20, τῶν προηγουμένων ἐτῶν λ. 25.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Τὸ Σῆμα τῆς Διαπλάσεως

1.—Τὸ ***Σῆμα*** εἶνε μικρὰ καρφὶς ἐξ ἀργύρου ἐπίχρυσος, τὴν ὁποίαν φέρουν πρὸς διάκρισιν καὶ ἀναγνώρισιν οἱ συνδρομηταὶ καὶ αἱ συνδρομήτριαι τῆς «Διαπλάσεως». Ἡ καρφὶς αὕτη, κομψότατη, φέρει ἐπὶ κυκλικοῦ βάθους χρυσοῦ διὰ μαύρου, τὸ μονόγραμμα Δ. τ. Π. (Διάπλασις τῶν Παίδων) περιβαλλόμενον ὑπὸ μαιάνδρου, ὅστις συμπληροῦται διὰ τῆς χρονολογίας 1879—1903 (τὸ ἔτος τῆς Ἱδρύσεως τοῦ περιοδικοῦ καὶ τὸ ἔτος τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος.)

2.—Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκτήσουν τὸ Σῆμα, πρέπει νὰ στείλουν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως φρ. 3. Οἱ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν πρέπει νὰ προσθέσουν καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς. Οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ δὲν προσθέτουν τίποτε διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποπτολῆς, ἀλλὰ πληρώνουν 3 φράγκα χρυσᾶ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΟΛΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

Πρὸ παντὸς ἡ ἀλήθεια!

Ἓν ὡραῖον ἀνέκδοτον ἀναφέρεται διὰ τὴν βασίλισσαν Βιλελμίναν τῆς Ὁλλανδίας, τὸ ὁποῖον τῆς συνέβη, ὅταν ἦτο ἀκόμη δώδεκα ἐτῶν.

Ἦτο βασίλισσα καὶ τότε, διότι, ὡς γνωστόν, ἀνῆλθεν εἰς τὸν θρόνον εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός της, κατὰ τὸ 1890. Ἕνα πρωΐ, κατέβη μὲ τὴν μητέρα της εἰς τὴν αὐλὴν τῶν ἀνακτόρων, διὰ νὰ ἴδοῦν ἕνα ἁμάξι, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀγορασθῆ. Ἐνῷ ἡ Βασιλομήτωρ ἐξήταζε τὸ ἁμάξι μαζὶ μὲ τὸν ἐπιμελητὴν τῶν ἀνακτόρων, ἡ Βιλελμίνα ἐπλησίασεν εἰς ἕνα ἄλλο ἁμάξι, τὸ ὁποῖον ἐκείνην τὴν στιγμὴν κατεγίνετο νὰ ἑτοιμάσῃ ἕνας ὑπηρέτης τῶν βασιλικῶν ἁμαξοστασίων. Ἀπὸ τὴν πολλήν του βίαν, ὁ δυστυχὴς αὐτὸς ἔσπασε ἕνα τζάμι. Τὰ ἔχασε, καὶ ἔρριψεν ἱκετευτικὰ βλέμματα πρὸς τὴν βασίλισσαν....

— Πῶς γίνεται καὶ εἶνε σπασμένο αὐτό; ἠρώτησεν ὁ ἐπιμελητής, ὅταν τὸ εἶδεν ἔπειτα ἀπὸ ὀλίγας στιγμάς. Χθὲς ἀκόμη ἦτο γερό.

— Δὲν ἠξεύρω, ἀπήντησεν ὁ ὑπηρέτης· εὑρέθη σπασμένο ὅταν ἐπῆγα νὰ τὸ ἀνοίξω, ὅπως τὸ εἶδε καὶ ἡ Μεγαλειοτάτη....

Καὶ ἔρριψε νέον ἱκετευτικὸν βλέμμα. Ἡ Βιλελμίνα ἔγινε κατακόκκινη, ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτε. Ὅταν ὅμως ἡ μητέρα της ἀπεμακρύνθη, αὐτὴ ἔμεινεν ὀλίγον ὀπίσω.

— Πῶς ἠμπόρεσες καὶ εἶπες τέτοιο ψέμμα; ἠρώτησε κρυφὰ τὸν ἄνθρωπον.

— Ὦ! Μεγαλειοτάτη, δὲν ξεύρετε πόσον ἄπονος εἶνε ὁ ἐπιμελητής. Εἶχα τὴν κακὴν τύχην νὰ κάμω πολλὰ ἀκούσια σφάλματα τώρα τελευταῖα, καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν βεβαίως θὰ μ' ἔπαυε. Καί, ἂν μ' ἔπαυαν ἀπὸ τὴν βασιλικὴν ὑπηρεσίαν δι' ἀπροσεξίαν, δὲν θὰ κατώρθωνα πλέον νὰ εὕρω θέσιν, καὶ ἡ γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιά μου θὰ ἐλιμοκτονοῦσαν.

Ἡ μικρὰ βασίλισσα δὲν ἀπήντησεν· ἀλλὰ τὸ ἀπόγευμα ἐκάθησε κ' ἔγραψε μίαν ἐπιστολήν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐσώκλεισε χρήματα ἀρκετὰ διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ τζάμι καὶ νὰ περισσεύσουν περισσότερα, καὶ εἰς τὸ τέλος ἐπρόσθεσε:

« Πρέπει νὰ εἰπῇς τὴν ἀλήθειαν εἰς τὸν ἐπιμελητήν, καὶ νὰ τὴν εἰπῇς *ἀμέσως*, διότι, διὰ νὰ μὴν ἀμελήσω, μ' ἔκαμες νὰ ὑποφέρω, σὰν νὰ εἶχα εἰπῇ ἐγὼ ἡ ἰδία τὸ ψεῦμα. Ἠμπορεῖς νὰ δείξῃς αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ νὰ εἰπῇς ὅτι ἐγώ, ἡ βασίλισσα τῆς Ὁλλανδίας, πολύ, *παραπολὺ* θὰ λυπηθῶ, ἂν σὲ παύσουν.»

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος δὲν ἐπαύθη ἀπὸ τὴν θέσιν του.

Μία ἀστεία μονομαχία.

Οἱ Ἄγγλοι δὲν μονομαχοῦν. Ἄλλοτε ὅμως ὑπῆρχε καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ γελοῖον ἔθιμον τῆς μονομαχίας. Καὶ διηγοῦνται οἱ Ἄγγλοι ἓν ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον συνετέλεσε διὰ νὰ τὸ γελοιοποιήσῃ περισσότερον.

Ἦτο μίαν φορὰν ἕνας ξενοδόχος πολὺ εὐερέθιστος, ἀλλὰ καὶ πολὺ ἀστεῖος. Τὸν ἔλεγαν Βάρδουελ. Καὶ πολὺ συχνὰ ἐπιάνετο κ' ἐφιλονεικοῦσε μὲ τοὺς γείτονάς του καὶ μὲ τοὺς πελάτας του. Μίαν φορὰν ἐφιλονείκησεν ἄγρια καὶ μ' ἕνα φίλον του, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχασε καιρόν, ἀλλὰ τὸν ἐκάλεσεν εἰς μονομαχίαν μὲ πιστόλι. Ὁ Βάρδουελ ἐδέχθη, καὶ κατὰ τὴν προσδιορισθεῖσαν ὥραν οἱ δύο ἀντίπαλοι μὲ τοὺς μάρτυράς των ἐπῆγαν εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς. Πλῆθος περιέργων τοὺς συνώδευε διὰ νὰ ἴδῃ τὸ θέαμα.

Ὁ Βάρδουελ, ἐκείνην τὴν ἡμέραν, εἶχε πολλὴν ἐργασίαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του· ἐπερίμενε πολλοὺς ξένους κ' ἔπρεπε νὰ ἑτοιμάσῃ πολλὰ φαγητά.

— Τώμ, λέγει εἰς τὸν ἀντίπαλόν του, νὰ σοῦ πῶ τί νὰ κάμῃς· πήγαινε καὶ πάρε μιὰ σανίδα εἰς τὸ ἀνάστημά μου, καὶ πυροβόλησέ την· ἂν τὴν ἐπιτύχῃς, ἀναγνωρίζω τὸν ἑαυτόν μου ὡς σκοτωμένον, καὶ.. προσκαλῶ ὅλους σας νὰ σᾶς κάμω τὸ τραπέζι!

Ὅλοι ἤρχισαν τὰ γέλια, καὶ ἡ μονομαχία μετεβλήθη εἰς φαιδρότατον συμπόσιον.

Κινέζικες παρομοιώσεις.

Μερικαὶ ἀπὸ τὰς κοινὰς ἐκφράσεις τῶν Κινέζων εἶνε γεμάτες ἀπὸ σαρκασμὸν καὶ εἰρωνείαν.

Ὁ φαφλατᾶς, ποῦ θόει καὶ ἀπολύει μὲ τὰ λόγια, καὶ κατὰ βάθος εἶνε ἄκακος καὶ ἀβλαβής, λέγεται εἰς τὴν Κίναν «χαρτένια τίγρις».

Ὅταν κανεὶς παρακάμνῃ κάτι τι, λέγουν, «Ὁ καμπούρης σκύβει νὰ προσκυνήσῃ».

Τὸν σπάταλον καὶ τὸν ἄσωτον, τὸν λέγουν «πυροτέχνημα, ποῦ ἀνάβει καὶ σβύνει ἀμέσως».

Διὰ τοὺς φιλαργύρους, ποῦ σκορπίζουν ἐλεημοσύνας εἰς τοὺς ξένους καὶ παραμελοῦν τὴν οἰκογένειάν των, λέγουν ὅτι «κρεμνοῦν τὸ φανάρι στὸν στύλο», διότι φαίνεται τὸ φῶς του μακράν, ἐνῷ κάτω δὲν φωτίζει.

Ἀνάλογος πρὸς τὴν φράσιν αὐτὴν εἶνε ἡ ἰδική μας παροιμία: «Ἄμα διψᾷ ἡ αὐλή σου, ἔξω νερὸ μὴ χύνῃς».

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Καθηγητὴς ἰσχυρίζεται ὅτι εἰμπορεῖ νὰ διαβάσῃ εἰς τὰ μάτια τῶν μαθητῶν πόσην ὥραν ἐμελέτησεν ἕκαστος.

Τότε ἡ *Σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως* ἀνακράζει:

—Ἐμπρὸς λοιπόν! Ἐγὼ π: χ: κύριε, καθηγητά, πόσην ὥραν ἐμελέτησα;

— Σύ;... Χμ! μόλις ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας!

Καὶ ἡ *Σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως* θριαμβευτικῶς:

— Κάνετε λάθος! Οὔτε ἕνα λεπτο!!!

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πτερωτῆς Καρδίας [Ε]

***

Ὁ παπποῦς: Σοῦ ἀρέσει, κατεργάρη,
Καθιστὸς πάντα νὰ εἶσαι
Εἰς τὰ γόνατά μου ἀπάνω
Κ' αἰωνίως νὰ κινῆσαι...

Ὁ ἔγγονος: Βεβαιότατα μ' ἀρέσει,
— ἀπαντάει ὁ Τοτός,—
Μὰ θὰ προτιμοῦσα ὅμως
Νὰ 'σουν γάϊδαρος σωστός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λευκοκυμάντου Αἰγιαλοῦ [Ε]

***

Σὲ μιὰ πολὺ μεγάλη αὐλὴ
ἡ Κάκια παίζει μὲ τὴν Ἔμμα.
— Ἔ! τοὺς φωνάζει ἡ Λιλή,
Κλεῖστε τὴν πόρτα κ' εἶνε ρεῦμα.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀφρόκρινο [ΕΕ]

***

Ὁ μικρὸς Μίμης ἰδὼν λεμβοῦχον ἐπὶ ὄνου· ἑκατέρωθεν τοῦ ὁποίου ἦσαν φορτωμένα δύο κουπιά, φωνάζει πρὸς τὸν πατέρα του:

— Μπαμπᾶ, μὰ κύτταξε! χωρὶς νὰ τραβᾷ τὰ κουπιά, περπατεῖ ὁ γάϊδαρος!!!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λεσβιακοῦ Ἀνθους [Ε]

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Η προθεσμία τῆς ἐγγραφῆς καὶ τῆς ἀνανεώσεως διὰ τὸ 29ον ἔτος 1907 λήγει τὴν 15 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. Μόνον οἱ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης ἀνανεοῦντες ἢ ἐγγραφόμενοι δι' ὅλον τὸ ἔτος, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ Λαχεῖον τῶν δώρων τῆς Διαπλάσεως.

Εἰς τὸ Λαχεῖον θὰ κερδίσουν 50 ἀριθμοί, ὅλοι δῶρα ἀξίας. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς θὰ κερδίσῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 002,094 Ὁμολογίαν τοῦ Δανείου Κτηματικῆς Πίστεως τῆς Ἐθν. Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δρ. 100, μ' ἐλπίδα κέρδους 50,000 δραχμῶν.

Εἰς τοὺς 400 ***πρώτους*** (200 ἐκ τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ 200 ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ), οἱ ὁποῖοι θὰνανεώσουν ἢ θὰ ἐγγραφοῦν δι' ὅλον τὸ ἔτος, μέχρι τῆς 15 Δεκεμβρίου, θὰ δοθῇ ***δωρεὰν*** ἀπὸ μία Μετοχὴ τῆς Διαπλάσεως ἀξίας δρ. 2,50.

Οἱ διὰ τοῦ ξεσπαθώματος ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ θὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ Λαχεῖον καὶ εἰς τὴν διανομὴν τῶν 400 Μετοχῶν, ἐὰν ἐγγραφοῦν πρὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου καὶ ἐὰν ἡ ἐγγραφή των εἶνε δι' ὅλον τὸ ἔτος.

Εἰς τὸν Ἑβδομον Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος θὰ διαγωνισθοῦν ὅσοι θὰ ἐγγράψουν συνδρομητὰς ἢ ἀγοραστὰς διὰ τὰ φύλλα τοῦ 1907, ἀπὸ σήμερον μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1907.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀνανεώσεως ἢ ἀλλαγῆς ψευδωνύμου (φρ. 1) διὰ τὸ 1907, δύνανται οἱ ἀνανεοῦντες νὰ τὸ ἐμβάζουν μαζὶ μὲ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς, χάριν περισσοτέρας εὐκολίας.

Επίσης χάριν εὐκολίας, οἱ ὁπωσδήποτε συναλλασσόμενοι μετὰ τοῦ Γραφείου μας καὶ δυσκολευόμενοι νὰ στέλλουν κάθε τόσον μικρὰ ποσά, δύνανται νὰ στείλουν προκαταβολικῶς ποσὸν μεγαλήτερον, τὸ ὁποῖον θὰ κρατῆται εἰς πίστωσίν των καὶ θὰ τοῖς ἀνοίγεται λ)σμός.

Παρακαλοῦνται οἱ προθυμότεροι ἐκ τῶν φίλων μας νὰ σπεύσουν πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς των, χωρὶς νὰ περιμείνουν τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς προθεσμίας, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως ἐγγραφῶν, ἡ ὁποία δυσκολεύει τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου μας.

Τὸ ὡραιότερον δῶρον τοῦ Νέου Ἔτους εἶνε ὁ τόμος τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1906, ὁ ὁποῖος τιμᾶται ἄδετος φρ. 8 καὶ χρυσόδετος φρ. 11.

ΟΙ ΤΡΕΧΟΝΤΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

1.—***Ἕβδομος Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος***, λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου 1907, (Ἴδε τοὺς ὅρους εἰς τὸ 49ον φύλ. π. ἔ.)

2.—***Διαγωνισμὸς Λύσεων***, λήγει τὴν 31 Μαρτίου. (Ἴδε τοὺς ὅρους εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον).

3.—***Δημοψήφισμα τῶν Ψευδωνύμων*** τοῦ 1906, λήγει τὴν 20 Δεκεμβρίου· (Ἴδε τοὺς ὅρους καὶ τὸν τύπον τοῦ Ψηφοδελτίου εἰς τὸ φύλλον 51-52 π. ἔ.)

4.—***Εἰκοστὴ Τετάρτη Κυριακή***, λήγει τὴν 10 Ἰανουαρίου, (Ἴδε τοὺς ὅρους εἰς τὸ 52ον φυλλάδιον καὶ εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν τοῦ σημερινοῦ φύλλου.)

5.—***Διαγωνισμὸς τῶν Εὐσήμων τοῦ 1907***, λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου 1907. (Ἴδε Οδηγόν, κεφ. Ε', Ἄρθρον 10.)

☞ *Προσεχῶς τ' ἀποτελέσματα τῶν ληξάντων Διαγωνισμῶν: Λύσεων (96ου καὶ 98ου Διαγωνισμοῦ), Πνευματικῶν Ἀσκήσεων (100οῦ Διαγωνισμοῦ), Εὐσήμων τοῦ 1906, Ἕκτου Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος, Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Μικρῶν Μυστικῶν, Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ, Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ 99ου Διαγωνισμοῦ Διηγήματος.*

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ!

Ἀπολαύσατε λοιπὸν τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ νέου μας τόμου, μὲ τὰ νέα μυθιστορήματα. Διὰ τὰ «Δίδυμα τοῦ Τρένσβαλ» σᾶς εἶπα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τὰ δέοντα. Σήμερον σᾶς συνιστῶ τὴν «Φανταζομένην», ἔξοχον οἰκογενειακὸν μυθιστόρημα μὲ μεγάλας περιπετείας, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς συγκινήσῃ καθ' ὅλην τὴν ἔξαμηνίαν. Τὸ ἴδιον ἐπάνω-κάτω θὰ διαρκέσῃ καὶ τὸ ἀστειότατον «Αὐτοκίνητον» τῆς Κυρὰ-Μάρθας. Ἔπειτα τὰ δύο αὐτὰ θὰ διαδεχθοῦν ἄλλα δύο, ἀκόμη ὡραιότερα μυθιστορήματα, περὶ τῶν ὁποίων θὰ σᾶς εἴπω ἐν καιρῷ. Βλέπετε πόσα κάμνω διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω! Τώρα πρέπει νὰ μ' εὐχαριστήσετε καὶ σεῖς, μὲ ἔγκαιρον ἀνανέωσιν, μὲ ξεσπαθώματα, καὶ πρὸ πάντων μὲ εἰλικρινῆ ἀγάπην καὶ...μὲ εὐπείθειαν.

Η ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ἐπαναλαμβάνω ἐδῶ τὴν ἐρώτησιν τῆς 24ης Κυριακῆς:

«*Ἀπὸ ὅλα τἀγωνίσματα τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ποῖον σᾶς ἀρέσει καλλίτερα καὶ διατί*;»

Ὅσοι ἐκ τῶν νέων μας φίλων θέλουν νἀπαντήσουν, ἔχουν καιρὸν μέχρι τῆς 10ης Ἰανουαρίου. Ἀλλὰ νὰ συμβουλευθοῦν καὶ τὸν Ὁδηγόν (Κεφ. Δ', ἄρθρα 1, 2.)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Βροχηδὸν φθάνουν τὰ συγχαρητήρια τῶν φίλων μας διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Διαπλάσεως κ. Νικολάου Παπαδοπούλου. Ἔχω ἐντολὴν νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα ἐκ μέρους του ὅσους τῷ ἔστειλαν τὰς ὡραίας εὐχὰς των ταχυδρομικῶς ἢ τηλεγραφικῶς, καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσω ὅτι τὰ δείγματα ταῦτα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐκτιμήσεως μᾶς συγκινοῦν βαθύτατα.

Καὶ ὁ κ. Φαίδων ἐπίσης μὲ παρεκάλεσε νὰ εὐχαριστήσω ἐγκαρδίως ὅσους εἶχαν τὴν καλωσύνην νὰ ἐνθυμηθοῦν τὴν ἑορτὴν τῆς μικρᾶς του Κάκιας, καὶ ἰδιαιτέρως τὴν *Γλυκεῖαν Ἑλλάδα, Ἄγγελον Αὐγερινόν, Ἰωάνναν Ἀὰρκ* καὶ ἄλλους πολλούς, μὲ ψευδώνυμα κατηγημένα, οἱ ὁποῖοι τῆς ἔστειλαν ὡραῖα εἰκονογραφημένα δελτάρια.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ-ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1907

Τὸ ἐφετεινὸν «***Ἡμερολόγιον Σκόκου***» εἶνε Ἡμερολόγιον Σκόκου-Ξενοπούλου, διότι ὁ κ. Σκόκος συνεταιρίσθη μὲ τὸν κ. Γρ. Ξενόπουλον (Φαίδωνα) καὶ τὸν τόμον αὐτὸν τὸν ἔκαμαν μαζί· διὰ τοῦτο εἶνε ἀνώτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς προηγουμένους, καὶ κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ τὸ περιεχόμενον. Ἔχει ὡραῖον χαρτί, ὡραῖον τύπον, 130 ὡραίας εἰκόνας καλλιτεχνικάς, προσωπογραφίας καὶ γελοιογραφίας, 150 θαυμάσια διηγήματα, ποιήματα, μελέτας, ἀνέκδοτα, εὐθυμογραφήματα, ἀστεῖα, περιγραφὴν τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων εἰκονογραφημένην, κτλ. κτλ. Συνεργάται του εἶνε οἱ διασημότεροι τῶν Ἑλλήνων πεζογράφων καὶ ποιητῶν. Ἐν γένει εἶνε τὸ τελειότερον ***Ἡμερολόγιον*** τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ποτὲ ἐν Ἑλλάδι. Ἀπόλαυσις ἀληθινὴ διὰ πάσης ἡλικίας καὶ τάξεως ἀναγνώστην, ὁ ὁποῖος εἰμπορεῖ νὰ τὸ διαβάζῃ ὁλόκληρον τὸν χρόνον καὶ νὰ μὴ τὸ χορταίνῃ! Σᾶς τὸ συνιστῶμεν διὰ τοῦτο θερμότατα, καὶ ὁ κ. Φαίδων καὶ ἐγώ.

Τὸ ***Ἡμερολόγιον*** Σκόκου-Ξενοπούλου διὰ τὸ ἔτος 1907 ἐξεδόθη πρὸ ὀλίγου καὶ ἀποτελεῖ τόμον ἀπὸ *ὑπερτετρακοσίας* σελίδας, λαμπρῶς *χρυσόδετον*, ὁ ὁποῖος τιμᾶται *δραχμὰς ἢ φρ. χρυσᾶ 5.* Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ τὸ ἀποκτήσουν, πρέπει νὰ σπεύσουν, διότι εἶνε βιβλίον τὸ ὁποῖον *ἐξαντλεῖται* ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου. Αἱ παραγγελίαι τῶν φίλων μας διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἢ συστημένης ἐπιστολῆς, στέλλονται ἀπ' εὐθείας: *Πρὸς τὸν κ. Γρηγ. Ξενόπουλον, 38 ὁδὸς Εὐριπίδου, εἰς Ἀθήνας.*

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Ὁ *Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης* [5ε] ἐνέγραψε τὸν ὑπὸ τοῦ ἰδίου συσταθέντα ὑπ' ἀριθ. 28 ἄπορον συμμαθητήν του. Συγχαίρω τὸν *Φλοῖσβον τῆς Θαλάσσης* διὰ τὴν εὐγενῆ του πρᾶξιν.

Χαίρω πολύ, *Γλυκεῖα Ἀνάμνησις*, ποῦ ἔγινα αἴτια νὰ ἐπανεύρῃς τὴν παλαιάν σου φίλην, καθὼς καὶ ὁ κ. Φαίδων. Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι μαζὶ τῆς θὰ περάσῃς ὡραῖα τὸν χειμῶνα σου.

Εὐχαριστῶ θερμῶς τὴν *Ἰωάνναν Ἀὰρκ* καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν Μυτιλήνῃ φίλους μου, οἱ ὁποῖοι ἵδρυσαν Σύλλογον ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀγὼν» πρὸς διάδοσιν τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ πρὸς ἐγγραφὴν ἀπόρων. Εἶνε ὅλοι ἀπὸ τοὺς ἐνθουσιωδεστέρους καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι ὁ Σύλλογός των θὰ κάμῃ θαύματα.

Ὁ *Ἑλληνόπαις* ἔχει τὴν περιέργειαν νὰ μάθῃ ποῖαι ἦσαν αἱ φίλαι μου ἐκεῖναι, αἱ ὁποῖαι τὴν Κυριακήν, 26 Νοεμβρίου, εἰς τὸ Ζάππειον, συνωμίλουν τόσον ζωηρῶς περὶ τοῦ Δημοψηφίσματος καὶ ἐξεφράζοντο ὑπὲρ τοῦ ψευδωνύμου του. Ποῖαι ἦσαν;

Πραγματικῶς, *Κυρία Σκαρφαλόστρα* (πέρασε τὸ κρυπτόλογημα;) εἶσαι τὸ μόνο κορίτσι ποῦ ἐβραβεύθη εἰς τὴν Κυριακήν. Ἐννοεῖται ὅτι τὸ ψηφοδελτιόν σου εἰμπορεῖς καὶ νὰ τὸ στείλῃς μὲ τὸν ἀμαξᾶν.

Ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ὑπερήρεσε, *Πατησιώτισσα Πυργοδέσποινα*. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι καὶ ὅταν δὲν μοῦ γράψῃς, πάλιν μ' ἀγαπᾷς καὶ μ' ἐνθυμεῖσαι. Ἀλλά, τί νὰ σοῦ εἰπῶ! Προτιμῶ νὰ μοῦ γράψῃς.

Ἡ περιγραφὴ τοῦ Λούβρου μὲ κατεγοήτευσε, *Λήθη*. Ἤθελα νὰ ἔβλεπα κ' ἐγὼ αὐτὸ τὸ πελώριον Χριστουγεννιάτικο Δένδρο... Ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κάμω! ἀπὸ τὴν ὁδὸν Εὐριπίδου δὲν φαίνεται οὔτε αὐτό, οὔτε κανένα ἄλλο δένδρο!.. Φίλησέ μου τὴν *Ἑλληνικὴν Θεότητα*.

Ὁ *Ἄγγελος Αὐγερινός* μοῦ γράφει κατενθουσιασμένος διὰ τὰς τελευταίας γελοιογραφίας τοῦ κ. Βώττη καὶ μὲ παρακαλεῖ νὰ τῷ διαβιβάσω τὰ συγχαρητήριά του.

Καὶ ἄλλος Σύλλογος ἐδῶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὀνομάζεται «Δρᾶσις» καὶ τὸν ἵδρυσαν ἡ *Αἰμόφυρτος Μακεδονία* καὶ τὸ *Δάκρυ τῆς Μακεδονίας*. Εὐχὰς καὶ εὐχαριστίας.

Ἔλαβα τὸ 1ον φύλλον τοῦ «*Κρητικοῦ Ἀστέρος*», ἐκπαιδευτικοῦ κτλ. περιοδικοῦ, ἐκδιδομένου εἰς τὰ Χανία. Ἔχει ὕλην ἀξιανάγνωστον, ἡ δὲ συνδρομή του διὰ τοὺς μαθητὰς εἶνε μόνον φρ. 3,50 τὸ ἔτος.

Εἰς ἄλλας ἐπιστολὰς δὲν εἰμπορῶ νἀπαντήσω, διότι εἶνε κάπως παλαιότεραι καὶ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμα κατηγημένα.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος (φρ. 1.) Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1907. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ, εἰς κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: *Ζήτω ἡ Ἐλευθερία*, α. *Ἀγοιξιάτικο Δουλοῦδι*, α. (**), *Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους*, α. (Ο. Α. Ν.) *Χελιδὼν τῆς Ἐρήμου*, α. (Α.Γ.Χ.) *Δάκρυ τῆς Μακεδονίας*, α. (Δ.Α.Κ.) *Κυνηγέτις Ἄρτεμις*, κ. (+Α.) *Ζοφερὰ Νύξ*, α. (Φ.Φ.) *Ζήτω ἡ Ἑλλάς*, α. (Ελ-Αρ!!) *Ἑλληνικὸν Σίφνος*, α. (Ψ.Ψ.Ψ ς.) *Μακεδονία*, α. (Μ.Μ.) *Ἄγγελος τῆς Ἐλευθερίας*, α. (Ι.Κ.) *Χιονοσκεπὴς Ταΰγετος*, α. (Γ.Τ.) *Φαληρικὴ Ἀκτή*, κ. (Α.Π.) *Αἰμόφυρτος Μακεδονία*, α. (Σ.Π.) *Ἰσχὺς τοῦ Πεπρωμένου*, κ. (Μ.Μ.) *Γαλάζιος Οὐρανός*, α. (Σ.Κ.) *Ὄνειρο 'στὸ Κῦμα*, κ. (ΧΧ. αὐτὸ ἐξέλεξα ἀπὸ τὰ ἔνδεκα ποῦ προτείνεις·) *Ἄνθος τῆς Ἴδης*, κ. (Ε.Κ.) *Ἀστὴρ τῆς Εὐτυχίας*, κ. (Ἀ [illegible]) *Κῦμα τοῦ Αἰγαίου*, α. (αὐτὸ ἐξέλεξα· ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ἤρεσε πολύ·) *Ἰταλικὴ Σημαία*, κ. (Κ.Σ.) *Ζήτω ἡ Κυανόλευκος*, κ. (Θ.Γ.) *Δαναός*, α. (Ν.Μ.) *Γαλήνη*, α. (≡) *Ἑλληνικὴ Ἰδέα*, α. *Μαῦρος τῆς Βενετίας*, κ. (Π.Π.) *Αἰθεροβάμων Φαντασία*, κ. (Α.Κ.) *Δυσδαιμόνα*, κ. (Α.Κ.) *Γολδονάκης*, α. (Σ.Μ.) *Κρητικὴ Ἐλπίς*, κ. (× —!) *Φιλελεύθερος*, α. (—+—) *Ἀφρὸς τοῦ Κύματος*, α. (!!!) *Κορδόναρος*, κ. (!) *Ἑλληνικὴ Αἴγλη*, κ. (αὐτό·) *Ναυτόπαις τῆς Νίκης*, α. (Α.Κ.) *Ἄσπρον Χρυσάνθεμον*, κ. (Τ.Χ. ὡραῖα τὰ Π. Πνεύματα, ἄλλη φορὰ ὅμως νὰ τὰ γράψῃς εἰς χωριστὸ χαρτί·) *Ταΰγετος*, α. (Δ.Π.) *Ἱππότης τοῦ Μεσαίωνος*, α. (!;) *Παρήγορος Δυστυχῶν*, α. (Α.Σ.) *Λατάνια*, κ. (Β.Ν.) *Ὄνειρον τῆς Κύπρου*, α. (Κ.Κ.Α. αὐτὸ ἐξέλεξα καὶ σοῦ ἔστειλα χάρτην τῶν Λύσεων·) *Ξανθὴ Νεράϊδα*, κ. *Ἄσμα τοῦ Ὀρφέως*, κ. (βεβαίως ἡ ἐπιστολὴ ἦτο γενικὴ·) *Πατησιώτισσα Πυργοδέσποινα*, κ. (*) «*21*», κ. (Α.Α.Ρ.) *Ἡρωϊκὴ Κρήτη*, α. *Ὑψιπέτης Ἀετός*, α. (Ρ.Σ.Τ.) *Χρυσόμαλλος Πειρατής*, α. (Ε.Α.) *Σίβαρδος*, α. (Σ.Α.) *Μπαλωμένη Φουφούλα*, α. (Γ.Ρ.) *Ἄστυ τῆς Ἰωνίας*, α. (.—Β.) *Ὁδὸς τῆς Δόξης*, κ. (Ω.) *Ἀργοναύτης*, α. (Δ.Α.) *Σκέρτσο*, κ. *Ἄγγελος τῆς Νίκης*, α. (++).

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: *Ἰωάννα Ἀὰρκ*, κ. *Χιονισμένη Περιστερά*, κ. *Χρυσόπαιδο*, κ. *Μιμόζα*, κ. *Φίλη τῶν Ζώων*, κ. *Ταπεινὸς Μενεξές*, α. *Γλυκεῖα Ἀνάμνησις*. κ. *Κρυστάλλινον Σπήλαιον*, κ. *Δεσμὸς Φιλίας*, α. *Χρυσάκτινη Αὐγή*, κ. *Φιλόπατρις Ἕλλην*, α. *Ἄγκυρα τῆς Σωτηρίας*, κ. *Κυρία Σκαρφαλόστρα*, κ. *Ἰδιότροπος Νεᾶνις*, κ. *Νυμφαία τοῦ Παμίσου*, κ. *Λεσβιακὸν Ἄνθος*, α. *Κυανόλευκον Λάβαρον*, α. *Γλυκεῖα Ἑλλάς*, κ. *Ἀστὴρ τῆς Καισαρείας*, α. *Βροντὴ τοῦ Διός*, κ. *Φιλόπατρις Ἑλληνοπούλα*, κ. *Ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι*, α. *Ἐθνικὴ Σημαία*, α. *Κρηναῖς*, κ. *Φρᾶ-Διάβολος*, α. *Ἑλληνόπαις*, α. *Ἐμπνευσμένη Μουσικός*, κ. *Ζήτω ἡ Ἕνωσις*, κ. *Κίτρινο Ντόμινο*, κ. *Λήθη*, κ. *Ἑλληνικὴ Θεότης*, κ. *Λευκοκύμαντος Αἰγιαλός*, α. *Ἀμίμητος Γελωτοποιός*, α. *Βαρκούλα τῆς Πάχης*, κ. *Ἄγγελος Αὐγερινός*, α. *Ἀννίβας ὁ Καρχηδόνιος*, α. *Ναύαρχος τῶν Ἀστακῶν*, α. *Μελαγχολινὴ Ἀφροδίτη*, κ. *Κυρία Δὲν μὲ Μέλει*, κ. *Ξανθὴ Μουσμέ*, κ. *Διακριθεῖσα Ἀρσακειάς*, κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νἀνταλλάξουν: τὸ *Ζήτω ἡ Κυανόλευκος* μὲ τὸ *Κρυστάλλινον Σπήλαιον*, *Γλυκεῖαν Ἀνάμνησιν* καὶ *Ζήτω ἡ Ἕνωσις*—ἡ *Χιονισμένη Περιστερὰ* μὲ τὴν *Κυρίαν Σκαρφαλόστραν*—τὸ *Ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι* μὲ τὴν *Γλυκεῖαν Ἑλλάδα*—ὁ *Λευκοκύμαντος Αἰγιαλὸς* μὲ τὸ *Ζήτω ἡ Ἑλλὰς* καὶ *Ἀμίμητον Γελωτοποιόν*. —[Αἱ προτάσεις σήμερον εἶνε ὀλίγαι, διότι παρελήφθησαν αἱ πρὸς ψευδώνυμα κατηγημένα τοῦ 1906. Οἱ ἀνταλλάσσοντες παρακαλοῦνται νὰ κάμουν νέας προτάσεις, ἐκλέγοντες μεταξὺ τῶν ἀπὸ σήμερον ἐγκρινομένων ἢ ἀνανεουμένων ψευδωνύμων.]

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους* (δέσιμον τόμων δὲν ἀναλαμβάνω· νἀποταθῇς πρὸ τὸ Βιβλιοδετεῖον Γ. Μίνως, ὁδὸς Κολοκοτρώνη·) *Ἱπποκράτην Ε. Σ.* (τὸ ψευδώνυμον ποῦ προτείνεις εἶνε δοσμένον· ὥστε σὲ παρακαλῶ νὰ ἐκλέξῃς κανὲν ἄλλο·) *Ἡρωϊκὸν Ἀρκάδι* (χαίρω διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ ποδιοῦ σου καὶ εὔχομαι τελείαν ἀνάρρωσιν· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς καλὰς εὐχάς·) *Στυλιανὸν Γ. Κ.* (ἓν μόνον ὀφείλεις· ἀλλὰ τώρα στεῖλε νέας προτάσεις, ἀφοῦ, ἐννοεῖται, ἀνανεώσῃς τὸ ψευδώνυμόν σου·) *Φιλοπάτριδα Ἑλληνοπούλαν* (ἔννοια σου, θὰ μείνῃ μυστικόν·) *Ναύαρχον τῶν Ἀστακῶν* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *5 Δεκεμβρίου* θὰπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 101ος

Λύσεις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὅσων θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὰ φυλλάδια τῆς Διαπλάσεως, τῶν μηνῶν Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου 1907.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 101ος Διαγωνισμὸς πρὸς εὕρεσιν τῶν λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Ὅσοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῶν ἐχόντων ψευδώνυμον, ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθοῦν, ὀφείλουν πρῶτον νὰ προμηθευθοῦν ἐγκαίρως ἐκ τοῦ Γραφείου μου τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Λύσεων.

Οἱ Ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ, τοὺς ὁποίους εὑρίσκετε ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ (Κεφ. Γ'), παραμένουν οἱ αὐτοί.

Βραβεῖα θ' ἀπονεμηθοῦν τὰ ὡρισμένα διὰ τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμούς, τὰ ὁποῖα εὑρίσκετε ἐπίσης εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ (Κεφάλαιον Ε', ἄρθρον 2, § α, β', γ'.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου

[*Ὁ χάριης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.*]

Νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων

[Κατὰ τὰνωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ φυλλαδίου ἀρχίζει ὁ νέος 101ος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων.—Τάπροτελέσματα τοῦ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων 100οῦ Διαγωνισμοῦ θὰ δημοσιευθοῦν τὸν Ἀπρίλιον. Ἀλλ' ἡ δημοσίευσις τῶν ἐγκριθεισῶν Ἀσκήσεων ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ καθ' ὅλην τὴν ἑξαμηνίαν, ἤτοι μέχρι τέλους Μαΐου. — Πρὸ τῆς προκηρύξεως τοῦ νέου Διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν Ἀσκήσεων διὰ τὴν Β' Ἑξαμηνίαν, οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ στείλῃ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν.]

1. Λεξίγριφος.

Τὴν παλαιὰν Νιόβην
Μητέρα δυστυχῆ,
Διὰ νὰ παρηγορήσῃς,
Μιὰν πρόθεσιν ἑνώνεις
Μὲ μετοχήν, καὶ οὕτω
Θρηνούμενον πολὺ
Γιὸν της θάναστήσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Κυρίας Σκαρφαλόστρας

2. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε Θῆ καὶ βάλε Κᾶ
Καὶ ἀπ' τὰ ἑλληνικὰ
Τὰ νησιά, θὰ κάμῃς ἕνα
Νὰ πετάξῃ...μὲ τὴν πέννα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αὐτονόμου

3. Αἴνιγμα.

Στὸν οὐρανὸ τὸ θηλυκό μου
Λαχανικὸ τὸ οὐδέτερό μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λεσβιακοῦ Ἄνθους

4. Τρίγωνον.

Τὸ πρῶτο καὶ τὸ τρίτο 'στὸν Ὄλυμπον ἐπάνω
Τὸ δεύτερο νησάκι μὲ ξακουστὸ κρασί·
Τὸ τέταρτο καὶ πέμπτο...ἕ μὰ τὸ παρακάνω,
Καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, ποῦ λέγει κ' ἡ Γραφή.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κεραυνοβόλου Διός

5. Κρῖκοι.

```
* * * * * * * *     Νἀντικατασταθοῦν
*     . .     *     οἱ ἀστερίσκοι διὰ
*     . .     *     γραμμάτων, οὕτως ὥ-
*     . .     *     στε νἀναγινώσκεται:
*   O   O     *     Ἄνω, Βασίλισσα τῆς
*             *     Ἀγγλίας, δεξιᾷ ὅρος
*             *     τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀ-
*             *     ριστερᾷ Ἕλλην φι-
*             *     λόσοφος. Εἰς τὸ μέ-
*             *     σον ἀπὸ τὰ Ο, δεξιᾷ
```

τόπος διαμονῆς καὶ ἀριστερᾷ ποταμὸς τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ταπεινοῦ Γιασεμιοῦ

6. Μαγικὴ Εἰκών.

Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 5 δημοσιευομένης Μαγικῆς Εἰκόνος. Τὸ ζητούμενον πρόσωπον πρέπει νὰ ζωγραφισθῇ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν Λύσεων, ἄνευ περιγραφῆς.

7-11. Μαγικὴ Πρόθεσις.

Τῇ ἀνταλλαγῇ *δύο* γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, διὰ μιᾶς δισυλλάβου προθέσεως, πάντοτε τῆς αὐτῆς, σχηματίσε ἄλλας τόσας λέξεις:

ἱκανός, νύξ, Κρανίδιον, κλάδος, Πάτμος.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Νυκτερινῆς Σιγᾶλιᾶς

12. Ποικίλη Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς.

Ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, ἡ δευτέρα τῆς δευτέρας, ἡ τρίτη τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθεξῆς, σχηματίζουν ἀργαῖον στρατηγόν:

1, Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος, 2, Νῆσος τοῦ

Αἰγαίου. 3, Μέγας Ἕλλην φιλόσοφος. 4, Τομὴ στίχου· 5, Κωμῳδοποιός.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ποντιάδος Αὔρας

13 Ἐλλιποσύμφωνον.

ο-αωτει-ει-ιοοει

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φιλοπάτριδος Ἕλληνος

14. Γρῖφος.

ὕλη — αιγ N N Θ N N N : τ' — Κρῆτας
Ἅδεν — οὖς

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἰωάννας Δάρκ

ΛΥΣΕΙΣ

Τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 41-42.

519. Μήδεια (μῦδι, α.) — 520. Ἄργος-ἄρτος.—521. Οἶκος-Κοῖος.—522. Ρῆνος.

523. Ρ
ΘΩΣ
ΘΩΜΑΣ
ΡΩΜΥΛΟΣ
ΣΑΛΟΣ
ΣΟΣ
Σ

524. Ἔχεις φλωριά, ἔχεις θωριά,—ἔχεις γρόσα, ἔχεις γλῶσσα.—525. Ἡ σκιά.—526. ΑΔΑΝΑ-ΓΑΝΟΣ-ΟΝΟΜΑ (ΤΑΓΟς, ΡοΔΑΝός, Ἰ-ΑΝΟς, ΕὐΝΟΜος, ΠαγΑΣΑΐος.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγότεραι τῶν 10 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν10.]

Δηλοῦμεν ὅτι θὰ ὑποστηρίξωμεν *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης* εἰς Ἀθηναϊκὸν Ψήφισμα ψευδωνύμων.—*Γαλαξίας, Γυμνάσιον Μιτυλήνης.* *(Ζ'—1)*

Ἱδρύθη ἐν Μιτυλήνῃ Σύλλογος «Ἀγὼν» ὑπὲρ τῆς Διαπλάσεως. Μέλη: *Γλυκεῖα Ἀνάμνησις, Δακρυσμένο Τριαντάφυλλο, Ἰωάννα Δάρκ,* Νίνα Μπενλῆ, *Πρίγκιψ Σμάραγδος, Ἑλληνικὸν Πνεῦμα, Οὖτις,* Νότης Παπαδόπουλος. *(Ζ'—2)*

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια. Ἡ διεύθυνσίς μου Constantin G. Maounis, Syrian Protestant College, Beyrouth (Syria). *(Ζ'—3)*

Σὰ τὸ *Γλυκὸ Φιλάκι* καὶ *Ἄπτερον Νίκην* ἐγκάρδια συλλυπητήρια διὰ τὸν θάνατον τοῦ προσφιλοῦς των πατρός. —*Ἐμπνευσμένη Μουσικός, Δούκισσα τῶν Σαλώνων, Κρόλη, Νηρηὶς τοῦ Εὐρώτα.* *(Ζ'—4)*

Χάριν εὐρυτέρας διαδόσεως τοῦ πολιτικοῦ του προγράμματος, ἀπεφάσισε περιοδείαν μέχρι Μαυροβουνίου, Μαύρης Θαλάσσης καὶ λοιπῶν ὁμοιοχρώμων τῆς ὑφηλίου σημείων, ὁ νέος ὑποψήφιος τοῦ Δημοψηφίσματος *Ἑλληνόπαις*! Εἰς τὸ ταξείδιον θὰ τὸν συνοδεύσουν ὅλοι οἱ φίλοι του, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπεσχέθη ἀφιλοκερδῆ διανομὴν τῶν τενεκέδων, μὲ τοὺς ὁποίους θὰ τὸν φιλοδωρήσουν μετὰ τὴν ἐκλογὴν οἱ ἀντίπαλοί του. *(Ζ'—5)*

Ὅλοι ἄσπρο 'στὴν *Ψυχικὴν Τριχυμία*. Μαῦρο 'στὸ *Ὑπὲρ Πατρίδος.—Πατατράκ.* *(Ζ'—6)*

Ὁλοψύχως συγχαιρόμεθα *Ἐθνικῷ Ὀνείρῳ* δι' ἔξοχον ἐπιτυχίαν Εἰκόνος του. — *Λάτρης, Ὕμνος, Βωμός.* *(Ζ'—7)*

Πάντες ψηφίσωμεν τὴν *Φιλοπάτριδα Ἑλληνοπούλαν.* — *Ἀστὴρ τῆς Εὐτυχίας.* *(Ζ'—8)*

Οὐδέποτε ὑπῆρξε γλυκεῖα καὶ φιλόξενος ἡ Ρουμανία, *Ἐαρινή μου Ἑσπέρα.* Νῦν δὲ ἔτι περισσότερον. — *Φιλόπατρις Ἑλληνοπούλα.* *(Ζ'—9)*

Γενομένων νέων ἀρχαιρεσιῶν συλλόγου «Ἠώς», ἐξελέγησαν πρόεδρος *Δούκισσα τῶν Σαλώνων*, ἀντιπρόεδρος *Ἐμπνευσμένη Μουσικός*, ταμίας *Κροκόπεπλος Ἠώς*, γραμματεῖς *Ἀφρόκρινο* καὶ *Αἰθεροβάμων Φαντασία*, καὶ σύμβουλοι *Αἰμυλία Εἱμαρμένη, Νηρηὶς τοῦ Εὐρώτα* καὶ *Παλμὸς Μακεδονικῆς Καρδίας*. Ζητεῖ μέλη καὶ ἀντιπροσώπους δεσποινίδας. Μόνον δὲ ὡς ἀντιπροσώπους δύναται νὰ δεχθῇ κυρίους. Διεύθυνσις: Μάρκου Αὐρηλίου, 3. «Ἠώς». *(Ζ'—10)*

Ἠὼς εὐγνωμονοῦσα τῇ προτέρᾳ αὐτῆς προέδρῳ, ἀνακηρύσσει αὐτὴν ἐπίτιμον. *(Ζ'—11)*

Στὴν ἑορτὴ τοῦ *Διπλωμάτου* στέλλει ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* ἕνα μπουκέτο ἐγκαρδίων εὐχῶν καὶ μίαν *λευκοτάτην* ψῆφον συμπαθείας. *(Ζ'—12)*

Μυρίας εὐχὰς διὰ τὴν ἑορτήν του καὶ λευκὴν ψῆφον συμπαθείας στέλλει στὸν *Διπλωμάτην* τὸ *Ξανθὸ Διαβολάκι.* *(Ζ'—13)*

Εὔχομαι στὸν *Διπλωμάτη* γιὰ τὴν γιορτή του *πᾶν ἐπιθυμητόν.* — *Ξανθὴ Νεράϊδα.* *(Ζ'—14)*

Ἀποσκιρτοῦντες *Ἑλληνικῆς Φουσταγέλλας*, ὑπερψηφίσωμεν ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ. —*Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης, Δραπέτης Ἄγγελος, Ἐθνικὴ Σημαία, Δόρδος Βύρων, Ἑλληνικὸν Ξίφος, Μοσκιά, Ἠλιόλουστος Πρωϊα* κτλ. *(Ζ'—15)*

Καὶ ἡμεῖς ΥΠΕΡΠΑΤΡΙΔΑΡΟΥΜΠΑΡΟΙ καὶ *Ὀνειροπόλοι.*—*Ἑλληνόπαις, Βοσκοπούλα, Μπούμ, Ἄρης, Ἐμπνευσμένη Μουσικός, Ἄπτερος Νίκη, Νηρηὶς τοῦ Πηνειοῦ, Μαρκίων δὲ Λασύ, Κυανόλευκον Λάβαρον, Ταπεινὸ Γιασεμί. Ἄγγελος τῆς Ἐλευθερίας, Δάκρυ τῆς Μακεδονίας, Χρυσάκτινη Αὐγή, Τερψιθέα, Κουτόχορτο, Νόρμα, Βανίλλια, Νεραϊδολούλουδο, Οὐδείς, Γαλαξίας, Τσῖρος, Χειμωνιάτικος Ἥλιος, Ἐλπὶς τοῦ Μέλλοντος, Ὀνειροπόλος Θυρεᾶτις.* *(Ζ'—16)*

Ἀνταλλάσω ταχυδρομικὰ δελτάρια παντοχόθεν. Διεύθυνσις ἀσφαλεστάτη: Basile Styloglou, Poste-restante Française, Smyrne. *(Ζ'—17)*

Θερμοπαρακαλῶ κ. Πέτρον Γουναράκην ἵνα σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἐμὲ ὑποστηρίξῃ.—*Ζήτω ἡ Ἕνωσις.* *(Ζ'—18)*

Εὐχαρίστως, *Ἐσμεράλδα*, ὑποστηρίζομεν συσταθέντα, προσφέρουσαι αὐτῷ... χαδιάρι μαῦρο.—Τὸ ψευδώνυμον ποῦ προτείνεις, *Φιλελευθέρα Κρῆσσα*, εἶνε ἄξιον πάσης ὑποστηρίξεως· λίαν ἀσμένως τὸ ψηφίζομεν.— Τί ὡραῖα θὰ σοῦ στέκῃ γιὰ Μητροπολίτης, *Ὑπὲρ Πατρίδος.* Χαιρετῶμεν μέγα Κράτος Φαιδρότητος ποῦ τόσον φαιδρύνει κ' ἐμᾶς ἀπὸ μακρυά. — *Ἐαρινὴ Ἑσπέρα, Γλυκεῖα Ἑλλάς.* *(Ζ'—19)*

Ἀντιπρόσωποι *Ὑπὲρ Πατρίδος* καὶ *Ὀνειροπόλου τῆς Δόξης* ἐπιτηδείως ἀφῆρεσαν ἡμέτερα ψηφοδέλτια. Ὅθεν ἀκυροῦντες αὐτὰ στέλλομεν δεύτερα, μαυρίζοντες αὐτοὺς καὶ ψηφίζοντες 8 καὶ 2.—*Κεραυνοβόλος Ζεύς, Κοντορεβιθούλης.* *(Ζ'—20)*

Παρακαλῶ τοὺς ἀπαναχοῦ φίλους μου ὅπως ψηφίσωσι τὸν ***Διπλωμάτην*** καὶ *Ὀνειροπόλον τῆς Δόξης.* — *Ὑπὲρ Πατρίδος.* *(Ζ'—21)*

Δεσποινίδες καὶ Κύριοι... Ὑπερπατριδικοί! Ἄσπροι ὅλοι στὸν Τριτοκομ***ύτην*** ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΝ. *(Ζ'—22)*

Ὅλοι ἄσπρο στὸν *Δικηγόρον τῆς Νεολαίας, Δικηγόρον τῶν Συνδρομητῶν, Ἐθνικὸν Ὀνειρον*, καὶ *Ἐξέδραν τοῦ Φαλήρου.* —*Κορδόναρος.* *(Ζ'—23)*

Στὸν ἀγαπημένο *Διπλωμάτη* εὔχομαι μ' ὅλη μου τὴν καρδιὰ ν' ἀνεβαίνῃ ς' τὸ ἄτι μὲ πόζα, δόξα καὶ λεβεντιά, καὶ χρόνια πολλὰ γερὰ καὶ καλά.—*Σκέρτσο.* *(Ζ'—24)*

Παρακαλεῖσθε, κύριοι *Διπλωμάτα, Αἰθὴρ* καὶ *Ὑπὲρ Πατρίδος*, νὰ ταποδώσετε τὴν ἀπωλεσθεῖσαν χθὲς βράδυ 's τὸ Σύνταγμα χαιρετούραν, οὐ μόνον ἐμοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν ρεβεράνς τοῦ καβαλλιέρου μου. — *Σκέρτσο.*

Γιὰ νὰ σᾶς 'πῶ, παιδιά, σεῖς οἱ ταραξίαι τοῦ Ζαππείου, τί κατάστασις εἶνε αὐτή; Ὁλόκληρον πανικὸν ἐσηκώσατε προχθὲς μὲ την συζήτησίν σας. Ἀμ' βέβαια ἀφοῦ ἐπρώτευε τὸ ζουρλὸ *Ὑπὲρ Πατρίδος.*—*Σκέρτσο.* *(Ζ'—26)*

Συνάδελφοι!... Ὅστις θέλει νὰ ποδεῖξῃ *καλαισθησίαν*, τυγχάνων *ἀνυπερθέτως* ἐν ταὐτῷ *βραβείου ψηφιζόντων*, ἂς ὑποστηρίξῃ ὁλοψύχως *ἐν Δημοψηφίσματι* τὰ κατωτέρω ὑπέροχα ὀκτὼ Ἀθηναϊκὰ καὶ δύο Πειραϊκὰ ψευδώνυμα, τῶν ὁποίων καὶ ἡμεῖς *οἱ ὑπογεγραμμένοι ὑπερκρατὸν* ἀπεφασίσαμεν *θερμοτάτην ὑποστήριξιν, μαυρίζοντες πάντας ἀντιπάλους.*

Λοιπὸν *ὅλοι ἄσπρο στοὺς ὀκτὼ καὶ δύο*, οἵτινες εἶνε:

Οἱ Ἀθηναῖοι: ***Ὕμνος τῆς Ἐλευθερίας, Παλμὸς Μακεδονικῆς Καρδίας, Βωμὸς τῆς Ἐλευθερίας, Δικέφαλος Ἀετός, Ἐθνικὸν Ὀνειρον, Πολυθέλγητρος Νεότης, Σημαία τῆς Ἐπαναστάσεως, Διπλωμάτης.*** Καὶ οἱ Πειραιεῖς: ***Ἑλληνικὴ Φουσταγέλλα, Δευκοκύμαντος Αἰγιαλός.***

Λάτρης τοῦ Ἀπείρου, *Ἄγγελος Αὐγερινός, Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης, Ἀγνὴ Ψυχή, Ἀετιδεύς, Ἀηδὼν τῆς Ἐρήμου, Αἰθὴρ, Αἰμιλία Εἱμαρμένη, Αἰτωλικὴ Αὐγή, Ἀλτεῆρ, Ἀμίμητος Γελωτοποιός, Ἀνεμώνη τῶν Πατησίων, Ἀνθοῦσα Νεότης, Ἄριελ, Ἀσημένιο Κῦμα, Ἄσπρο Κουνελάκι, Ἄστρον τῆς Αὐγῆς, Αὐτόνομος, Ἀφρόκρινο, Βασιλεὺς τῆς Ἐρήμου, Γῆρο-Δῆμος, Γλυκεῖα Ἑλλάς, Γοργόφτερη Νίκη, Δαδοῦχος Ἥλιος, Διαβατικὸ Περιστεράκι, Δικηγόρος τῆς Νεολαίας, Δικηγόρος τῶν Συνδρομητῶν, Δὸν Κολοκύθας Πάτερας, Δούκισσα τῶν Σαλώνων, Δρᾶμα τῆς Ζωῆς, Ἐαρινὴ Ἑσπέρα, Ἐθνικὴ Ἄμυνα, Ἐθνικὴ Ψυχή, Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες, Ἐθνικὸς Ὕμνος, Ἕλλην Σημαιοφόρος, Ἑλληνικὴ Ἐλευθερία, Ἑλληνικὴ Ἰδέα, Ἑλληνικὴ Πατρίς, Ἑλληνικὴ Τριήρης, Ἑλληνικὸν Γραμματόσημον, Ἑλληνικὸς Παιάν, Ἕλληνες, Ἐμπνευσμένη Μουσικός, Ἑξέδρα τοῦ Φαλήρου, Ἐσμεράλδα, Ζακχαῖος, Ζουρλομανδύας, Ἥρως τοῦ Μεσολογγίου, Θῦμα τοῦ Φθόνου, Ἰδιότροπος Ξανθοῦλα, Ἰοστεφὲς Ἄσυ, Ἱππότης τῆς Ὁμίχλης, Κάτσε-Βρέστο, Κατσικάκι, Κεντοί, Κεραυνοβόλος Ζεύς, Κοντορεβιθούλης, Κορδόναρος, Κότινος Στέφανος, Κουροπάτκιν, Κράτος τῆς Φαιδρότητος, Κρεόλη, Κροκόπεπλος Ἠώς, Λάτρις τῆς Φύσεως, Λάτρις τοῦ Ὡραίου, Μαργαρίτα Στέφα, Μαῦρος Ἀετός, Μέγας Κωνσταντῖνος, Μικρασιάτης, Μικρὸς Δόκιμος, Μικρὸς Λούξ, Μικρὸς Σουλιώτης, Μοσκιά, Μπαλωμένη Φουφούλα, Μπερτόδουλος, Μῦρον τῆς Καρδίας, Ναυτόπαις τοῦ Σουρκούφ, Ναυτόπουλο τῆς Ὕδρας, Νηρηὶς τοῦ Εὐρώτα, Νυκτερινὴ Δρόσος, Ξανθὸ Διαβολάκι, Ξεγανωμένος Τενεκές, Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο, Παιδὶ τῆς Καρδιᾶς, Παλλὰς Ἀθήνη, Πατατράκ, Περιστεράκι τῆς Ἰθάκης, Πτερωτὴ Καρδία, Ρεγολέττος, Ροδία, Συριανὴ Ἀκτή, Τρελλὴ Ψυχή, Φαληρικὸς Φλοῖσβος, Φεγγαρόπαιδο, Φιλέρημος Ἀηδών, Φλογέρα τοῦ Βοσκοῦ, Φροῦδον Ὄνειρον, Χάχας, Χειμωνιάτικη Διακάδα, Χώρα τοῦ Ἀλεξάνδρου, Ψωμάκι, Ὡραία Τουρλίς.(Ζ'—27)*

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀρ. 9.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	*Ἐξωτερικοῦ:*
Ἐτησία. . . . δρ. 8,—	Ἐτησία φρ. χρ. 10,—
Ἑξάμηνος. . . » 4,50	Ἑξάμηνος » » 5,50
Τρίμηνος. . . » 2,50	Τρίμηνος » » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20.
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'.—Τόμος 14ος *Ἐν Ἀθήναις, 16 Δεκεμβρίου 1906* *Ἔτος 29ον.—Ἀριθ. 3*

ΗΠΡΟΘΕΣΜΙΑ τῆς ἐγγραφῆς καὶ τῆς ἀνανεώσεως διὰ τὸ 1907, μὲ δικαίωμα συμμετοχῆς τῶν ἐτησίων συνδρομητῶν εἰς τὸ Λαχεῖον τῶν Δώρων τῆς Διαπλάσεως καὶ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ὀλίγων ὑπολειπομένων Μετοχῶν, ἡ ὁποία ἔλαβε τὴν 15 Δεκεμβρίου, παρατείνεται μέχρι τῆς 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ. Ἄλλη παράτασις δὲν θὰ δοθῇ.

Η ΦΑΝΤΑΣΜΕΝΗ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ÉMILE PECH)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. (Συνέχεια)

Ἔδειξε τέλος πάντων ἐνδιαφέρον δι' ἐκεῖνο τὸ κακομαθημένο κορίτσι, ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχαν λείψῃ ἡ μέριμνα καὶ αἱ συμβουλαὶ τῆς μητέρας· ἔπειτα τὴν ὑπεχρέωσε νὰ ὁμιλήσῃ διὰ τὰς ἀσχολίας της, τὰς μελέτας της, τὸ εἶδος τῆς ζωῆς της.

Ἡ Ἀνδρέα δὲν εἶχε μεγάλα πράγματα νὰ εἰπῇ διὰ τὰ διάφορα ἐκεῖνα ζητήματα· ἐπειδὴ ὅμως τὴν ἐνδιέφεραν προσωπικῶς καὶ τῆς ἤρεσκε πολὺ νὰ ὁμιλῇ διὰ τὸν ἑαυτόν της, διὰ τὰ ἔργα καὶ τὰ ἆθλά της, διὰ τὴν κυριαρχίαν της ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν πραγμάτων εἰς τὸν πύργον τῆς Λεπτοκαρυᾶς, μὲ πολλὴν προθυμίαν ἤρχισε νὰ ρητορεύῃ, καί, μὲ τὴν ἀφελῆ περιαυτολογίαν της, ἐφανέρωσεν ὅλον της τὸν χαρακτῆρα εἰς τὰς δύο κυρίας, ποῦ τὴν ἤκουαν ἔκπληκτοι.

Ἡ κυρία Δὲ Λόρζ, τὴν ὁποίαν κατ' ἀρχὰς διεσκέδαζεν ὁ ἀπροσποίητος ἐγωϊσμὸς ἐκείνης τῆς μικρῆς, μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ ἐνοχλῆται ἀπὸ τὰ ἐγὼ καὶ τὰ ἐμένα, ποῦ ἔπεφταν σὰν καταρράκτης ἀπὸ τὴν γεμάτην νάζια καὶ ἀξιώσεις πολυλογίαν της. Δὲν τὴν ἤκουε πλέον παρὰ μὲ ἀφῃρημένα αὐτιά· ἀνεκάθησεν εἰς τὴν πολυθρόναν της καὶ ἐχασμήθη πολὺ συχνά, ἐνῷ ἔρριπτε πρὸς τὴν ἀδελφήν της βλέμματα στενοχωρημένα, σὰν νὰ ἔλεγε:

—Ὦ! ἐλευθέρωσέ με ἀπὸ τὰ γελοῖά της σαλιαρίσματα· μοῦ πειράζει τὰ νεῦρα!...

Ἡ εὐχὴ τῆς κυρίας Δὲ Λόρζ δὲν ἐβράδυνε νὰ πραγματοποιηθῇ· Ἀπὸ τὸ σύνδενδρον μέρος τοῦ κήπου ἐπρόβαλε τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἕνα κοριτσάκι, μὲ ξέπλεχα μαλλάκια, καὶ μὲ τὰ μικροκαμωμένα πόδια του ἐτσαλαπάτησε τὴν ὡραίαν ἡλιολουσμένην χλόην, διὰ νὰ τρέξῃ πρὸς τὸ μέρος τῶν κυριῶν.

— Πιὸ σιγά, Σολάνζη! ἐφώναξεν ἡ μητέρα του· ἂν τρέχῃς ἔτσι στὸν ἥλιο χωρὶς καπέλλο, θὰ σὲ πιάσῃ κεφαλόπονος.

—Ὦ! μαμμά, κεφαλόπονος τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς μου! διέμαρτυρήθη τὸ κοριτσάκι μὲ τὸ μαργαριταρένιο γέλιο του. Δὲν πιστεύω! κι' ἂν τὸ ἤθελα, πάλιν θὰ ἤτανε ἀδύνατον νὰ μοῦ πονέσῃ τὸ κεφάλι μου, σήμερα. Ἡ Ἄννα ὅμως καὶ ἡ Ὀδέττη Δρατὲμ δὲν ἦρθαν ἀκόμα, μητεροῦλά μου; Πόσον ἀργοῦν!

—Δὲν ἐφάνησαν ἀκόμα, κόρη μου, καὶ ἀρχίζω νὰ φοβοῦμαι μήπως δὲν ἔλθουν τώρα πιά. Ἀλλά, διὰ νὰ μὴ μείνῃς παραπονεμένη, νὰ μιὰ ἄλλη φίλη μας, ποῦ ἦλθε νὰ ἑορτάσῃ μαζί σου, ἐπρόσθεσεν ἡ κυρία Γριθώ, ἐνῷ ἔθετεν ἀπαλὰ τὸ χέρι της εἰς τὸν ὦμον τῆς Ἀνδρέας.

Ἡ φαντασμένη κάτι ἤθελε νὰ εἰπῇ καὶ ν' ἀρνηθῇ, ἀλλὰ τὰ λόγια της ἐσκεπάσθησαν ἀμέσως μὲ τὰ χαρμόσυνα ξεφωνητὰ τῆς μικρούλας Σολάνζης.

—Ὦ! ἐλᾶτε, ἐλᾶτε, δεσποινίς, ἐπέμεινεν ἡ μικροῦλα, κι' ἔπιασε τὰ χέρια τῆς Ἀνδρέας διὰ νὰ τὴν σύρῃ μαζί της. Ἐλᾶτε γρήγορα, κ' εἶνε ὅλα ἕτοιμα γιὰ τὸ ἀπογευματινὸ τραπέζι. Θὰ ὑπηρετοῦμε ἐγὼ καὶ ὁ ἀδελφός μου, καὶ οἱ καλεσμένοι μας ἀρχίζουν νὰ λένε πῶς παράρ-

«Ἤρχισε νὰ ρητορεύῃ...» (Σελ. 17, στ.α'.)